

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

ประกาศเทศบาลตำบลนาดี

เรื่อง อนุมัติใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)
เทศบาลตำบลนาดี อำเภอสุวรรณคูหา จังหวัดหนองบัวลำภู

อาศัย ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ตามความในข้อ ๗ (๔) ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีและประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี ข้อ ๘ แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี กรณีเทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง ให้จัดทำหรือทบทวนให้แล้วเสร็จภายในเดือนตุลาคม ก่อนปีงบประมาณถัดไป และให้ผู้บริหารท้องถิ่นประกาศใช้แผนพัฒนาที่อนุมัติแล้ว และนำไปปฏิบัติ รวมทั้งแจ้งให้สภาท้องถิ่น คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ องค์การบริหารส่วนจังหวัด อำเภอ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และประกาศให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบโดยทั่วกันภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ประกาศใช้และปิดประกาศโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวัน และมติที่ประชุมคณะกรรมการพัฒนาเทศบาลตำบลนาดี ให้ความเห็นชอบร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๒ และผู้บริหารของเทศบาลตำบลนาดีได้พิจารณาอนุมัติให้ใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นปีของเทศบาลตำบลนาดี แล้วนั้น

ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามระเบียบฯ เทศบาลตำบลนาดี จึงประกาศอนุมัติใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ของเทศบาลตำบลนาดี เพื่อใช้เป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

จึงขอประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายสุริยา นามลี)

นายกเทศมนตรีตำบลนาดี

สำเนาฉบับ

ประกาศเทศบาลตำบลนาดี

เรื่อง อนุมัติใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

เทศบาลตำบลนาดี อำเภอสุวรรณคูหา จังหวัดหนองบัวลำภู

อาศัย ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ตามความในข้อ ๗ (๔) ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีและประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี ข้อ ๘ แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี กรณีเทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง ให้จัดทำหรือทบทวนให้แล้วเสร็จภายในเดือนตุลาคม ก่อนปีงบประมาณถัดไป และให้ผู้บริหารท้องถิ่นประกาศใช้แผนพัฒนาที่อนุมัติแล้ว และนำไปปฏิบัติ รวมทั้งแจ้งให้สภาท้องถิ่น คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ องค์การบริหารส่วนจังหวัด อำเภอ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และประกาศให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบโดยทั่วกันภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ประกาศใช้และปิดประกาศโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวัน และมติที่ประชุมคณะกรรมการพัฒนาเทศบาลตำบลนาดี ให้ความเห็นชอบร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๒ และผู้บริหารของเทศบาลตำบลนาดีได้พิจารณาอนุมัติให้ใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นปีของเทศบาลตำบลนาดี แล้วนั้น

ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามระเบียบฯ เทศบาลตำบลนาดี จึงประกาศอนุมัติใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ของเทศบาลตำบลนาดี เพื่อใช้เป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

จึงขอประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายสุริญา นามลี)

นายกเทศมนตรีตำบลนาดี

บทที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของเทศบาลตำบลนาดี

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

ตำบลนาดีเดิมขึ้นการปกครองกับตำบลเก่ากลอย อำเภอนากลาง ต่อมาแยกออกมาตั้งเป็นตำบลนาดี อำเภอสุวรรณคูหา ก่อตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลนาดี เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๙ เดิมตั้งอยู่ที่สถานีอนามัยตำบลนาดี ต่อมาปี พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้ย้ายที่ทำการมาอยู่ที่ปัจจุบัน และได้ยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลนาดีเมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๑ เป็นตำบลที่ตั้งอยู่ในเขตการปกครองของอำเภอสุวรรณคูหา จังหวัดหนองบัวลำภู

เทศบาลตำบลนาดี อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอสุวรรณคูหา ระยะทาง ๑๐ กิโลเมตร และห่างจากศาลากลางจังหวัดหนองบัวลำภู ระยะทาง ๔๗ กิโลเมตร ตั้งอยู่พิกัดระหว่างเส้นรุ้งที่ ๑๗°๒๕'๑๖" ถึง ๑๗°๓๑'๑๖" เหนือ และเส้นแวงที่ ๑๐๒°๑๐'๓๕" ถึง ๑๐๒°๑๘'๔๑" ตะวันออก โดยมีอาณาเขตติดต่อกับดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ เขตตำบลกุดผึ้ง อำเภอสุวรรณคูหา (ที่พิกัด ๑๗° ๓๑' ๑๖.๑๘" เหนือ ๑๐๒° ๑๖' ๔๓.๗๑" ตะวันออก)
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ เขตเทศบาลตำบลนาด่าน อำเภอสุวรรณคูหา (ที่พิกัด ๑๗° ๒๘' ๓๘.๘๖" เหนือ ๑๐๒° ๑๘' ๔๑.๓๓" ตะวันออก)
ทิศใต้	ติดต่อกับ เขตตำบลดงสวรรค์ อำเภอนากลาง (ที่พิกัด ๑๗° ๒๕' ๑๕.๘๓" เหนือ ๑๐๒° ๑๖' ๐๙.๑๖" ตะวันออก)
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ เขตตำบลบ้านโคก อำเภอสุวรรณคูหา (ที่พิกัด ๑๗° ๓๐' ๑๔.๑๗" เหนือ ๑๐๒° ๑๐' ๓๔.๔๖" ตะวันออก)

เนื้อที่ เทศบาลตำบลนาดี มีเนื้อที่ประมาณ ๗๔.๕ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๔๖,๕๖๒.๕ ไร่

จำนวนหมู่บ้าน จำนวนหมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลนาดี มีทั้งหมดจำนวน ๑๓ หมู่บ้าน

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นที่ราบสูง สลับกับที่ลุ่มและเนินเขาขนาดเล็ก ลักษณะพื้นที่ลาดเอียงจากทางด้านทิศใต้ไปทางด้านทิศเหนือมีแม่น้ำ ลำคลองสายเล็กๆ จำนวน ๗ สายไหลผ่านพื้นที่จากเขตอำเภอนากลาง ไปทางอำเภอสุวรรณคูหา มีพื้นที่ป่าไม้ชุมชนตามพื้นที่เนินเขาประมาณ ๒,๑๙๗ ไร่ เป็นพื้นที่การเกษตรประมาณ ๒๖,๙๘๔ ไร่ และเป็นพื้นที่แหล่งน้ำ ที่สาธารณะประโยชน์อื่นๆ และพื้นที่อาศัยของประชาชน ประมาณ ๑๗,๓๘๕ ไร่

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะอากาศในตำบลนาดี แบ่งออกเป็น ๓ ฤดู เช่นเดียวกับอำเภอและจังหวัดอื่น ๆ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ ฤดูร้อน ฤดูฝน ฤดูหนาว สภาพภูมิอากาศโดยทั่วไปขึ้นอยู่กับมรสุมที่พัดผ่านประจำปี จัดอยู่ในประเภทภูมิอากาศแบบพื้นที่เมืองร้อนเฉพาะฤดู กล่าวคือ จะมีฝนตกเฉพาะในฤดูฝน สลับกับช่วงแห้งแล้งในฤดูหนาวและฤดูร้อน

- ฤดูร้อน อยู่ในระหว่างเดือน มีนาคมถึงเมษายน อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย ๓๔ - ๓๖ องศาเซลเซียส

- ฤดูฝน อยู่ในระหว่างเดือน พฤษภาคมถึงตุลาคม และจะตกมากในเดือน สิงหาคม-กันยายน เนื่องจากอิทธิพลพายุดีเปรสชัน
- ฤดูหนาว อยู่ในระหว่างเดือน กุมภาพันธ์-อากาศจะหนาวมากในช่วงเดือนธันวาคม- มกราคม โดยมีอุณหภูมิเฉลี่ย ๑๕ - ๑๖ องศาเซลเซียส

ลักษณะภูมิอากาศเป็นแบบสะวันนาคือฤดูฝนสลับกับฤดูแล้งอย่างชัดเจน ปริมาณฝนที่ตกในจังหวัดหนองบัวลำภูโดยเฉลี่ยอยู่ในช่วงระหว่าง ๙๗๘.๓ - ๑,๓๔๘.๙ มิลลิเมตรต่อปี อำเภอสุวรรณคูหา มีปริมาณฝนตกโดยเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ อำเภอนากลาง ส่วนพื้นที่ที่มีฝนตกน้อยที่สุด ได้แก่ อำเภอเมือง ซึ่งมีปริมาณโดยเฉลี่ยประมาณ ๙๗๘.๓ มิลลิเมตรต่อปี

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะและสมบัติดิน ดินโพนพิสัยเป็นดินต้นถึงชั้นกรวดลูกรัง ดินบนเป็นดินร่วนปนทรายหรือดินร่วน สีนํ้าตาลปนเทาเข้ม ดินล่างตอนบน เป็นดินร่วนเหนียวปนทรายถัดไปเป็นดินร่วนเหนียวปนทรายปนกรวดหรือดินเหนียวปนกรวดมาก มีสีนํ้าตาลหรือนํ้าตาลแก่ ส่วนดินล่างภายใน ๕๐-๑๐๐ ซม. เป็นดินร่วนเหนียวปนกรวดมากหรือดินเหนียวปนกรวดมากถัดไปจะเป็นชั้นดินเหนียวตลอด มีสีเทาปนนํ้าตาลอ่อนหรือสีเทาอ่อน มีจุดประสีแดงของศิลาแลงอ่อนและนํ้าตาลแก่หรือนํ้าตาลปนเหลือง ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกรดเล็กน้อย (pH ๕.๐-๖.๕) ในดินบนและเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกรดจัด (pH ๔.๕-๕.๕) ในดินล่าง

ลักษณะและสมบัติดิน ดินท่ายางเป็นดินต้นถึงชั้นกรวด ดินบนเป็นดินร่วนปนทรายหรือดินร่วนมีกรวดและเศษหินก้อนหินปนอยู่ตอนบนประมาณ ๑๕-๓๔ %โดยปริมาตร สีนํ้าตาลปนเทาถึงสีนํ้าตาลเข้ม ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงกรดเล็กน้อย (pH ๕.๕-๖.๕) ดินบนตอนล่างเป็นดินร่วนเหนียวปนทราย ดินร่วนปนดินเหนียวหรือดินเหนียวปนทรายปนกรวดและเศษหินมีปริมาณมากกว่า ๓๕ %โดยปริมาตร เพิ่มขึ้นตามความลึก จะพบชั้นดินปนกรวดปนเศษหินนี้ต้นกว่า ๕๐ ซม. จากผิวดิน ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงกรดเล็กน้อยถึงกรดปานกลาง (pH ๕.๕-๖.๐) ดินล่างตอนล่างเป็นชั้นเศษหินกรวดของหินทราย

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

แหล่งน้ำธรรมชาติ

- ลำน้ำ ลำห้วย ๗ สาย
- บึง หนองและอื่น ๆ ๓ แห่ง

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

- ฝาย	๙	แห่ง
- บ่อโยก	๕๕	แห่ง
- อ่างเก็บน้ำ	๑	แห่ง
- สระน้ำสาธารณะขนาดใหญ่	๑๔	แห่ง
- สระน้ำสาธารณะขนาดเล็ก	๑๗	แห่ง

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ (ป่าชุมชนที่มีอยู่ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลนาดี)

เนื้อที่โดยประมาณ ๒,๑๙๖ - ๓ - ๓๖ ไร่

ป่าเต็งรังสลับกับป่าเบญจพรรณ ลักษณะเป็นป่าโปร่ง มีต้นไม้ขนาดเล็ก และขนาดกลาง ไม้เด่น อันเป็นไม้ดัดขึ้นประกอบด้วยไม้ในวงศ์ยาง ฤดูแล้งจะผลัดใบ ป่าเต็งรังมีถิ่นกระจายโดยกว้างๆ ซ้อนทับกันอยู่กับป่าเบญจพรรณ แต่อาจแคบกว่าเล็กน้อยทั้งนี้เนื่องจากมีปัจจัยกำหนดที่เกี่ยวข้องกับความแห้งแล้ง ป่าชนิดนี้เป็นสังคมพืชเด่นสลับกันไปกับป่าเบญจพรรณ ในพื้นที่ที่มีความแห้งแล้งจัด กักเก็บน้ำได้เร็ว พื้นที่ราบที่เป็นทรายจัดหรือบนดินลูกรังที่มีชั้นของลูกรังตื้น ระดับความสูงจากระดับน้ำทะเล ๕๐-๑,๐๐๐ เมตร

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง ประกอบด้วยจำนวนหมู่บ้าน จำนวนหมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลนาดี มีทั้งหมดจำนวน ๑๓ หมู่บ้าน

๒.๒ การเลือกตั้ง

การเลือกตั้งตำบลนาดี แบ่งออกเป็น ๒ เขต ได้แก่

เขตที่ ๑ ประกอบด้วย หมู่ที่ ๑ บ้านนาดี หมู่ที่ ๑๑ บ้านนาดีสอง หมู่ที่ ๖ บ้านค่ายสว่าง หมู่ที่ ๘ บ้านค่ายสว่างพัฒนา หมู่ที่ ๕ บ้านวิจิตรพัฒนา หมู่ที่ ๑๐ บ้านวิจิตรพัฒนาสอง

เขตที่ ๒ ประกอบด้วย หมู่ที่ ๔ บ้านโนนสำราญ หมู่ที่ ๑๒ บ้านศรีสำราญ หมู่ที่ ๓ บ้านเขิน หมู่ที่ ๗ บ้านราษฎร์เกษมศรี หมู่ที่ ๙ บ้านเขินน้อย หมู่ที่ ๑๓ บ้านแสงอรุณ หมู่ที่ ๒ บ้านโนนงาม

ลักษณะทางการเมืองการบริหาร

ฝ่ายนิติบัญญัติเทศบาลตำบลนาดี แบ่งเป็น ๒ เขต เขตละ ๖ คน รวม ๑๒ คนประกอบด้วย

(๑) นายวิเชียร	พรมลา	ประธานสภาเทศบาล	สมาชิกสภาเทศบาล เขตที่ ๒
(๒) นายสุขสันต์	อิงปา	รองประธานสภา	สมาชิกสภาเทศบาล เขตที่ ๑
(๓) นายสมพร	ทุมวรรณ	เลขานุการสภา	สมาชิกสภาเทศบาล เขตที่ ๑
(๔) นายจอม	บ้านพิมพ์		สมาชิกสภาเทศบาล เขตที่ ๑
(๕) นายไพฑูรย์	เสียวสุข		สมาชิกสภาเทศบาล เขตที่ ๑
(๖) นายวิชัยอินันท์	พันธุ์ศักดิ์		สมาชิกสภาเทศบาล เขตที่ ๑
(๗) นางบัวรัก	กุลเสนา		สมาชิกสภาเทศบาล เขตที่ ๑
(๘) นายทิม	มิ่งพา		สมาชิกสภาเทศบาล เขตที่ ๒
(๙) นายวิรัตน์	สอนประเทศ		สมาชิกสภาเทศบาล เขตที่ ๒
(๑๐) นายอำนาจ	สุวรรณสนธิ์		สมาชิกสภาเทศบาล เขตที่ ๒
(๑๑) นายบุญเวิน	จำวิเศษ		สมาชิกสภาเทศบาล เขตที่ ๒
(๑๒) นางสาวมะลิวรรณ	ศาสนา		สมาชิกสภาเทศบาล เขตที่ ๒

ฝ่ายบริหารเทศบาลตำบลนาดี ประกอบด้วย

(๑) นายสุริญา	นามลี	นายกเทศมนตรี
(๒) นายถาชัย	สาจันทร์	รองนายกเทศมนตรี
(๓) นายนิเวศ	ศรีกระแจะ	รองนายกเทศมนตรี
(๔) นายเงิน	พันธุ์สวัสดิ์	ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี
(๕) นายศุภชัย	นามศรี	เลขานุการนายกเทศมนตรี

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

ประชากร

- มีจำนวนครัวเรือนทั้งสิ้น ๒,๙๑๙ ครัวเรือน มีประชากรทั้งสิ้น ๑๐,๘๒๖ คน
- มีความหนาแน่นเฉลี่ย ๑๓๔ คน/ตารางกิโลเมตร

ตารางที่ ๑.๑ ประชากรในเขตเทศบาลตำบลนาดี

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือน	จำนวนประชากร		รวมทั้งหมด (คน)
			ชาย(คน)	หญิง(คน)	
๑	นาดี	๒๑๕	๔๔๓	๔๐๙	๘๕๒
๒	โนนงาม	๒๙๙	๕๑๒	๕๒๙	๑,๐๔๑
๓	เขิน	๒๙๗	๕๕๒	๕๒๖	๑,๐๗๘
๔	โนนสำราญ	๒๑๔	๔๖๖	๔๕๗	๘๙๒๓
๕	วิจิตรพัฒนา	๒๙๕	๔๑๖	๔๔๕	๘๖๑
๖	ค่ายสว่าง	๒๘๒	๔๙๕	๕๖๐	๑,๐๕๕
๗	ราษฎร์เกษมศรี	๒๒๓	๔๐๒	๓๙๓	๗๙๔๕
๘	ค่ายสว่างพัฒนา	๒๘๕	๕๐๘	๕๕๙	๑,๐๖๖๗
๙	เขินน้อย	๑๑๓	๑๙๕	๑๗๑	๓๖๖
๑๐	วิจิตรพัฒนาสอง	๑๘๘	๓๙๑	๓๘๘	๗๗๙
๑๑	นาดีสอง	๑๖๕	๓๔๖	๒๗๙	๖๒๕
๑๒	ศรีสำราญ	๑๕๗	๓๑๐	๓๒๘	๖๓๘
๑๓	แสงอรุณ	๑๘๙	๓๘๖	๓๖๐	๗๔๖
รวม ๑๓ หมู่บ้าน		๒,๙๑๙	๕,๔๒๒	๕,๔๐๔	๑๐,๘๒๖

* หมายเหตุ ข้อมูลทะเบียนราษฎร ณ ๑- ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ประชากร	หญิง	ชาย	หมายเหตุ
จำนวนประชากรเยาวชน	๑,๑๙๔	๑,๒๙๔	อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี
จำนวนประชากร	๓,๕๒๖	๓,๕๗๒	อายุ ๑๘ - ๖๐ ปี
จำนวนประชากรผู้สูงอายุ	๖๘๔	๕๕๖	อายุมากกว่า ๖๐ ปี
รวม	๕,๔๐๔	๕,๔๒๒	๑๐,๘๒๖

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

- โรงเรียนประถมศึกษา ๑ แห่ง
- โรงเรียนมัธยมศึกษา ๔ แห่ง (โรงเรียนขยายโอกาส)
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๖ แห่ง
- ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน ๑๓ แห่ง
- ศูนย์เรียนรู้ชุมชน ๑ แห่ง

ข้อมูลนักเรียน ณ วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๒

ชื่อโรงเรียน	อนุบาล	ป.๑	ป.๒	ป.๓	ป.๔	ป.๕	ป.๖	ม.๑	ม.๒	ม.๓	รวมทั้งสิ้น	จำนวนครู
บ้านนาดีค่ายสว่างวิทยา	๓๒	๑๖	๒๗	๓๐	๓๒	๒๗	๓๙	๒๕	๒๓	๓๖	๒๙๘	๒๖
บ้านวิจิตรพัฒนา	๑๙	๑๗	๑๒	๑๖	๑๔	๒๐	๑๘	๒๔	๑๔	๑๔	๑๖๔	๑๗
บ้านโนนสำราญ	๒๘	๑๘	๑๓	๑๙	๑๓	๒๑	๑๕	-	-	-	๑๐๕	๑๑
บ้านเขินราษฎร์เกษมศรี	๖๙	๔๒	๒๗	๔๑	๓๓	๓๖	๓๖	๒๒	๒๘	๒๙	๙๒	๒๒
บ้านโนนงาม	๒๙	๑๓	๑๐	๑๐	๘	๑๓	๘	๘	๕	๙	๓๖๒	๑๔
รวม											๑,๐๒๑	๙๐

ข้อมูลเด็กเล็ก ณ วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๒

ชื่อศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	จำนวนเด็กเล็ก	จำนวนครู
บ้านโนนงาม	๔๐	๒
บ้านเขิน	๒๕	๓
บ้านโนนสำราญ	๓๓	๓
บ้านวิจิตรพัฒนา	๔๗	๓
บ้านค่ายสว่าง	๗๘	๔
วัดโพธิ์ทอง	๔๗	๔
รวม	๒๗๐	๑๙

๔.๒ สาธารณสุข

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล/ หมู่บ้าน ๓ แห่ง
- สมาชิก อสม. ๑๘๒ คน
- อัตราการมีและใช้ส้วมราดน้ำ ร้อยละ ๑๐๐ %

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคม

- ถนนลาดยางเชื่อมระหว่างหมู่บ้าน ๑๗ สาย
- ถนนคอนกรีตเสริมเหล็กภายในหมู่บ้าน ๙๐% ของพื้นที่ทั้งหมด
- ถนนลูกรังเชื่อมระหว่างหมู่บ้านตำบล ๘ สาย

๕.๒ การไฟฟ้า (แสดงถึงจำนวนหมู่บ้านที่ไฟฟ้าเข้าถึงและจำนวนประชากรที่ใช้ไฟฟ้า)

- อัตราหมู่บ้านที่ไฟฟ้าเข้าถึง ๑๐๐%
- อัตราจำนวนประชากรที่ใช้ไฟฟ้า ๙๙%

๕.๓ การประปา

- ประปาทั้งหมด ๑๓ หมู่บ้าน
- หมู่ที่ ๑ ประปา แห่ง ผู้ใช้ ๒๐๘ คร้วเรือน
- หมู่ที่ ๒ ประปา แห่ง ผู้ใช้ ๒๘๘ คร้วเรือน
- หมู่ที่ ๓ ประปา แห่ง ผู้ใช้ ๒๙๓ คร้วเรือน
- หมู่ที่ ๔ ประปา แห่ง ผู้ใช้ ๒๐๗ คร้วเรือน
- หมู่ที่ ๕ ประปา แห่ง ผู้ใช้ ๒๘๙ คร้วเรือน
- หมู่ที่ ๖ ประปา แห่ง ผู้ใช้ ๒๗๖ คร้วเรือน
- หมู่ที่ ๗ ประปา แห่ง ผู้ใช้ ๒๑๘ คร้วเรือน
- หมู่ที่ ๘ ประปา แห่ง ผู้ใช้ ๒๗๖ คร้วเรือน
- หมู่ที่ ๙ ประปา แห่ง ผู้ใช้ ๑๑๒ คร้วเรือน
- หมู่ที่ ๑๐ ประปา แห่ง ผู้ใช้ ๑๘๕ คร้วเรือน
- หมู่ที่ ๑๑ ประปา แห่ง ผู้ใช้ ๑๕๑ คร้วเรือน
- หมู่ที่ ๑๒ ประปา แห่ง ผู้ใช้ ๑๔๙ คร้วเรือน
- หมู่ที่ ๑๓ ประปา แห่ง ผู้ใช้ ๑๗๙ คร้วเรือน

๕.๔ โทรศัพท์

- โทรศัพท์สาธารณะ - แห่ง
- โทรศัพท์เคลื่อนที่

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

- ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข ๑ แห่ง (อำเภอสุวรรณคูหา)
- สถานีโทรคมนาคมอื่น ๆ ๑ แห่ง (ศูนย์วิทยุสื่อสาร)

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร อาชีพประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพด้านการเกษตรกรรม คือ ทำนา ทำไร่ เลี้ยงสัตว์ หารถกรรม และรับจ้างไป

๖.๒ การประมง การประมงประชากรตำบลนาดียังไม่มีการทำประมงเป็นอาชีพ เพียงแต่มีการเลี้ยงปลาไว้บริโภคเท่านั้น

๖.๓ การปศุสัตว์ การเลี้ยงสัตว์นั้นว่า เป็นอาชีพที่ติดอย่างหนึ่งของเกษตรกร สามารถเลี้ยงเป็นจำนวนมาก เพื่อใช้เป็นอาชีพหลัก หรือเลี้ยงจำนวนไม่มาก เพื่อเป็นอาชีพเสริมก็ได้ สัตว์เศรษฐกิจที่มนุษย์นำมาเลี้ยง เพื่อผลประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่าง เช่น เพื่อใช้งาน และเป็นอาหาร เป็นต้น สัตว์เศรษฐกิจมีทั้งสัตว์สี่เท้า เช่น โค กระบือ ม้า แพะ แกะ สุกร และสัตว์ปีก เช่น เป็ด ไก่ ห่าน ไก่วง เป็นต้น

การเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจของประชากรตำบลนาดีส่วนใหญ่จะเป็นการเลี้ยงสุกร และเลี้ยงสัตว์เพื่อเป็นอาหารได้แก่ เป็ด ไก่ ห่าน ไก่วง

๖.๔ การบริการ (มวลชนจัดตั้ง)

- ตำรวจอาสา ๑ รุ่น จำนวน ๒๔ คน
- อพป. จำนวน ๓ รุ่น จำนวน ๒๔๕ คน
- สมาชิก อปพร. จำนวน ๒๗๖ คน

๖.๕ การท่องเที่ยว

- วัดถ้ำผาด้าง
- วัดพระธาตุเวฬุวัน

๖.๖ อุตสาหกรรม (หน่วยธุรกิจเทศบาลตำบลนาดี)

- ร้านค้า	๘๔	แห่ง
- สถานีจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิง (ปั๊มหัวจ่าย)	๔	แห่ง
- สถานีจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิง (หยอดเหรียญ)	๔	แห่ง
- สถานีจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิง (แบบหลอด)	๖	แห่ง
- โรงสีข้าว	๒๐	แห่ง
- ร้านวัสดุก่อสร้าง	๓	แห่ง
- โรงน้ำแข็ง	๒	แห่ง
- ร้านซ่อมรถ	๖	แห่ง
- ร้านเย็บผ้า	๓	แห่ง
- ร้านเสริมสวย	๔	แห่ง
- ร้านรับซื้อผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร	๒	แห่ง
- ร้านจำหน่ายวัสดุอุปกรณ์และเคมีทางการเกษตร	๕	แห่ง
- กลุ่มผลิตภัณฑ์ต่างๆ (OTOP)	๕	กลุ่ม
- ร้านถ่ายรูป	๒	ร้าน
- ร้านบริการอินเทอร์เน็ต/เครื่องเล่นเกม	๑๒	แห่ง
- โต๊ะสนุกเกอร์	๒	แห่ง

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

จำนวนกลุ่มทุกประเภท ๒๙ กลุ่ม แยกประเภทกลุ่ม

- กลุ่มอาชีพ ๑๔ กลุ่ม เช่น กลุ่มทอผ้ามัดย้อม กลุ่มทอผ้า กลุ่มข้าวฮางอก กลุ่มทอเสื่อกก กลุ่มผลิตพันธุ์ข้าว กลุ่มแปรรูปตัดเย็บเสื้อผ้า กลุ่มผลิตภัณฑ์ไยบวบ
- กลุ่มออมทรัพย์ ๕ กลุ่ม เช่น กลุ่มสวัสดิการชุมชนกองทุนวันละบาท
- กลุ่มอื่น ๆ ๑๐ กลุ่ม

๖.๘ เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

๖.๘.๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านหรือชุมชน

ชนิดพืช	เนื้อที่ปลูก (ไร่)
ข้าวเจ้า	๓๐๒
ข้าวเหนียว	๑๐,๐๘๗
อ้อย	๘,๕๓๔
มันสำปะหลัง	๓,๔๔๙
ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	๓๘
ปาล์มน้ำมัน	๑๓๗
ยางพารา	๑,๕๘๑

๖.๘.๒ ข้อมูลด้านการเกษตร

รายงานสรุปยอดผู้ปลูก ข้าวเจ้า

ลำดับ	หมู่ที่	ครัวเรือน	พื้นที่เพาะปลูก	พื้นที่เก็บเกี่ยว
๑	๑	๔	๒๖	๒๖
๒	๒	๓	๑๐	๑๐
๓	๓	๓	๑๖	๑๖
๔	๔	๑๓	๘๖.๗๕	๘๖.๗๕
๕	๕	๓	๑๙	๑๙
๖	๗	๒	๒๒	๒๒
๗	๘	๖	๑๖	๑๖
๘	๙	๒	๓	๓
๙	๑๐	๓	๑๒	๑๒
๑๐	๑๑	๕	๒๔.๗๕	๒๔.๗๕
รวมทั้งหมด		๕๙	๓๐๖.๕	๓๐๕.๕

รายงานสรุปยอดผู้ปลูก ข้าวเหนียว

ลำดับ	หมู่ที่	ครัวเรือน	พื้นที่เพาะปลูก	พื้นที่เก็บเกี่ยว
๑	๑	๘๗	๙๘๒.๒	๙๘๒.๒
๒	๒	๕๙	๔๑๙.๙๖	๔๑๙.๙๖
๓	๓	๗๙	๗๔๕.๖๔	๗๔๐.๖๔
๔	๔	๘๖	๑,๐๐๘.๖๑	๑,๐๐๘.๖๑
๕	๕	๘๐	๗๖๐.๒	๗๕๒.๘๖
๖	๖	๔๕	๔๗๓.๙๖	๔๗๓.๙๖
๗	๗	๖๘	๖๗๕.๓๘	๖๗๐.๓๘
๘	๘	๒๐๐	๑,๘๒๒.๖๗	๑,๘๑๕.๖๗
๙	๙	๓๖	๒๕๐.๖๕	๒๕๐.๖๕
๑๐	๑๐	๕๒	๔๗๓.๔๙	๔๗๓.๔๙
๑๑	๑๑	๖๒	๕๒๒.๐๘	๕๒๒.๐๘
๑๒	๑๒	๙๖	๑,๑๐๘.๓๑	๑,๐๕๘.๓๑
๑๓	๑๓	๙๙	๑,๑๔๒.๘๙	๑,๑๔๑.๘๙
รวมทั้งหมด		๑,๐๒๔	๑๐,๓๘๖.๐๓	๑๐,๓๑๐.๖๙

รายงานสรุปยอดผู้ปลูก อ้อยโรงงาน

ลำดับ	หมู่ที่	ครัวเรือน	พื้นที่เพาะปลูก	พื้นที่เก็บเกี่ยว
๑	๑	๔๑	๓๑๐.๓๘	๓๑๐.๓๘
๒	๒	๔๓	๔๑๕	๔๑๕
๓	๓	๗๔	๑,๐๕๖.๗๕	๑,๐๕๑.๗๕
๔	๔	๒๔	๓๔๒	๓๔๒
๕	๕	๗๑	๙๓๙.๘๗	๙๓๙.๘๖
๖	๖	๒๑	๒๓๖.๖๓	๒๓๖.๖๓
๗	๗	๖๘	๑,๐๒๓.๕๖	๑,๐๑๙.๕๖
๘	๘	๑๓๑	๑,๔๔๖.๑๑	๑,๔๔๒.๑๑
๙	๙	๓๗	๔๐๘.๒๑	๔๐๖.๒๑
๑๐	๑๐	๖๕	๘๘๕.๙๑	๘๘๕.๙๑
๑๑	๑๑	๓๖	๓๕๗.๐๕	๓๕๗.๐๕
๑๒	๑๒	๓๙	๔๙๙	๔๙๖
๑๓	๑๓	๕๘	๘๑๗.๑๒	๘๑๕.๙๓
รวมทั้งหมด		๖๘๖	๘,๗๓๗.๕๘	๘,๗๑๘.๓๙

รายงานสรุปยอดผู้ปลูก มันสำปะหลังโรงงาน

ลำดับ	หมู่ที่	ครัวเรือน	พื้นที่เพาะปลูก	พื้นที่เก็บเกี่ยว
๑	๑	๓๔	๓๗๕	๓๗๕
๒	๒	๒๗	๑๓๔.๗๑	๑๓๔.๗๑
๓	๓	๑๕	๑๑๙	๑๑๔
๔	๔	๔๘	๔๕๔	๔๕๒
๕	๕	๕๖	๕๖๕.๕๙	๕๖๕.๕๙
๖	๖	๑๓	๑๗๕	๑๗๕
๗	๗	๑๐	๘๔.๔๙	๗๔.๔๙
๘	๘	๗๑	๕๑๓.๗๑	๕๑๐.๗๑
๙	๙	๕	๓๖	๓๖
๑๐	๑๐	๓๒	๓๑๙.๑	๓๑๙.๑
๑๑	๑๑	๒๘	๑๘๙.๖	๑๘๙.๖
๑๒	๑๒	๔๙	๓๗๕.๗๗	๓๗๒.๗๗
๑๓	๑๓	๒๘	๒๓๔.๗๓	๒๓๔.๗๓
รวมทั้งหมด		๔๑๐	๓,๕๗๖.๖๙	๓,๕๕๓.๖๙

รายงานสรุปยอดผู้ปลูก ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์

ลำดับ	หมู่ที่	ครัวเรือน	พื้นที่เพาะปลูก	พื้นที่เก็บเกี่ยว
๑	๓	๑	๘	๘
๒	๘	๒	๙	๙
๓	๑๓	๑	๑๗	๑๗
รวมทั้งหมด		๔	๓๔	๓๔

รายงานสรุปยอดผู้ปลูก ปาล์มน้ำมัน

ลำดับ	หมู่ที่	ครัวเรือน	พื้นที่เพาะปลูก	พื้นที่เก็บเกี่ยว
๑	๒	๔	๑๗	๑๗
๒	๓	๓	๓๑	๓๑
๓	๕	๓	๓๐	๓๐
๔	๗	๓	๑๗	๑๗
๕	๑๓	๕	๔๒.๒๕	๓๐
รวมทั้งหมด		๑๘	๑๓๗.๒๕	๑๒๕

รายงานสรุปยอดผู้ปลูก ยางพารา

ลำดับ	หมู่ที่	ครัวเรือน	พื้นที่เพาะปลูก	พื้นที่เก็บเกี่ยว
๑	๑	๖	๕๔.๑๔	๕๓.๑๔
๒	๒	๙	๖๘	๖๕
๓	๓	๒๘	๓๙๘	๓๘๗
๔	๔	๒	๒๘.๒๕	๒๘.๒๕
๕	๕	๑๐	๑๒๙.๒๕	๑๒๐.๒๕
๖	๗	๒๒	๓๑๓	๓๐๐
๗	๘	๑๑	๙๒	๙๐
๘	๙	๑๒	๑๑๓.๗๒	๙๖.๗๒
๙	๑๐	๒	๑๘	๑๗
๑๐	๑๑	๔	๔๙.๗๕	๔๙.๗๕
๑๑	๑๒	๕	๗๑	๕๑
๑๒	๑๓	๓๓	๔๐๒.๕	๓๘๒
รวมทั้งหมด		๑๓๙	๑,๓๗๗.๖๑	๑,๖๔๐.๑๑

๖.๘.๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำการเกษตร

แหล่งน้ำธรรมชาติ

- ลำน้ำ ลำห้วย ๗ สาย
- บึง หนองและอื่น ๆ ๓ แห่ง

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

- ฝาย	๙	แห่ง
- บ่อโยก	๕๕	แห่ง
- อ่างเก็บน้ำ	๑	แห่ง
- สระน้ำสาธารณะขนาดใหญ่	๑๔	แห่ง
- สระน้ำสาธารณะขนาดเล็ก	๑๗	แห่ง

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ สถาบันและองค์กรทางศาสนา

- วัด ๘ แห่ง
- สำนักสงฆ์ ๙ แห่ง

๗.๒ วัฒนธรรม ประเพณี และกิจกรรมที่สำคัญ

- งานบุญมหาชาติประจำปี	ประมาณเดือน	กุมภาพันธ์-เมษายน
- งานประเพณีสงกรานต์	ประมาณเดือน	เมษายน
- งานบุญบั้งไฟประจำปี	ประมาณเดือน	พฤษภาคม-มิถุนายน
- งานประเพณีแห่เทียนเข้าพรรษา	ประมาณเดือน	กรกฎาคม
- งานประเพณีลอยกระทง	ประมาณเดือน	พฤศจิกายน

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภาษาถิ่นอีสานของประเทศไทยมีลักษณะใกล้เคียงกับภาษาที่พูดที่ใช้กันในประเทศลาว แต่ภาษาอีสานก็ยังถือว่าเป็นภาษาถิ่นของภาษาไทย ภาษาถิ่นอีสานมีภาษาถิ่นย่อยหลายภาษา ได้แก่ ภาษาที่ชนกลุ่มใหญ่ในภาคอีสานใช้พูดจากัน ซึ่งใช้สื่อสารอยู่ในจังหวัดต่าง ๆ ของภาคอีสาน หรือภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ภาษาถิ่น เป็นภาษาย่อยที่ใช้พูดจากันในท้องถิ่นต่าง ๆ ซึ่งเกิดจากการใช้ภาษาเพื่อการสื่อความหมาย ความเข้าใจกันระหว่างผู้คนที่อาศัยอยู่ตามท้องถิ่นนั้น ๆ ซึ่งอาจจะแตกต่างไปจากมาตรฐาน หรือภาษาที่คนส่วนใหญ่ของแต่ละประเทศใช้กัน และอาจจะแตกต่างจากภาษาในท้องถิ่นอื่นทั้งทางด้านเสียง คำและการใช้คำ ภาษาถิ่น เป็นภาษาที่มีลักษณะเฉพาะ ทั้งถ้อยคำ และสำเนียง ภาษาถิ่นจะแสดงถึงเอกลักษณ์ ลักษณะความเป็นอยู่ และวิถีชีวิตของผู้คน ในท้องถิ่นของแต่ละภาค ของประเทศไทย บางที่เรียกว่า ภาษาท้องถิ่น และหากพื้นที่ของผู้ใช้ภาษานั้นกว้างก็จะมีภาษาถิ่นหลากหลาย และมีภาษาถิ่นย่อย ๆ ลงไปอีก ภาษาถิ่นทุกภาษาเป็นภาษาที่สำคัญในสังคมไทย เป็นภาษาที่บันทึกเรื่องราว ประสบการณ์ และวัฒนธรรมทุกแขนงของท้องถิ่น เราจึงควรรักษาภาษาถิ่นทุกถิ่นไว้ใช้ให้ถูกต้อง เพื่อเป็นสมบัติมรดกของชาติต่อไป ซึ่งภาษาถิ่นจะเป็นภาษาพูด หรือภาษาทำทางมากกว่าภาษาเขียน

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

กลุ่มผลิตภัณฑ์จากใยบัว ที่อยู่ ๑๘๕ หมู่ที่ ๗ บ้านราษฎร์เกษมศรี ตำบลนาดี อำเภอสวรรคคูหา จังหวัดหนองบัวลำภู ๓๙๒๗๐ ติดต่อ : คุณคำห่อ ศรีกวนชา โทร : ๐๘ ๙๙๔๒ ๐๓๙๒ , ๐๘ ๑๔๕๘ ๐๙๐๖

กลุ่มทอผ้ามัดย้อมจากสีเคมี ที่อยู่ ๒๐๓ หมู่ที่ ๙ ต.นาดี อ.สุวรรณคูหา จ.หนองบัวลำภู ๓๙๒๗๐ ติดต่อ : นางสาว ศรีภุธร โทร : ๐๘-๐๗๕๑-๙๕๓๙

กลุ่มแปรรูปตัดเย็บเสื้อผ้า ที่อยู่ ๒๙๗ หมู่ ๑๐ ตำบลนาดี อำเภอสวรรคคูหา จังหวัดหนองบัวลำภู ๓๙๒๗๐ ติดต่อ : นางพรรณิ เพิ่มพูน โทร : ๐๘-๓๓๓๕-๗๗๘๒๙

กลุ่มแปรรูปเสื่อกก ที่อยู่ ๓๒๘ หมู่ที่ ๗ ตำบลนาดี อำเภอสวรรคคูหา จังหวัดหนองบัวลำภู ๓๙๒๗๐

กลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้า ที่อยู่ ๑๘ ตำบลนาดี อำเภอสวรรคคูหา จังหวัดหนองบัวลำภู ๓๙๒๗๐ ติดต่อ : นางวิมล พันธุ์สี โทร : ๐๘-๖๒๓-๙๓๖๘

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ

แหล่งน้ำธรรมชาติ

- ลำน้ำ ลำห้วย ๗ สาย
- บึง หนองและอื่น ๆ ๓ แห่ง

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

- ฝาย	๙ แห่ง
- บ่อโยก	๕๕ แห่ง
- อ่างเก็บน้ำ	๑ แห่ง
- สระน้ำสาธารณะขนาดใหญ่	๑๔ แห่ง
- สระน้ำสาธารณะขนาดเล็ก	๑๗ แห่ง

๘.๒ ป่าไม้

๑. บ้านนาดี หมู่ที่ ๑	☞ ป่าดอนห่อ ๓ ไร่ ๒ งาน
	☞ ป่าช้า ๘๐ ไร่
๒. บ้านโนนงาม หมู่ที่ ๒	☞ ป่าช้า ๒๒ ไร่ ๒ งาน
	☞ ป่าห้วยโจท ๑๔ ไร่
	☞ ภูเขาเงิน ๕๘ ไร่
๓. บ้านเงิน หมู่ที่ ๓	☞ ป่าภูหมี่ ๑๔๒ ไร่
	☞ หนองห้วยค้อ ๒๑ ไร่

๔. บ้านโนนสำราญ หมู่ที่ ๔ และ บ้านศรีสำราญ หมู่ที่ ๑๒

☞ ป่าช้า ๔๓-๑-๘๕ ไร่

☞ ป่าดอนปู่ตา ๓ -๒-๕๑ ไร่

☞ ป่าภูแจ้งไม้ ๓๑๖-๓-๖๗ ไร่

๕. บ้านวิจิตรพัฒนา หมู่ที่ ๕

☞ ป่าภูผาดวัง ๑๑๖ ไร่

☞ ภูหนองเอี่ยน ๑๒๐ ไร่

☞ ภูสีเสียด ๑๒๐ ไร่

☞ ภูผาแฮด ๑๒๐ ไร่

☞ ภูป่าตอง ๙๐ ไร่

๖. บ้านค่ายสว่าง หมู่ที่ ๖

☞ ป่าภูคุดและภูป็นขึ้น ๓๐๐ ไร่

๗. บ้านราษฎร์เกษมศรี หมู่ที่ ๗

☞ ป่าช้า ๔๓-๐-๙๗ ไร่

☞ ป่าปู่ตา ๒๔-๐-๓๔ ไร่

๘. บ้านค่ายสว่างพัฒนา หมู่ที่ ๘

☞ ป่าหนองนกเขา ๗๙ ไร่

๙. บ้านเขินน้อย หมู่ที่ ๙

☞ ป่าฝ้ายวัว ๑๓๒ ไร่

☞ ป่าช้า ๑-๓-๘๕ ไร่

๑๐. บ้านวิจิตรพัฒนาสอง หมู่ที่ ๑๐

☞ ภูถ้ำพระ ๑๓๐ ไร่

☞ ป่าช้า ๔๗ ไร่

☞ ป่าภูน้อย ๒๘ ไร่

๑๑. บ้านนาดีสอง หมู่ที่ ๑๑

☞ ป่าช้าตายโหลง ๖๙ ไร่

๑๒. บ้านแสงอรุณ หมู่ที่ ๑๓

☞ ภูป่าปอ ๗๐ ไร่

๘.๓ ภูเขา

๑. บ้านโนนงาม หมู่ที่ ๒

☞ ภูขุมเงิน ๕๘ ไร่

๒. บ้านเขิน หมู่ที่ ๓

☞ ภูหมี่ ๑๔๒ ไร่

๓. บ้านโนนสำราญ หมู่ที่ ๔ และ บ้านศรีสำราญ หมู่ที่ ๑๒ ☞ ภูแจ้งไม้ ๓๑๖-๓-๖๗ ไร่

๔. บ้านวิจิตรพัฒนา หมู่ที่ ๕

☞ ภูผาดวัง ๑๑๖ ไร่

☞ ภูหนองเอี่ยน ๑๒๐ ไร่

☞ ภูสีเสียด ๑๒๐ ไร่

☞ ภูผาแฮด ๑๒๐ ไร่

☞ ภูป่าตอง ๙๐ ไร่

๕. บ้านค่ายสว่าง หมู่ที่ ๖

☞ ภูคุดและภูป็นขึ้น ๓๐๐ ไร่

๖. บ้านวิจิตรพัฒนาสอง หมู่ที่ ๑๐ ๕ ไร่ ๑๓๐ ไร่

๕ ไร่ ๒๘ ไร่

๗. บ้านแสงอรุณ หมู่ที่ ๑๓ ๕ ไร่ ๗๐ ไร่

๘.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ป่าดิบแล้ง (Dry Evergreen Forest) เป็นป่าที่อยู่ในพื้นที่ค่อนข้างราบมีความชุ่มชื้นน้อย อยู่สูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ ๓๐๐-๖๐๐ เมตร ไม้ที่สำคัญได้แก่ ไม้เต็ง (อีสานเรียกว่า ไม้จิก) ประดู่ มะค่า แดง ยางนา และตาเสือ

๙. อื่นๆ

๙.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพในเทศบาลตำบลนาดี

(๑) บุคลากรในเทศบาลตำบลนาดี

๑.๑ จำนวนบุคลากร จำนวน ๖๗ คน

- สำนักปลัด ๒๙ คน

- กองคลัง ๘ คน

- กองช่าง ๙ คน

- การศึกษา ๒๑ คน

๑.๒ ระดับการศึกษาของบุคลากร

- ประถมศึกษา ๑ คน

- มัธยมศึกษา / ปวช. ๒๑ คน

- ปวส. ๙ คน

-ปริญญาตรี ๒๙ คน

-ปริญญาโท ๗ คน

(๒) เครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆ

- รถกระบะ ๑ คัน

- รถน้ำดับเพลิงอเนกประสงค์ ๑ คัน

- รถเก็บขยะ ๒ คัน

- รถสำนักงาน ๔ ประตู ๑ คัน

- รถสำนักงาน ๒ ประตู ๑ คัน

- รถกู้ชีพกู้ภัย ๑ คัน

๙.๒ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของเทศบาลตำบลนาดี

จากยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลนาดี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) จำแนกจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของเทศบาลตำบลนาดี ดังนี้

๑. เทศบาลมีทรัพยากรธรรมชาติสมบูรณ์และสิ่งแวดล้อมไม่เป็นมลพิษ

๒. เทศบาลตำบลนาดีมีถนนที่สะดวกในการสัญจร

๓. ประชาชนมีน้ำในการอุปโภค บริโภค และน้ำเพื่อการเกษตรที่เพียงพอ

๔. ประชาชนมีรายได้เพียงพอกับการดำรงชีพ

๕. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีมีความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

๑. ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้มีการจัดตั้ง คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปีเพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปีให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ เพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ ๒ ของรัฐบาล (ปี๒๕๕๘ - ๒๕๕๙) และ กรอบการปฏิรูปในระยะที่ ๓ (ปี๒๕๖๐ เป็นต้นไป)

คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ๒ คณะ ได้แก่ (๑) คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป เพื่อจัดทำร่างกรอบ ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี และ (๒) คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตาม แนวทางการปฏิรูปประเทศ เพื่อจัดทำร่างแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูป ประเทศ (Roadmap) ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี

คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป ได้ดำเนินการยกร่าง กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปีตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยได้มีการ นำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่มาจาก หลายภาคส่วน ได้แก่ ภาคราชการ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และ นักวิชาการ รวมถึงได้พิจารณานำข้อคิดเห็นจากสภาปฏิรูปแห่งชาติ และความคิดเห็นจาก ภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติด้วย และได้นำเสนอร่างกรอบ ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ

ในการดำเนินการขั้นต่อไป คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติจะนำเสนอร่าง กรอบยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและจะได้มีการรับฟัง ความคิดเห็นจากประชาชน ก่อนที่จะนำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ ความเห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์ชาติมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในการ บริหารประเทศภายในเดือนตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการประกาศใช้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (ตุลาคม ๒๕๕๙ - กันยายน ๒๕๖๔) นอกจากนี้หน่วยงานต่างๆ จะได้นำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นแผนระยะ ๕ ปีมาถ่ายทอดลงสู่แผนปฏิบัติการระดับกระทรวงและแผนพัฒนา รายสาขา ในระหว่างที่กลไกการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ อยู่ระหว่างการดำเนินการซึ่งคาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จภายในเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๐

๒. สำคัญ

สภาพแวดล้อม

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา กระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกเป็นไป อย่างรวดเร็วและหลายมิติ ทำให้ ภูมิทัศน์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนี้ก่อให้เกิดโอกาส ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และการเมืองของประเทศไทย และในขณะเดียวกันก็เป็นความเสี่ยงและ ภัยคุกคามที่ ต้องบริหารจัดการด้วยความยากลำบากมากขึ้น กระแสนิยมและ การเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์เศรษฐกิจของโลกได้ ส่งผลกระทบต่อโครงสร้างเศรษฐกิจของ ประเทศไทยจากเดิมที่มีโครงสร้างเศรษฐกิจในระบบ “เกษตรแบบ พึ่งตนเอง” ต้องปรับตัว และเปลี่ยนไปเป็นระบบเศรษฐกิจที่ “พึ่งพาอุตสาหกรรมและการส่งออก” การพัฒนาใน ภาคเกษตรล่าช้ากว่าฐานการผลิตอื่นที่อาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้น ตามลำดับ จึงมีปัญหาความเหลื่อมล้ำ ทางด้านรายได้ระหว่างภาคการเกษตรกับภาคอุตสาหกรรม และระหว่างสังคมในเมืองและชนบทขยายวงกว้างขึ้น และปัญหาความยากจนกระจุกตัว ในกลุ่มเกษตรกรรายย่อยและในภาคชนบท ในขณะเดียวกันการเปลี่ยนแปลงภูมิ ทัศน์ ของโลกได้ทำให้เกิดภัยคุกคามด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาทิการก่อการร้าย โรคระบาดเครือข่ายยาเสพติดข้าม ชาติ และการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกที่รุนแรงขึ้น โดยที่การ ก่อการร้ายจะยังเป็นภัยคุกคามของโลก และ อาชญากรรมข้ามชาติเป็นปัญหาที่มี แนวโน้มขยายตัวมากขึ้นตามกระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้น การเคลื่อนย้าย อย่างเสรี ของผู้คน สินค้าและบริการ เงินทุน และองค์ความรู้และเทคโนโลยีอย่างเสรีภายใต้ กระแสโลกาภิวัตน์ เข้มข้นจะเอื้อให้สามารถประกอบอาชญากรรมในรูปแบบและ ช่องทางใหม่ๆ ที่เคยยากขึ้น สถานการณ์และ แนวโน้มดังกล่าวบ่งชี้ว่าประเทศไทย ต้องเตรียมความพร้อมในการพัฒนาระบบการเตือนภัยและการบริหารความ เสี่ยงที่ดี และประชาชนจะต้องได้รับความรู้ที่สามารถใช้วิจารณ์ญาณได้ดีในสถานการณ์ที่ล่อแหลม และมีความเสี่ยง

การกำหนดให้มี “ยุทธศาสตร์ชาติ” เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศ ในระยะยาว พร้อมกับการ ปฏิรูปและการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารราชการแผ่นดินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้สามารถนำไปสู่การ ปฏิบัติอย่างจริงจังจะช่วยยก ระดับคุณภาพของประเทศไทยในทุกภาคส่วนและนำพาประเทศไทยให้หลุดพ้นหรือ บรรเทาความรุนแรงของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน และปัญหาความขัดแย้งในสังคม รวมถึงสามารถรับมือกับภัยคุกคามและบริหารจัดการกับความ เสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปพร้อม ๆ กับการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ใหม่ของ โลกได้ ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยยังคงรักษาบทบาทสำคัญในเวทีโลก สามารถดำรงรักษา ความเป็นชาติที่มีความมั่นคงทาง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และคนไทยในประเทศ มีความอยู่ดีมีสุขอย่างถ้วนหน้ากัน

สาระสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติซึ่งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ กำลังดำเนินการยกร่างอยู่ในขณะนี้ นั้นจะประกอบด้วย วิสัยทัศน์และเป้าหมายของชาติ ที่คนไทยทุกคนต้องการบรรลุร่วมกัน รวมทั้งนโยบายแห่งชาติ และมาตรการเฉพาะ ซึ่งเป็นแนวทาง ทิศทาง และวิธีการที่ทุกองค์กรและคนไทยทุกคนต้องมุ่งดำเนินการ ไปพร้อม กันอย่างประสานสอดคล้อง เพื่อให้บรรลุซึ่งสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องการ คือ ประเทศไทยมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในทุกสาขาของกำลังอำนาจแห่งชาติอันได้แก่ การเมืองภายในประเทศ การเมืองต่างประเทศ เศรษฐกิจ สังคม จิตวิทยา การทหาร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การพลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร

วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติ ว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองตอบต่อผลประโยชน์ แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติ และประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาสถิติประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสถานะ แวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้าน ความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระ ของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ด้อยกว่า

ยุทธศาสตร์ชาติ ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่ พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่ การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึง อนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคม ทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคม ในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและ รักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถ ในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดีกินดี สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทาง การพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) ยุทธศาสตร์ด้าน การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๖) ยุทธศาสตร์ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

๑. ภาพรวมการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑.๑ หลักการสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔)

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จะมุ่งบรรลุเป้าหมายในระยะ ๕ ปี ที่จะสามารถต่อยอดในระยะต่อไปเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาระยะยาวตามยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีโดยมี หลักการสำคัญของแผนพัฒนาฯ ดังนี้

๑. ยึด “หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ต่อเนื่องมาตั้งแต่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ เพื่อให้เกิดบูรณาการการพัฒนาในทุกมิติอย่างสมดุลผสมผสาน มีความพอประมาณ และมีระบบภูมิคุ้มกันและ การบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดีซึ่งเป็นเงื่อนไขจำเป็นสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยมุ่งเน้นการพัฒนาคนให้มี ความเป็นคนที่สมบูรณ์ สังคมไทยเป็นสังคมคุณภาพ สร้างโอกาสและมีที่ยืนให้กับทุกคนในสังคมได้ดำเนินชีวิต ที่ดีมีความสุขและอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ในขณะที่ระบบเศรษฐกิจของประเทศก็เจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง มีคุณภาพ และมีเสถียรภาพ การกระจายความมั่งคั่งอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม เป็นการเติบโตที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม รักษาความหลากหลายทางชีวภาพ ชุมชนวิถีชีวิต ค่านิยม ประเพณีและวัฒนธรรม

๒. ยึด “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” มุ่งสร้างคุณภาพชีวิตและสุขภาวะที่ดีสำหรับคนไทย พัฒนาคนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์มีวินัย ใฝ่รู้ มีความรู้ มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่ดี รับผิดชอบต่อสังคม มีจริยธรรมและคุณธรรม พัฒนาคนทุกช่วงวัยและเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ อย่างมีคุณภาพ รวมถึงการสร้างคนให้ใช้ประโยชน์และอยู่กับสิ่งแวดล้อมอย่างเกื้อกูล อนุรักษ์ฟื้นฟู ใช้ประโยชน์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม

๓. ยึด “วิสัยทัศน์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี” มาเป็นกรอบของวิสัยทัศน์ประเทศไทย ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วย การพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” โดย ที่วิสัยทัศน์ดังกล่าวสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ ได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่ง เขต อำนาจอธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคงยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและ ประชาชน จากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคม ท่ามกลางพหุสังคม และการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรม และความอยู่ดีมีสุขของ ประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงาน อาหารและน้ำ ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อม ระหว่างประเทศและ การอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและ ประชาคมโลกอย่างมี เกียรติและศักดิ์ศรีประเทศไทยไม่เป็นการละเมิดของโลกละเมิดสิทธิมนุษยชนและสิทธิเสรีภาพของประชาชน

๔. ยึด “เป้าหมายอนาคตประเทศไทยปี ๒๕๗๕” ที่เป็นเป้าหมายในยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี มาเป็น กรอบในการกำหนดเป้าหมายที่จะบรรลุใน ๕ ปีแรกและเป้าหมายในระดับย่อยลงมา โดยที่เป้าหมาย และตัวชี้วัดใน ด้านต่างๆ มีความสอดคล้องกับกรอบเป้าหมายที่ยั่งยืน (SDGs) ทั้งนี้ เป้าหมายประเทศไทยใน ปี ๒๕๗๕ ซึ่งเป็นที่ ยอมรับร่วมกันนั้นพิจารณาจากทั้งประเด็นหลักและลักษณะของการพัฒนา ลักษณะฐานการ ผลิตและบริการสำคัญ ของประเทศ ลักษณะของคนไทยและสังคมไทยที่พึงปรารถนา และกลุ่มเป้าหมายใน สังคมไทย โดยกำหนดไว้ดังนี้ “เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืนบนฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็น ธรรมมีความเหลื่อมล้ำน้อย คนไทยเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นพลเมืองที่มีวินัย ตื่นรู้และเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตลอด ชีวิต มีความรู้ มีทักษะและทัศนคติที่เป็นค่านิยมที่ดี มีสุขภาพร่างกายและ จิตใจที่สมบูรณ์ มีความเจริญเติบโตทาง จิตวิญญาณ มีจิตสาธารณะและทำประโยชน์ต่อส่วนรวม ความเป็น พลเมืองไทย พลเมืองอาเซียน และพลเมืองโลก

ประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีนานาชาติ ระบบ เศรษฐกิจตั้งอยู่บนฐานของการใช้นวัตกรรมนำดิจิทัล สามารถแข่งขันในการผลิตได้และค้าขายเป็น มีความเป็น สังคมประกอบการ มีฐานการผลิตและบริการที่มีคุณภาพและรูปแบบที่โดดเด่นเป็นที่ต้องการในตลาดโลก เป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญ เช่น การให้บริการคุณภาพทั้งด้านการเงิน ระบบโลจิสติกส์ บริการด้าน สุขภาพ และท่องเที่ยวคุณภาพ เป็นครัวโลกของอาหารคุณภาพและปลอดภัย เป็นฐานอุตสาหกรรมและบริการ อัจฉริยะที่เป็นอุตสาหกรรมแห่งอนาคตที่ใช้นวัตกรรม ทูมมนุษย์ทักษะสูงและเทคโนโลยีอัจฉริยะ มาต่อยอด ฐานการผลิตและบริการที่มีศักยภาพในปัจจุบันและพัฒนาฐานการผลิตและบริการใหม่ๆ เพื่อนำประเทศไทย ไปสู่การมีระบบเศรษฐกิจ สังคม และประชาชนที่มีความเป็นอัจฉริยะ”

๕. ยึด “หลักการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ลดความเหลื่อมล้ำและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตจากการเพิ่มผลิตภาพการผลิตบนฐานของการใช้ภูมิปัญญาและนวัตกรรม” แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มุ่งเน้น การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่มีความครอบคลุมทั่วถึงเพื่อเพิ่มขยายฐานกลุ่มประชากรชั้นกลางให้ กว้างขึ้น โดยกำหนดเป้าหมายในการเพิ่มโอกาสทางเศรษฐกิจ โอกาสทางสังคม และรายได้ของกลุ่มประชากร รายได้ต่ำสุดร้อยละ ๔๐ ให้สูงขึ้น นอกจากนี้การเพิ่มผลิตภาพการผลิตบนฐานของการใช้ภูมิปัญญาและพัฒนา นวัตกรรมนับเป็นหัวใจสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาในระยะต่อไปสำหรับทุกภาคส่วนในสังคมไทย โดยที่เส้นทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วนั้นกำหนดเป้าหมายทั้งในด้านรายได้ ความเป็น ธรรม การลดความเหลื่อมล้ำและขยายฐานคนชั้นกลาง การสร้างสังคมที่มีคุณภาพและมีธรรมาภิบาล และความเป็น มิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๖. ยึด “หลักการนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน ๕ ปีที่ต่อยอดไปสู่ ผลสัมฤทธิ์ที่เป็นเป้าหมายระยะยาว” จากการที่แผนพัฒนาฯ เป็นกลไกเชื่อมต่อในลำดับแรกที่จะกำกับและ ส่งต่อแนวทางการพัฒนาและเป้าหมายในยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีให้เกิดการปฏิบัติในทุกระดับและในแต่ละด้าน อย่างสอดคล้องกัน แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงให้ความสำคัญกับการใช้กลไกประชารัฐที่เป็นการรวมพลัง ขับเคลื่อนจากทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน และการกำหนดประเด็นบูรณาการของการพัฒนาที่มีลำดับ ความสำคัญสูง และได้กำหนดในระดับแผนงาน/โครงการสำคัญที่จะตอบสนองต่อเป้าหมายการพัฒนาได้อย่าง แท้จริง รวมทั้งการกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดที่มีความครอบคลุมหลากหลายมิติมากกว่าในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ผ่านๆ มา ในการกำหนดเป้าหมายได้คำนึงถึงความสอดคล้องกับเป้าหมายระยะยาวของยุทธศาสตร์ชาติ และการเป็นกรอบกำกับเป้าหมายและตัวชี้วัดในระดับย่อยลงมาที่จะต้องถูกส่งต่อและกำกับให้สามารถ ดำเนินการให้เกิดขึ้นอย่างมีผลสัมฤทธิ์ภายใต้กรอบการจัดสรรงบประมาณ การติดตามและประเมินผลการใช้ จ่ายเงินงบประมาณแผ่นดินและการติดตามประเมินผลการปฏิบัติราชการรวมทั้งการพัฒนาระบบราชการที่สอดคล้องเป็นสาระเดียวกันหรือเสริมหนุนซึ่งกันและกัน แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงกำหนดประเด็นบูรณาการ เพื่อการพัฒนาเพื่อเป็นแนวทางสำคัญประกอบการจัดสรรงบประมาณแผ่นดิน รวบรวมและกำหนดแผนงาน/ โครงการสำคัญในระดับปฏิบัติและกำหนดจุดเน้นในการพัฒนาเชิงพื้นที่ในระดับสาขาการผลิตและบริการและ จังหวัดที่เป็นจุดยุทธศาสตร์สำคัญในด้านต่างๆ

๑.๒ จุดเปลี่ยนสำคัญในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ ๑๒ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ นับว่าเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในหลายเรื่อง ได้แก่ (๑) การกำกับกรอบเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาหลัก ในระยะยาวด้วยยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี โดยที่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ เป็นกลไกเชื่อมโยงสู่การขับเคลื่อน การพัฒนาโดยกำหนดเป้าหมายที่จะต้องบรรลุและแนวทางการพัฒนาที่ต้องดำเนินการในช่วง ๕ ปีแรกของ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (๒) การปรับเปลี่ยนเรื่องการเชื่อมต่อการแปลงแผนสู่การปฏิบัติให้มีกรอบและ ทิศทางในการกำกับที่ชัดเจนขึ้น นั่นคือ แผนพัฒนาฯ ฉบับนี้ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาในรายละเอียดที่จะ เชื่อมต่อถึงการปฏิบัติโดยได้กำหนด แผนงาน/โครงการกลุ่มสำคัญๆ ที่ต้องดำเนินการในระดับแผนงานและ โครงการสำคัญ ในช่วง ๕ ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติเพื่อให้เกิดความชัดเจนใน การปฏิบัติโดยใช้กลไกแผนเฉพาะด้าน ยุทธศาสตร์ กระทรวง แผนการพัฒนาภาค แผนพัฒนาจังหวัดและ กลุ่มจังหวัด และแผนปฏิบัติการประจำปีของหน่วยงานต่างๆ ในการขับเคลื่อนตามแนวยุทธศาสตร์นั้นๆ ให้บรรลุผล โดยจะต้องมีการจัดสรรงบประมาณแบบบูรณาการประเด็น การพัฒนาและเชิงพื้นที่และ มีการกำหนดตัวชี้วัดในการติดตามและประเมินผลที่เป็นระบบเชื่อมโยงที่สามารถ สะท้อนถึงผลลัพธ์และ ผลสัมฤทธิ์ของการพัฒนาได้อย่างแท้จริง ซึ่งในช่วง ๕ ปีต่อจากนี้ไประบบการจัดสรร งบประมาณ การบริหาร จัดการงบประมาณแผ่นดิน แผนสำหรับการบริหารราชการแผ่นดิน กฎระเบียบเรื่องวินัย การเงินการคลัง ภาครัฐ และระบบการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาและระบบ การติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติราชการของหน่วยงานภาครัฐจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากเพื่อการ รองรับ ความท้าทายในการขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติที่สัมฤทธิ์ผล ในขณะเดียวกันแนวทางการพัฒนาซึ่งเป็น รายละเอียด ภายใต้ยุทธศาสตร์ทั้ง ๑๐ ยุทธศาสตร์นั้นได้กำหนดให้ครอบคลุมในหลากหลายประเด็นและแนวทาง การพัฒนาเฉพาะด้านซึ่งหน่วยงานรับผิดชอบได้กำหนดไว้แล้วภายใต้แผนเฉพาะด้านหรือกำลังดำเนินการ ทั้งนี้ มีจุดประสงค์เพื่อการบูรณาการประเด็นการพัฒนาและเพื่อสนับสนุนให้เกิดการดำเนินการอย่างต่อเนื่องและ เกิดการต่อยอดให้สามารถดำเนินการได้สัมฤทธิ์ผล (๓) แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ กำหนดแนวทางการพัฒนา จังหวัด ภาค และเมืองที่กำหนดพื้นที่เป้าหมายและสาขาการผลิตและบริการเป้าหมายที่เป็นแนวทางปฏิบัติ ที่ชัดเจนลงไป เพื่อกำกับให้การขับเคลื่อนการพัฒนาเชิงพื้นที่ จังหวัด ภาค และเมืองเกิดผลสัมฤทธิ์โดย สอดคล้องกับเป้าหมายรวม ของประเทศ และ (๔) แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดประเด็นและแนวทาง ที่สนับสนุนการขับเคลื่อนประเด็น การปฏิรูปประเทศที่สภากฎหมายแห่งชาติและสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปได้เสนอ โดยมุ่งเน้นในเรื่องที่มีความชัดเจนและ ต้องเร่งดำเนินการให้แล้วเสร็จในช่วง ๕ ปีต่อจากนี้ไป ซึ่งนับว่าเป็น ทั้งช่วงเวลาสำคัญของการปฏิรูปประเทศและ วางรากฐานเพื่อการพัฒนาในระยะยาวให้มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

นอกจากนั้น แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมุ่งเสริมสร้างกลไกการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพและ สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เป็นปัจจุบันมากขึ้นทั้งกลไกที่เป็นกฎหมายและกฎ ระเบียบต่างๆ และกลไกการทำงาน ในรูปแบบของคณะกรรมการหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ในทุกระดับ ให้มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับสถานการณ์ ลดความซ้ำซ้อนทั้งในระดับประเทศและระดับพื้นที่ ให้ดำเนินงานได้อย่างมี ประสิทธิภาพ และในขณะเดียวกันก็เพิ่มบทบาทของกลไกภาคองค์กรความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิด สร้างสรรค์ให้เป็นเครื่องมือหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกภาคส่วน

๒. สภาพแวดล้อมการพัฒนาและประเด็นการพัฒนาสำคัญในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๒.๑ เงื่อนไขและสภาพแวดล้อมของการพัฒนา การพัฒนาประเทศไทยภายใต้แนวทางการพัฒนาที่กำหนดด้วยแผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติตั้งแต่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๐๔-พ.ศ. ๒๕๐๙) มาจนถึงปัจจุบันที่สิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ส่งผลให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับทั้งใน ด้านเศรษฐกิจและสังคม อาทิ เศรษฐกิจมีขนาดและฐานการผลิตและบริการที่ใหญ่ขึ้น รายได้ประชาชนสูงขึ้น ปัญหา ความยากจนลดลง คุณภาพชีวิตประชาชนดีขึ้นอันเนื่องจากการบริการทางสังคมทุกด้านที่มีความครอบคลุมทั่วถึง มากขึ้น และ โครงสร้างพื้นฐานมีการพัฒนาครอบคลุมมากขึ้น รวมทั้งผลของการดำเนินนโยบายการค้าการลงทุน เสรีและ การขยายความร่วมมือกับมิตรประเทศทั้งในรูปทวิภาคีและพหุภาคี และความร่วมมือกับประเทศในอนุ ภูมิภาค และอาเซียนที่มีความเข้มข้นและชัดเจนขึ้นตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ ได้ขยายโอกาสด้านการค้าและการลงทุนของไทย เพิ่มขึ้น และส่งผลให้ฐานการผลิตและบริการของประเทศไทยมีความเข้มแข็งและโดดเด่นในหลายสาขา

๒.๒ จุดเน้นและประเด็นพัฒนาหลักในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ ๑๒ ภายใต้เงื่อนไข และสภาพแวดล้อมของการพัฒนาดังกล่าว ในช่วง ๕ ปีต่อจากนี้ไป ประเทศไทยมีความจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนครั้ง ใหญ่ โดยจะต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนเพื่อแก้ปัญหารากฐานสำคัญ ที่เป็นจุดอ่อนและข้อจำกัดของประเทศที่สั่งสม มานาน ในขณะเดียวกันก็ดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกเพื่อที่จะใช้ ประโยชน์จากจุดแข็งและจุดเด่นของประเทศให้เกิดผล ต่อการพัฒนาประเทศอย่างเต็มที่ จำเป็นต้องวางระบบ การบริหารจัดการความเสี่ยงและการสร้างระบบภูมิคุ้มกันที่ เหมาะสม รวมทั้งวางรากฐานที่แข็งแกร่งสำหรับ การพัฒนาในระยะยาว ทั้งนี้จุดเน้นและประเด็นหลักที่เป็นหัวใจ ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ นั้น ให้ความสำคัญกับประเด็นร่วมและประเด็นบูรณาการสำคัญที่ต้องนำมา ประกอบการพิจารณาการจัดสรร งบประมาณและการถ่ายทอดลงในรายละเอียดสำหรับการติดตามประเมินผลการ ปฏิบัติเพื่อให้การแปลงแผน ไปสู่การปฏิบัติเกิดผลสัมฤทธิ์ได้อย่างจริงจัง ดังนี้

๒.๒.๑ การพัฒนานวัตกรรมและการนำมาใช้เป็นปัจจัยขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกมิติ เพื่อยกระดับ ศักยภาพของประเทศในทุกด้าน

๒.๒.๒ การเตรียมความพร้อมของประเทศในด้านการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และนวัตกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วง ๕ ปีนี้ต้องมุ่งเน้นในเรื่องสำคัญ ดังนี้

๑) การสนับสนุนการวิจัยพัฒนา การดัดแปลงและต่อยอดการพัฒนาเทคโนโลยี ยุทธศาสตร์ที่มีความสำคัญ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับสาขาการผลิตและบริการเดิมและต่อยอดไปสู่ความเป็น อัจฉริยะโดยใช้เทคโนโลยีขั้นสูง และการผสมผสานเทคโนโลยีอาทิ กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และ เทคโนโลยีทางการแพทย์ กลุ่มเครื่องมืออุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบ เครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ ควบคุม กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมอง กลฝังตัว และกลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง

๒) การพัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี (Technopreneur) รวมทั้งเชื่อมโยง ระหว่างภาคการผลิตที่เป็นกลุ่มใหญ่ของประเทศ ได้แก่ เกษตรกรรายย่อย วิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม กับสถาบันวิจัย สถาบันการศึกษา เพื่อให้สามารถเข้าถึงและ น าผลงานวิจัยพร้อมเข้ามาต่อยอดใช้ ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ โดยดำเนินการควบคู่กับการส่งเสริมสังคม ผู้ประกอบการที่ผลิตได้ขายเป็น

๓) การพัฒนาและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่ให้ตอบสนองการเปลี่ยนแปลง เทคโนโลยีแบบก้าวกระโดด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเร่งสร้างและพัฒนาบุคลากรวิจัยในสาขา STEM (Science, Technology, Engineering, and Mathematics) และส่งเสริมห้องปฏิบัติการวิจัยของภาคเอกชนที่ได้ มาตรฐานและในแขนงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาศักยภาพในการสร้าง นวัตกรรมของประเทศในอนาคต เช่น สาขา วิทยาการรับรู้ ชีววิทยาเชิงสังเคราะห์ เซลล์ต้นกำเนิด เป็นต้น

๔) การสนับสนุนการดำเนินงานอย่างเป็นเครือข่ายระหว่างสถาบันวิจัย สถาบัน การศึกษา ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน/ชุมชน เพื่อร่วมพัฒนานวัตกรรมทางสังคมให้เป็นกลไก ในการลดความเหลื่อมล้ำ และยกระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาส อาทิ เทคโนโลยีเพื่อผู้สูงอายุ อุปกรณ์ช่วยผู้พิการ

๕) การปรับกลไกระบบวิจัยและพัฒนาของประเทศทั้งระบบทั้งกลไกการให้ทุนวิจัย การสร้างเครือข่ายวิจัย กระบวนการวิจัย การงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ รวมทั้งการประเมินผลโครงการวิจัย โดยต้องมุ่งเน้นการประสานพลังและศักยภาพของนักวิจัยในสาขาต่างๆ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของ ภาคเอกชนในการยกระดับ ศักยภาพทางเทคโนโลยีได้อย่างแท้จริงและมีประสิทธิภาพ

๒.๒.๓ การเตรียมพร้อมด้านกำลังคนและการเสริมสร้างศักยภาพของประชากรใน ทุกช่วงวัย โดยมุ่งเน้น การพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นทุนมนุษย์ที่มีศักยภาพสูง ภายใต้งานใจ การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงไปสู่โครงสร้างประชากรสังคมสูงวัยสมบูรณ์เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จำนวน ประชากรวัยแรงงานลดลงต่อเนื่องมาตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ และเกิดการขาดแคลนแรงงาน ผลผลิตแรงงานต่ำ คุณภาพ คนยังมีปัญหาในทุกช่วงวัยและส่งผลกระทบต่อเนื่องถึงกันตลอดช่วงชีวิต ตั้งแต่ พัฒนาการไม่สมวัยในเด็กปฐมวัย ผลลัพธ์ทางการศึกษาของเด็กวัยเรียนค่อนข้างต่ำ แรงงานมีปัญหาทั้งในเรื่อง ความรู้ ทักษะ และทัศนคติที่ไม่ตรงกับ ความต้องการของตลาดงาน และผู้สูงอายุมีปัญหาสุขภาพโดยที่จำนวน ไม่น้อยต้องพึ่งพิงผู้อื่นในการดำเนินชีวิต เป็นต้น ดังนั้น จุดเน้นการพัฒนาคนที่สำคัญในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีดังนี้

๑) การพัฒนากลุ่มเด็กปฐมวัยให้มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีทักษะทางสมอง ทักษะ การเรียนรู้ ทักษะชีวิต และทักษะทางสังคม เพื่อให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ

๒) การหล่อหลอมให้คนไทยมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม คนไทยในทุก ช่วงวัยเป็นคนดี มี สุนัขภาวะที่ดี มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย มีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนรวม

๓) การพัฒนาทักษะความรู้ความสามารถของคน มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะที่เหมาะสม ในแต่ละช่วงวัยเพื่อ วางรากฐานให้เป็นคนมีคุณภาพในอนาคต การพัฒนาทักษะสอดคล้องกับความต้องการ ในตลาดแรงงานและทักษะ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑ ของคนในแต่ละช่วงวัยตามความ เหมาะสม เช่น เด็กวัยเรียนและวัยรุ่น พัฒนาทักษะการวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ มีความคิดสร้างสรรค์รวมทั้ง การให้ความสำคัญกับการพัฒนาให้มีความ พร้อมในการต่อยอดพัฒนาทักษะในทุกด้าน มีทักษะการท างานและ การใช้ชีวิตที่พร้อมเข้าสู่ตลาดงาน วัยแรงงาน เน้นการสร้างความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพที่สอดคล้อง กับตลาดงานทั้งทักษะขั้นพื้นฐาน ทักษะเฉพาะใน วิชาชีพ ทักษะการเป็นผู้ประกอบการรายใหม่ ทักษะ การประกอบอาชีพอิสระ วัยสูงอายุเน้นพัฒนาทักษะที่เอื้อต่อ การประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับวัยและ ประสบการณ์

๔) การเตรียมความพร้อมของกำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีใน กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่จะเปลี่ยนแปลงโลกในอนาคตอย่างสำคัญ

๕) การยกระดับคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศในทุกระดับและยกระดับ การเรียนรู้ โดยเน้นการพัฒนา คุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็ก ปรับระบบ การจัดการเรียนการสอน และการพัฒนาคุณภาพครูทั้งระบบ รวมทั้งการยกระดับคุณภาพการศึกษาสู่ ความเป็นเลิศในสาขาวิชาที่มีความ เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน และพัฒนาระบบทวิภาคีหรือสหกิจศึกษาให้เอื้อต่อ การเตรียมคนที่มีทักษะให้พร้อมเข้าสู่ ตลาดแรงงาน นอกจากนี้ต้องให้ความสำคัญกับการสร้างปัจจัยแวดล้อม ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตทั้งสื่อการ เรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย

๖) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาพดี เน้นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางสุขภาพและ การลดปัจจัยเสี่ยงด้าน สภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อสุขภาพ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาความรู้ในการดูแลสุขภาพ การพัฒนารูปแบบการ ออกกำลังกายและโภชนาการที่เหมาะสมกับแต่ละช่วงวัย การใช้มาตรการทางกฎหมายและ ภาษีในการควบคุม และส่งเสริมอาหารและผลิตภัณฑ์ที่ส่งผลเสียต่อสุขภาพ การสร้างกลไกในการจัดทำนโยบาย สาธารณะที่ต้อง คำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพที่จะนำไปสู่การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาพดี

๒.๒.๔ การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ ในช่วง ๕ ปีต่อจากนี้ไปยังต้อง มุ่งเน้นการ ยกระดับคุณภาพบริการทางสังคมให้ทั่วถึงโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการศึกษาและสาธารณสุข รวมทั้ง การปิดช่องว่าง การคุ้มครองทางสังคมอื่นๆ ต่อเนื่องจากที่ได้ผลักดันในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และมุ่งเน้น มากขึ้นในเรื่องการ เพิ่มทักษะแรงงานและการใช้นโยบายแรงงานที่สนับสนุนการเพิ่มผลิตภาพแรงงานและ เสริมสร้างรายได้สูงขึ้น ประเด็นการพัฒนาที่สำคัญ มีดังนี้

๑) การสร้างโอกาสให้กับกลุ่มเป้าหมายประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุด โดยจัดบริการของรัฐที่มี คุณภาพทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข ให้กับผู้ด้อยโอกาสและผู้ที่ยากไร้ในพื้นที่ ห่างไกล การจัดสรรที่ดินทำกิน อย่างมีเงื่อนไขเพื่อป้องกันการเปลี่ยนมือผู้ได้รับการจัดสรรที่ดินให้แก่กลุ่มคนจน ในภาคเกษตรที่ไร้ที่ดินทำกิน การพัฒนาทักษะของกลุ่มเป้าหมายให้สามารถประกอบอาชีพและมีรายได้ การพัฒนาระบบการประกันภัยพิพผล การจัดตั้งธนาคารที่ดิน และการพัฒนาองค์กรการเงินฐานราก

๒) การสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมโดยเฉพาะอย่างยิ่งการสนับสนุนในเรื่อง การสร้างอาชีพ รายได้ และให้ความช่วยเหลือที่เชื่อมโยงการเพิ่มผลิตภาพสำหรับประชากรกลุ่มร้อยละ ๔๐ รายได้ต่ำสุด ผู้ด้อยโอกาส สตรี และผู้สูงอายุ อาทิ การสนับสนุนธุรกิจขนาดเล็ก ขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจเพื่อสังคม การพัฒนาองค์กรการเงินฐานรากและการเข้าถึงเงินทุนเพื่อสร้างอาชีพ และการสนับสนุนการเข้าถึง ปัจจัยการผลิต คุณภาพดีที่ราคาเป็นธรรม และในขณะเดียวกันก็ต้องเพิ่ม ประสิทธิภาพการใช้งบประมาณเชิงพื้นที่และบูรณาการ เพื่อการลดความเหลื่อมล้ำ

๓) การกระจายการจัดบริการภาครัฐให้มีความครอบคลุมและทั่วถึงทั้งในเชิงปริมาณ และคุณภาพในด้าน การศึกษา สาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐาน และการจัดสวัสดิการ รวมทั้งการจัดสรรทรัพยากร ให้มีการกระจาย ตัวอย่างเป็นธรรม สร้างปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจ รวมทั้งการปรับกฎหมาย กฎระเบียบให้เกิด การแข่งขันที่เป็นธรรม

๔) การสร้างชุมชนเข้มแข็งให้เป็นพลังร่วมทางสังคมในการสนับสนุนการพัฒนา และพร้อมรับผลประโยชน์จากการพัฒนา โดยส่งเสริมการประกอบอาชีพของผู้ประกอบการระดับชุมชน การสนับสนุนศูนย์ฝึกอาชีพชุมชนเพื่อยกระดับทักษะของคนในชุมชน ส่งเสริมให้ชุมชนจัดสวัสดิการและบริการ ในชุมชน และผลักดันกลไกการกระจายที่ดินทำกินและการบริหารจัดการที่ดินของชุมชน เพื่อแก้ไขปัญหา การไม่มีที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัย รวมถึงการมีสิทธิในการบริหารจัดการทรัพยากรในพื้นที่

๒.๒.๕ การปรับโครงสร้างการผลิตและการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจในแต่ละช่วงของห่วงโซ่มูลค่า
โดยการพัฒนาและสร้างความเข้มแข็งให้กับปัจจัยพื้นฐานและทุนทางเศรษฐกิจให้สนับสนุน การเพิ่มศักยภาพของฐานการผลิตและฐานรายได้เดิม และสร้างฐานการผลิตและรายได้ใหม่ให้กับระบบ เศรษฐกิจ และยกระดับห่วงโซ่มูลค่าด้วยการใช้เทคโนโลยีวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างนวัตกรรมการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับความต้องการของตลาด รวมทั้งยกระดับมาตรฐานสินค้าและบริการ สร้าง สังคมผู้ประกอบการที่มีทักษะในการทำธุรกิจทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี พัฒนาพื้นที่ชายแดนที่มี ศักยภาพ และพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และขับเคลื่อนเศรษฐกิจเข้าสู่การเป็น ประเทศรายได้สูงในอนาคต

๒.๒.๖ การปรับระบบการผลิตการเกษตรให้สอดคล้องกับพันธกรณีในด้านการ เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและศักยภาพของพื้นที่ รวมทั้งสนับสนุนการสร้างองค์ความรู้ทางวิชาการเกษตร วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมแบบมีส่วนร่วมที่เชื่อมโยงกับฐานทรัพยากรชีวภาพ (Bio Based) ในการ สร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตร มีความปลอดภัย ไม่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนและสิ่งแวดล้อม ของประเทศ เน้นการพัฒนา ระบบเกษตรกรรมที่ยั่งยืนและการขยายโอกาสในการเข้าถึงพื้นที่ทำกินของ เกษตรกร ส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะ สหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดต่อขนาด ลดการท านงานต่ำระดับ และสามารถใช้ เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม รวมทั้งใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง

๒.๒.๗ การเพิ่มศักยภาพฐานการผลิตและบริการเดิมและการต่อยอดไปสู่ฐานการผลิต และบริการให้ โดยใช้เทคโนโลยีที่เข้มข้นและนวัตกรรม วางรากฐานการพัฒนาอุตสาหกรรมสำหรับอนาคตทั้ง ในด้านการเตรียมคนและโครงสร้างพื้นฐาน สร้างระบบกลไกและเครือข่ายที่เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพในการ เชื่อมโยงความร่วมมือของภาคธุรกิจในลักษณะคลัสเตอร์

๒.๒.๘ การส่งเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจกระแสใหม่ อาทิ เศรษฐกิจดิจิทัล เศรษฐกิจฐานชีวภาพ เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม และการพัฒนาวิสาหกิจตั้งใหม่ (Start Up) และ วิสาหกิจเพื่อสังคม รวมถึงการสร้างสังคมผู้ประกอบการ เพื่อต่อยอดฐานการผลิตและบริการและฐานเดิมและ สร้างฐานใหม่

๒.๒.๙ การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจบริการและการท่องเที่ยวที่มี ศักยภาพให้เติบโตและสนับสนุนภาคการผลิต เน้นการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดความสมดุล และยั่งยืนในการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่คำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ และ ศักยภาพของพื้นที่ รวมทั้งการสร้างมูลค่าเพิ่มในอุตสาหกรรมกีฬาให้ครอบคลุมทุกมิติและครบวงจรทั้งการผลิต และธุรกิจที่เกี่ยวข้อง

๒.๒.๑๐ การสร้างความเชื่อมโยงระหว่างภาคการผลิต เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ ขยายฐานเศรษฐกิจให้กว้างขึ้น และต่อยอดห่วงโซ่การผลิตให้เข้มแข็งขึ้น โดยการเชื่อมโยงเครือข่ายการผลิต และ นวัตกรรมวิจัยและการพัฒนาที่เกี่ยวข้องมาใช้ประโยชน์ในการสร้างผลิตภัณฑ์เชิงพาณิชย์ที่หลากหลาย และ สอดคล้องกับความต้องการของตลาด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่ง โลจิสติกส์ และโทรคมนาคม ในกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคภายใต้แผนงาน GMS, ACMECS, IMT-GT, JDS และ BIMSTEC และภูมิภาคอาเซียนเพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์ โดยพัฒนา ความเชื่อมโยงตามแผนแม่บทว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียนให้มีความต่อเนื่องและเป็นโครงข่าย ที่สมบูรณ์ พัฒนารูปแบบและบริการการขนส่ง และโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานสากล ปรับปรุง กฎระเบียบการขนส่งคนและสินค้าที่เกี่ยวข้อง และพัฒนาบุคลากรในธุรกิจการขนส่งและบริการโลจิสติกส์ และเชื่อมโยงการพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวพื้นที่ชายแดน เขตเศรษฐกิจชายแดนตลอดจนเชื่อมโยงระบบ การผลิตกับพื้นที่ตอนในของประเทศ

๒.๒.๑๑ การพัฒนาวิสาหกิจขนาดย่อม ขนาดเล็กและขนาดกลาง วิสาหกิจชุมชน และ วิสาหกิจ เพื่อสังคม เพื่อขยายฐานการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้มีความครอบคลุมมากขึ้น เป็นการสร้าง โอกาสทางเศรษฐกิจสำหรับกลุ่มต่างๆ ในสังคม โดยดำเนินการควบคู่ไปกับการพัฒนาและส่งเสริมสังคม ผู้ประกอบการเพื่อส่งเสริมผู้ประกอบการที่ผลิตได้และขายเป็น

๒.๒.๑๒ การสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและยกระดับคุณภาพ สิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ สนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของประชาชน เร่งแก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อม เพื่อลดมลพิษที่เกิดจากการผลิตและการบริโภค พัฒนาระบบบริหารจัดการที่โปร่งใสเป็นธรรม ส่งเสริม การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเป็นวงกว้างมากขึ้น ต้องเร่งเตรียมความพร้อมในลดการ ปล่องก๊าซเรือนกระจกและเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมทั้ง บริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติทางธรรมชาติ

๒.๒.๑๓ การฟื้นฟูพื้นฐานด้านความมั่นคงที่เป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ โดยเฉพาะการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติของผู้มีความเห็นต่างทางความคิด และอุดมการณ์บนพื้นฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และ การเตรียมการรับมือกับอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งจะส่งผลกระทบอย่างมีนัยยะสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศในระยะ ๒๐ ปี ข้างหน้า

๒.๒.๑๔ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพตมิชอบและการสร้าง ธรรมาภิบาล ในสังคมไทย ในระบบการบริหารจัดการภาครัฐต้องให้ความสำคัญกับการส่งเสริมและพัฒนา ธรรมาภิบาลในภาครัฐ อย่างเป็นรูปธรรมทั้งในด้านระบบการบริหารงานและบุคลากร ในส่วนการบริหาร จัดการภาครัฐ ให้โปร่งใส มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ ตรวจสอบได้อย่างเป็นธรรม และประชาชนมีส่วนร่วม มีการกระจายอำนาจ และแบ่งภารกิจรับผิดชอบที่เหมาะสม ระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น

๒.๒.๑๕ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อขยายขีดความสามารถและพัฒนาคุณภาพการให้บริการเพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจหลัก และส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของทุกกลุ่มในสังคม สนับสนุนให้เกิดความเชื่อมโยงในอนุภูมิภาคและในอาเซียนอย่างเป็นระบบโดยมีโครงข่ายเชื่อมโยงภายในประเทศที่สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่ตามแนวระเบียง เศรษฐกิจต่างๆ การพัฒนาระบบบริหารจัดการและการกำกับดูแลให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินการ สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการพื้นฐาน และการคุ้มครองผู้บริโภค การพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ และการพัฒนาผู้ประกอบการ ในสาขาโลจิสติกส์และหน่วยงานที่มีศักยภาพไปทำธุรกิจในต่างประเทศ

๒.๒.๑๖ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ โดยเร่งดำเนินการในประเด็นท้าทาย ได้แก่ การสร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานการผลิตและบริการใหม่ที่สร้างรายได้สำหรับประชาชนในภาค การพัฒนาเมืองให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ การพัฒนาและฟื้นฟูพื้นที่บริเวณ ชายฝั่งทะเลตะวันออกให้รองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมแห่งอนาคตอย่างมีสมดุล และการบริหารจัดการพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนให้เจริญเติบโตและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน รวมทั้งการเพิ่มประสิทธิภาพกลไก การขับเคลื่อนการพัฒนาภาคและเมืองให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม

๒.๒.๑๗ การสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศให้เข้มข้นและส่งผลต่อการพัฒนา อย่างเต็มที่ โดยในระยะเวลา ๕ ปีต่อจากนี้ไปจะมุ่งเน้นการผลักดันให้ความเชื่อมโยงด้านกฎระเบียบและในเชิง สถาบันมีความคืบหน้าและชัดเจนในระดับปฏิบัติการและในแต่ละจุดพื้นที่เชื่อมโยงระหว่างประเทศ รวมทั้ง การผลักดันการลดการใช้มาตรการที่ไม่ใช่มาตรการทางภาษีในการกีดกันการค้าการลงทุนระหว่างกัน ควบคู่กับ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชิงกายภาพที่ต้องเชื่อมโยงเครือข่ายภายในประเทศและต่อเชื่อมกับประเทศ เพื่อนบ้าน และการเตรียมความพร้อมให้ประเทศไทยเป็นประตูไปสู่ภาคตะวันตกและตะวันออกของภูมิภาค เอเชีย ตลอดจนมุ่งเน้นการต่อยอดจากความเชื่อมโยงเชิงกายภาพสู่การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจและชุมชนตามแนวระเบียงเศรษฐกิจต่างๆ เพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการกระจายความเจริญ ในการพัฒนาชุมชน จังหวัดและเมืองตามแนวระเบียงเศรษฐกิจ รวมถึงพื้นที่เชื่อมโยงอื่นภายในประเทศ ในขณะเดียวกันประเทศไทยต้องดำเนินยุทธศาสตร์ในเชิงรุกในการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยไปลงทุน ในต่างประเทศทั้งในส่วนที่จะทำให้เกิดการเชื่อมต่อห่วงโซ่มูลค่าในอาเซียนที่จะเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและเพื่อขยายโอกาสด้านการค้าและการลงทุนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มประเทศ CLMV และ อาเซียน รวมทั้งการส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากกรอบความร่วมมือของอาเซียนกับกลุ่มประเทศนอกกลุ่ม อาเซียน รวมทั้งเพิ่มบทบาทของไทยในเวทีโลกด้วยการส่งเสริมบทบาทที่สร้างสรรค์ของไทยในกรอบความร่วมมือต่างๆ รวมทั้งการสนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนาภายใต้กรอบเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

๒.๒.๑๘ การส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ (Outward Investment) โดย พัฒนาผู้ประกอบการ โดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้สามารถพัฒนาธุรกิจร่วมกับประเทศ เพื่อนบ้าน พัฒนาศักยภาพมนุษย์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม พัฒนาสภาพแวดล้อมทางธุรกิจและ การสนับสนุนการดำเนินงานของสภาธุรกิจภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ และสนับสนุนแหล่งเงินทุนและ แหล่งข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับฐานการผลิตในต่างประเทศ

๒.๒.๑๙ การปรับปรุงภาคการเงินของไทยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นและให้สามารถ แข่งขันได้ ซึ่ง

ภาครัฐต้องเร่งปรับปรุงกฎระเบียบในการกำกับดูแลภาคการเงินเพื่อสนับสนุนความสามารถ ในการแข่งขันและการ ให้บริการต่อผู้บริโภคและภาคธุรกิจเอกชนอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม รวมทั้ง การกำกับดูแลที่สามารถป้องกันความเสี่ยงจากความเชื่อมโยงทางการเงินและกระแสการเคลื่อนย้ายของ เงินทุนที่จะมีรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไป และมีปริมาณธุรกรรมที่มากขึ้น ในขณะเดียวกัน สนับสนุนการน า เทคโนโลยีทางการเงินมาใช้อย่างเข้มข้นเพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพและการเข้าถึง การพัฒนาเครื่องมือทางการเงิน เพื่อการระดมทุนมาใช้สนับสนุนการลงทุนโครงการ ขนาดใหญ่ ขยายการเข้าถึงบริการทางการเงิน เพื่อให้ ภาคธุรกิจและประชาชนทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงบริการ ทางด้านการเงินได้อย่างทั่วถึงในต้นทุนที่เหมาะสม รวมถึงการพัฒนาองค์กรการเงินฐานราก

๒.๒.๒๐ การปฏิรูปด้านการคลังและงบประมาณ ประกอบด้วย การขยายฐานภาษี การปรับระบบการ จัดทำคำของบประมาณ การจัดสรรงบประมาณ การจัดทำงบประมาณบูรณาการทั้ง เชิงประเด็นพัฒนาและเชิงพื้นที่ การติดตามและประเมินผลการใช้จ่ายงบประมาณ และกระจายอำนาจให้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการ จัดเก็บภาษีและค่าธรรมเนียม และลดความซ้ำซ้อนของสิทธิประโยชน์ ด้านสวัสดิการสังคม รวมทั้งสร้างความยั่งยืน ทางการคลังของระบบการคุ้มครองทางสังคม ได้แก่ การปรับปรุง ระบบการออมเพื่อการเกษียณอายุ การปรับปรุง ระบบประกันสุขภาพ เพื่อลดภาระการพึ่งพารายได้จากรัฐบาล

๓. เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๓.๑ เป้าหมายการพัฒนา แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ กำหนดเป้าหมายด้านต่างๆ ในช่วงเวลา ๕ ปี โดยคำนึงถึงการดำเนินการต่อยอดไปสู่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ๑๔ และ ๑๕ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตาม เป้าหมาย ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และในขณะเดียวกันแผนพัฒนาฯ ฉบับนี้จัดทำเป้าหมายและตัวชี้วัด ในรายละเอียดมากกว่า ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ผ่านมาเพื่อให้กำกับและเชื่อมโยงกับการกำหนดเป้าหมาย ในแผนระดับรองและแผนปฏิบัติการต่างๆ ได้ชัดเจนขึ้น โดยการจัดสรรงบประมาณและแผนปฏิบัติการต่างๆ ต้องแสดงให้เห็นถึงการเชื่อมโยงจาก เป้าหมายที่เป็นผลสัมฤทธิ์ ผลลัพธ์หลักๆ กับผลผลิตในระดับแผนงานและ โครงการได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแต่ละ กลุ่มบูรณาการของการจัดสรรงบประมาณ รวมถึงความเชื่อมโยงถึงตัวชี้วัดผลการดำเนินงานของภาครัฐ ทั้งนี้ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้ตั้งเป้าหมายในมิติหลักๆ ประกอบด้วย (๑) คนไทยที่มีคุณลักษณะเป็นคนไทยที่สมบูรณ์ มีวินัย มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของ สังคม มีความเป็นพลเมืองตื่นรู้ มีความสามารถในการ ปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทันสถานการณ์ มีความรับผิดชอบ และทำประโยชน์ต่อส่วนร่วม มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีความ เจริญงอกงามทางจิตวิญญาณ มีวิถีชีวิตที่พอเพียง ความเป็นไทย (๒) การลดความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้และ ความยากจน การเข้าถึงบริการทางสังคมที่มี คุณภาพอย่างทั่วถึง กลุ่มที่มีรายได้ต่ำสุดร้อยละ ๔๐ มีรายได้เพิ่มขึ้น อย่างน้อยร้อยละ ๑๕ (๓) ระบบ เศรษฐกิจมีความเข้มแข็งและแข่งขันได้โครงสร้างเศรษฐกิจปรับสู่เศรษฐกิจฐาน บริการและดิจิทัล มีผู้ประกอบการรุ่นใหม่และเป็นสังคมผู้ประกอบการ และมีผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาด เล็กที่เข้มแข็ง สามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการ รวมทั้งมีระบบ การผลิต และให้บริการจากฐานรายได้เดิมที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น และเศรษฐกิจไทยมีเสถียรภาพและมีอัตราการ ขยายตัว เฉลี่ยร้อยละ ๕ ต่อปีเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการเป็นประเทศที่มีรายได้สูงภายในปี ๒๕๗๙ (๔) ทิศทาง

ธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมสามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคง อาหาร พลังงาน และน้ำ โดยเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ประเทศเพื่อรักษาความสมดุลของ ระบบนิเวศ ลด การปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานและขนส่งไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗ ภายในปี ๒๕๖๓ เทียบกับการปล่อยใน กรณีปกติ มีปริมาณหรือสัดส่วนของขยะมูลฝอยที่ได้รับการจัดการอย่างถูกหลัก สุขาภิบาลเพิ่มขึ้น และรักษา คุณภาพน้ำและคุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤตอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน (๕) มีความ มั่นคงในเอกราชและอธิปไตย สังคม ปลอดภัย สามัคคี สร้างภาพลักษณ์ดี และเพิ่มความเชื่อมั่นของ นานาชาติต่อประเทศไทย ความขัดแย้งทาง อุดมการณ์และความคิดในสังคมลดลง ปัญหาอาชญากรรมลดลง ประเทศไทยมีส่วนร่วมในการกำหนดบรรทัดฐาน ระหว่างประเทศ และ (๖) มีระบบบริหารจัดการภาครัฐที่มี ประสิทธิภาพ ทันสมัย โปร่งใส ตรวจสอบได้ กระจาย อำนาจและมีส่วนร่วมจากประชาชน บทบาทภาครัฐ ในการให้บริการซึ่งภาคเอกชนดำเนินการแทนได้ดีกว่าลดลง เพิ่มการใช้ระบบดิจิทัลในการให้บริการ ปัญหา คอร์รัปชันลดลง และการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นมีอิสระขึ้น เป้าหมายทั้ง ๖ กลุ่มหลัก ภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ สะท้อนถึงเป้าหมายการขับเคลื่อนการ พัฒนาตามวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) และเป้าหมายในระยะยาวภายใต้ ยุทธศาสตร์ชาติที่ต้องบรรลุ ภายในระยะเวลา ๒๐ ปี

๓.๒ ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาสำคัญ สำหรับยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาในแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ ๑๒ ถูกกำหนดจากยุทธศาสตร์ทั้ง ๖ ด้านภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และกำหนดเป็น แนวทางในรายละเอียด ที่แสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องและการตอบสนองต่อเป้าหมายที่ต้องบรรลุในระยะ ๕ ปี ที่จะเป็นการ วางพื้นฐานที่สามารถสานต่อการพัฒนาในประเด็นสำคัญของประเทศในระยะต่อไปที่สนับสนุน เป้าหมาย การพัฒนาให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยใช้หลักของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงนำทาง ทั้งนี้ ภายใต้ยุทธศาสตร์ทั้ง ๑๐ ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาครอบคลุมรายละเอียด ที่ตอบสนองต่อจุดเน้นประเด็นหลักของการพัฒนาในระยะ ๕ ปีและมุ่งต่อยอดผลสัมฤทธิ์ในแผนพัฒนาฯ ฉบับต่อไป โดยจะต้องต่อยอดให้เกิดความต่อเนื่องของการขับเคลื่อนการพัฒนาปัจจัยพื้นฐานและ การแก้ปัญหาสำคัญที่เป็น รากเหง้าของปัญหาต่างๆ และประเด็นปฏิรูปประเทศให้ลุล่วง รวมทั้งประเด็นร่วม ที่มีความเชื่อมโยงกับหลากหลาย ประเด็นการพัฒนาที่จะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนต่อเนื่องกันไปตลอด ๒๐ ปี

ยุทธศาสตร์ที่กำหนดในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีจำนวน ๑๐ ยุทธศาสตร์ซึ่งมีรายละเอียด มากกว่าใน ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีทั้งนี้ส่วนหนึ่งเป็นเพราะภายใต้สถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลง อย่างต่อเนื่องนั้นเป็นการยาก ในการกำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาให้มีรายละเอียดที่ชัดเจน ในแผนพัฒนาระยะยาว เพราะ ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาจำเป็นต้องมีการกำหนดและปรับปรุง ให้สอดคล้องกับเงื่อนไขและปัจจัย แวดล้อมในช่วงเวลานั้นๆ จึงจะสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยเหตุดังกล่าวยุทธศาสตร์ชาติจึงเป็น การกำหนดกรอบที่เป็นประเด็นหลักของการพัฒนาประเทศ ที่ครอบคลุมมิติต่างๆ ซึ่งสะท้อนทั้งในเรื่องการพัฒนา ฐานการผลิตและบริการ การพัฒนากลุ่มเป้าหมาย และ การพัฒนาในเรื่องกลไกและกฎระเบียบ รวมทั้งการพัฒนา ทุนมนุษย์ ภายใต้การกำหนดและการยึดหลักการ สำคัญของการพัฒนา ดังนั้น ยุทธศาสตร์การพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงประกอบด้วยยุทธศาสตร์ ชาติทั้ง ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนา ศักยภาพทุนมนุษย์ (๒) ยุทธศาสตร์ การสร้างความเป็นธรรมลดและความเหลื่อมล้ำในสังคม (๓) ยุทธศาสตร์การ

สร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ และแข่งขันได้อย่างยั่งยืน (๔) ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน (๕) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคงและยั่งยืน และ (๖) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย และประกอบกับอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่มุ่งเน้นการพัฒนาพื้นฐานเชิงยุทธศาสตร์และกลไกสนับสนุนให้การดำเนินยุทธศาสตร์ทั้ง ๖ ด้านให้สัมฤทธิ์ผล ประกอบด้วย (๗) ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์ (๘) ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม (๙) ยุทธศาสตร์ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ และ (๑๐) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

การประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาประเทศ

๑. สถานการณ์และแนวโน้มภายนอก

๑.๑ สถานการณ์และแนวโน้มเศรษฐกิจโลก และผลกระทบต่อประเทศไทย

เศรษฐกิจโลกในระยะ ๕ ปีข้างหน้ายังมีแนวโน้มขยายตัวช้าและมีความเสี่ยงจากความผันผวน ในระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกในเกณฑ์สูง ซึ่งส่งผลให้ประเทศไทยต้องเผชิญกับความเสี่ยงสำคัญ ได้แก่ ความไม่แน่นอนของการปรับเปลี่ยนทิศทางการดำเนินนโยบายการเงินของมหาอำนาจทางเศรษฐกิจ อาทิ สหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป และญี่ปุ่น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาคการเงิน และการประกอบธุรกิจของไทย นอกจากนี้ การเปิดเสรีทางการค้าก่อให้เกิดการแข่งขันที่รุนแรงขึ้น รวมทั้งภาคการบริการและการท่องเที่ยว ทำให้ ประเทศไทยต้องมีการปรับตัวเพื่อให้สามารถแข่งขันได้ อย่างไรก็ตาม การเปิดเสรีทางการค้าดังกล่าวจะเป็น โอกาสของประเทศไทยในการใช้ประโยชน์จากความเชื่อมโยงในอนุภูมิภาคและภูมิภาคให้สนับสนุนการพัฒนา ห่วงโซ่มูลค่าร่วมกัน ทั้งนี้ ปัจจัยภายนอกที่คาดว่าจะส่งผลต่อเศรษฐกิจไทยอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่

๑.๑.๑ ตลาดเกิดใหม่มีบทบาทสูงขึ้น ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของภูมิทัศน์เศรษฐกิจ เป็นแหล่งวัตถุดิบ แรงงาน และตลาดที่มีกำลังซื้อทั้งบราซิล รัสเซีย อินเดีย จีน แอฟริกาใต้ทั้งนี้ภูมิภาคเอเชีย จะเป็นศูนย์กลางพลังอำนาจทางเศรษฐกิจของโลก มีการไหลเข้าของการลงทุนในภาคการผลิตสูงโดยเฉพาะ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ยานยนต์และชิ้นส่วนและเป็นห่วงโซ่การผลิตที่สำคัญของโลก หรือเป็น “โรงงานผลิตแห่งเอเชีย” เพื่อส่งออกสู่ตลาดโลก และดึงดูดให้ประเทศมหาอำนาจเดิมเข้ามารวมกลุ่มและ ขยายบทบาททางเศรษฐกิจในภูมิภาคมากขึ้น ผ่านการผลักดันให้เกิดการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ ทั่วโลกเพื่อสร้างอำนาจต่อรอง อาทิ Trans-Pacific Partnership (TPP) และ Regional Comprehensive Economic Partnership (RCEP) ทำให้รูปแบบการค้าในระยะต่อไปมีความเป็นเสรีและแข่งขัน อย่างเข้มข้นขึ้น นอกจากนี้ การเพิ่มขึ้นของชนชั้นกลางจะก่อให้เกิดกำลังซื้อของโลกเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นโอกาสที่ เปิดกว้างขึ้นสำหรับการค้าการลงทุนการบริการ และการเคลื่อนย้ายทุนและแรงงาน อย่างไรก็ตาม การเปิดเสรี ยังก่อให้เกิดมาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษีเพิ่มมากขึ้น อาทิ การออกกฎระเบียบ มาตรฐานสินค้าและ บริการ มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม และสิทธิมนุษยชน ซึ่งทำให้ประเทศไทยต้องพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคม บนฐานความรู้ทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ปรับปรุงกฎระเบียบภายในให้สอดคล้องกับข้อตกลง ระหว่างประเทศรวมทั้งสร้างสภาพแวดล้อมให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรม

๑.๑.๒ ตลาดการเงินโลกไร้พรมแดน ซึ่งเป็นผลจากเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเงิน มีความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วทำให้มีการพัฒนาเครื่องมือทางการเงินใหม่ๆ เช่น Application ทางการเงิน Crowd Funding และ Financial Platform เป็นต้น ประกอบกับการเปิดเสรีภาคการเงินในอาเซียน ทำให้ เกิดการแข่งขันที่รุนแรงขึ้น ซึ่งเป็นแรงผลักดันให้ภาคการเงินของไทยต้องเร่งพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม ทางการเงินให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น รวมทั้งต้องเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ เพื่อรองรับต่อ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น เช่น การปรับปรุงกฎระเบียบในการกำกับดูแลภาคการเงิน การสร้างความเชื่อมั่น ให้แก่ผู้ใช้บริการในเรื่องความปลอดภัยของข้อมูลส่วนตัวผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ การป้องกันความเสี่ยง จากความเชื่อมโยงทางการเงิน การเคลื่อนย้ายเงินทุน และปริมาณธุรกรรมที่เพิ่มขึ้น

๑.๑.๓ การเปิดเสรีมากขึ้นของอาเซียนภายหลังปี ๒๕๕๘ ทั้งในภาคสินค้าและบริการ โดยเฉพาะภาคการเงิน ซึ่งเป็นโอกาสสำคัญหลายประการ อาทิ การเคลื่อนย้ายปัจจัยการผลิต ทุน แรงงาน อย่างเสรีการลดข้อจำกัดในด้านอุปสงค์ในประเทศซึ่งทำให้ภาคการผลิตสามารถขยายตลาดและพัฒนาตนเอง ให้มีความเข้มแข็งมากขึ้น รวมทั้งการใช้ความได้เปรียบด้านสถานที่ตั้งและด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เป็นศูนย์กลางทางการค้า การลงทุน การเงิน การบริการและการผลิต ภาคอุตสาหกรรม ในขณะที่การแข่งขันของประเทศในภูมิภาคอาเซียนจะสูงขึ้นทั้งในเรื่องมาตรฐานสินค้าและ บริการสินค้าเกษตรไทยจะแข่งขันยากขึ้นจากการเริ่มลดภาษีสินค้าของประเทศกัมพูชา สปป.ลาว เมียนมา เวียดนาม การเคลื่อนย้ายเสรีแรงงานทักษะที่เป็นทั้งโอกาสและอุปสรรคและการที่หลายประเทศมีเป้าหมาย การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการในอนาคตที่คล้ายคลึงกันไม่ว่าจะเป็น อินโดนีเซีย มาเลเซีย เวียดนาม และ ไทย ทำให้การพัฒนาของแต่ละประเทศต้องคำนึงถึงความได้เปรียบเฉพาะตัวในการวางตำแหน่ง ทาง ยุทธศาสตร์การค้าสินค้าและบริการของตนเองซึ่งไทยต้องผลักดันการลงทุนของไทยไปประเทศอาเซียนมากขึ้น

๑.๑.๔ รูปแบบการค้ามีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงไปสู่การค้าเสรีเฉพาะกลุ่มมากขึ้น และมีการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจที่หลากหลายขึ้น เพื่อขยายการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ ซึ่งจะเปิดกว้างขึ้นสำหรับการค้าและการลงทุน แต่ในขณะเดียวกันการแข่งขันก็จะรุนแรงขึ้นทั้งในรูปของกลุ่ม ประเทศและสำหรับแต่ละประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วง ๕ ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ นั้น เศรษฐกิจ การค้าและการลงทุนของโลกยังมีแนวโน้มขยายตัวได้ต่ำ ประเทศไทยจึงต้องกำหนดยุทธศาสตร์การแข่งขันและ ความร่วมมือระหว่างประเทศที่ชัดเจนขึ้นทั้งในเรื่องฐานตลาดการค้าการลงทุนในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และในระดับ โลก และในสาขาการผลิตการบริการที่ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขัน ทั้งนี้จะต้องใช้ประโยชน์จาก (๑) ภูมิศาสตร์ที่ตั้งของประเทศ และการดำเนินนโยบายส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศมายาวนาน และจากการ ดำเนินนโยบายส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานที่ตั้งบริษัทแม่และศูนย์ปฏิบัติการประจำภูมิภาค (๒) การลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ขนาดใหญ่ตามที่กำหนดในแผนการลงทุน และ (๓) ความเป็นเลิศในหลายอุตสาหกรรมและบริการ อาทิ ยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ อาหาร และบริการท่องเที่ยว อย่างไรก็ตามการแข่งขันที่รุนแรงขึ้นโดยอาศัยการเพิ่มประสิทธิภาพและการพัฒนานวัตกรรมนั้น มีแนวโน้มว่าประเทศต่างๆ จะนำมาตรการที่ไม่ใช่ภาษีมาใช้เป็นเครื่องมือในการกีดกันการค้าโดยทางอ้อมมากขึ้น อาทิ มาตรฐานด้านสิทธิมนุษยชน มาตรฐานความปลอดภัยอาหาร และมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม

๑.๒ การวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดเป็นกุญแจสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจสังคม สิ่งแวดล้อม และเปลี่ยนวิถีการดำรงชีวิตของคนในทุกสังคม ทุกเพศ ทุกวัย

ในช่วงที่ผ่านมาการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เช่น เทคโนโลยีสื่อสาร และ เทคโนโลยีชีวภาพ ได้ทำให้รูปแบบการผลิต การดำเนินธุรกิจ และการใช้ชีวิตของประชาชนเปลี่ยนแปลงไป อย่างรวดเร็ว มนุษย์สามารถสื่อสารทั้งภาพและเสียงได้อย่างไร้พรมแดน การทำธุรกิจและธุรกรรมบนโครงข่าย ดิจิทัลเพิ่มมากขึ้น ประเทศที่ใช้เทคโนโลยีเป็นฐานการพัฒนาเศรษฐกิจทำให้การเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นไป อย่างก้าวกระโดด เช่น การลงทุนวิจัยและพัฒนาอย่างมากในประเทศเกาหลีใต้ได้ผลักดันผลิตภัณฑ์มวลรวมใน ประเทศให้เติบโตอย่างก้าวกระโดดจาก ๖๗,๐๐๐ ล้านดอลลาร์ สรอ. ในปี ๒๕๒๓ เป็น ๕๖๑,๐๐๐ ล้านดอลลาร์ สรอ. ในปี ๒๕๔๓ หรือขยายตัวประมาณ ๘.๓ เท่าภายใน ๒๐ ปีและกรณีประเทศจีนทำให้ GDP เพิ่มขึ้นจาก ๑.๒ ล้านล้านดอลลาร์ สรอ. ในปี ๒๕๔๓ เป็น ๖.๖ ล้านล้านดอลลาร์ สรอ. ในปี ๒๕๕๓ และใช้ เวลาอีกเพียง ๔ ปี ในการขยายตัวเป็น ๑๐.๔ ล้านล้านดอลลาร์ สรอ. ในปี ๒๕๕๗

ในอนาคตต่อความต้องการด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่สั่งสมอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับ ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์พื้นฐานแขนงใหม่ เช่น วิทยาการรับรู้ (Cognitive Science) ซึ่งเป็นการทำงาน ระหว่างสมองและจิตใจ ความสัมพันธ์ระหว่างความคิด อารมณ์ และการกระทำ มีความสำคัญต่อ การสร้างเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ที่จะส่งผลให้เกิดการพลิกโฉมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และ การดำรงชีวิตของมนุษย์แบบก้าวกระโดด (Disruptive Technology) โดยมีแนวโน้มว่าเทคโนโลยีพื้นฐานใน ๔ ด้าน ได้แก่ เทคโนโลยีชีวภาพ นาโนเทคโนโลยี เทคโนโลยีวัสดุศาสตร์ พลังงาน และสิ่งแวดล้อม และ เทคโนโลยีสารสนเทศ การสื่อสาร และดิจิทัล จะส่งผลให้เกิดการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ ๑๒ ด้าน ได้แก่ (๑) อินเทอร์เน็ตเคลื่อนที่ (๒) โปรแกรมอัจฉริยะที่สามารถคิดและทำงานแทนมนุษย์ (๓) อินเทอร์เน็ตในทุก สิ่งทุกอย่าง (Internet of Things) (๔) เทคโนโลยีคลาวด์ (Cloud Technology) (๕) เทคโนโลยีหุ่นยนต์ขั้น ก้าวหน้า (Advanced Robotics) (๖) ยานพาหนะไร้คนขับ (Autonomous and Near-Autonomous Vehicles) (๗) เทคโนโลยีพันธุกรรมสมัยใหม่ (Next-Generation Genomics) (๘) เทคโนโลยีการเก็บ พลังงาน (Energy Storage) (๙) การพิมพ์แบบสามมิติ (๓D Printing) (๑๐) เทคโนโลยีวัสดุขั้นก้าวหน้า (๑๑) เทคโนโลยีการขุดเจาะน้ำมันและก๊าซขั้นก้าวหน้า และ (๑๒) เทคโนโลยีพลังงานทดแทน

แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีดังกล่าวส่งผลกระทบต่อประเทศทั้งในมิติเศรษฐกิจ และสังคมที่สำคัญ คือ

๑.๒.๑ เกิดสาขาอุตสาหกรรมและบริการใหม่ๆ ที่ผสมผสานการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ หลากหลายสาขา เพื่อตอบสนองความต้องการในภาคการผลิต บริการ และพฤติกรรมของผู้บริโภค ที่เปลี่ยนแปลงไป โดยอุตสาหกรรมใหม่ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นใน ๕ กลุ่มหลัก ได้แก่ กลุ่มอาหาร เกษตร และ เทคโนโลยีชีวภาพ กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ กลุ่มเครื่องมืออุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและ บังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์ และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง รวมทั้งรูปแบบและกระบวนการประกอบธุรกิจบริการจะเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและ หลากหลาย รูปแบบผลิตภัณฑ์และบริการมีวัฏจักรชีวิตสั้นลง การแข่งขันในตลาดอยู่บนฐานของการใช้ นวัตกรรมทั้งในกระบวนการผลิต การออกแบบ ผลิตภัณฑ์และบริการ นวัตกรรมด้านตลาดและการบริหาร จัดการ ถ้าภาคธุรกิจโดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดกลาง และขนาดย่อม ปรับตัวไม่ทัน อาจสูญเสีย ความสามารถในการแข่งขันได้ในขณะเดียวกันจะสร้างโอกาสให้ผู้ประกอบการในการสร้างธุรกิจรูปแบบใหม่ๆ ที่ใช้เทคโนโลยีเพื่อปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตที่ทำให้สามารถบริหารจัดการห่วงโซ่การผลิตได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

๑.๒.๒ มนุษย์จะสามารถเข้าถึงข้อมูลและองค์ความรู้ได้อย่างไร้ขีดจำกัด การพัฒนา เทคโนโลยีจะส่งผลต่อการยกระดับคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น อินเทอร์เน็ตกลายเป็นส่วนหนึ่งในวิถีชีวิตของทุกคน เนื่องจากการพัฒนาอุปกรณ์สื่อสารประสิทธิภาพสูงที่สามารถบรรจุ รับ ประมวลผล และแสดงผลข้อมูลได้ อย่างมหาศาล โดยคาดว่าในปี ๒๐๒๕ ประชากรโลกประมาณ ๒-๓ พันล้านคนจะสามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ต ได้ ทำให้ผู้บริโภคมีความต้องการและพฤติกรรมบริโภคที่ต้องการความสะดวกสบายและความเป็นส่วนตัว มากขึ้น เกิดการรวมกลุ่มบุคคลที่มีความชอบคล้ายคลึงกันบนโลกออนไลน์ ซึ่งจะส่งผลให้บุคคลมีความเป็นปัจเจกนิยมมากขึ้น (Individualism) ความต้องการรู้จักตัวตนที่แท้จริงของกันและกันจะลดลง

๑.๒.๓ การแข่งขันแรงงานที่มีทักษะด้านเทคโนโลยีระดับสูงมีความสามารถเฉพาะทาง หรือมีทักษะหลายด้าน (Multi-Skills) ในตลาดแรงงานสูงขึ้น เนื่องจากการแสวงหาการเปลี่ยนแปลง ทางเทคโนโลยี และความ ต้องการพัฒนาเทคโนโลยีของประเทศต่างๆ โดยแรงงานทักษะต่ำจะไม่ใช่ที่ต้องการ ของตลาดแรงงาน เพราะจะถูกแทนที่ด้วยการใช้ระบบอัตโนมัติและหุ่นยนต์ แรงงานจึงต้องมีการปรับตัว พัฒนาศักยภาพของตนให้มีทักษะการใช้เทคโนโลยีระดับสูงมากขึ้น ประกอบกับกำลังแรงงานของกลุ่มประเทศ ที่เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุลดลง จะนำไปสู่การเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามชาติมากขึ้น ประเทศต่างๆ จึงพยายาม ใช้ประโยชน์จากการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในการอำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายแรงงานที่มีทักษะสูง เข้ามาทำงานในประเทศมากขึ้น

๑.๒.๔ เกิดความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ เช่น ความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงเทคโนโลยี อันเนื่องมาจากความแตกต่างด้านรายได้ ด้านความรู้ ด้านทักษะ หรือด้านการเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐานทาง เทคโนโลยีความเหลื่อมล้ำของแรงงานที่มีทักษะเทคโนโลยีขั้นสูงและแรงงานที่ไม่มีทักษะ ความเหลื่อมล้ำของ ผู้ประกอบการขนาดใหญ่และขนาดเล็กที่มีความสามารถในการลงทุนเพื่อยกระดับศักยภาพทางเทคโนโลยี แตกต่างกัน

ประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งสร้างสมรรถนะทางเทคโนโลยีขั้นสูงใน ๕ กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ กลุ่มเครื่องมืออุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต ที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง โดยกลุ่มเทคโนโลยีที่ไทยมีศักยภาพพัฒนาได้เอง ได้แก่ การเกษตร การแพทย์ และสิ่งแวดล้อม อุตสาหกรรมสร้างสรรค์และวัฒนธรรม จะต้องพัฒนาต่อยอดให้เกิดมูลค่าเพิ่มและ เป็นฐานเศรษฐกิจใหม่ในระยะต่อไป สำหรับกลุ่มเทคโนโลยีอื่นๆ ที่ประเทศไทยยังขาดศักยภาพในการพัฒนา อาจใช้รูปแบบการพัฒนาในลักษณะวิศวกรรมย้อนกลับ (Reverse Engineering) เพื่อให้สามารถเร่งพัฒนา เทคโนโลยีให้ทันการเปลี่ยนแปลงของโลก และในขณะเดียวกันจะต้องลงทุนวิจัยและพัฒนาวิทยาศาสตร์ พื้นฐานที่เป็นฐานของการพัฒนาเทคโนโลยีในอนาคต รวมทั้งต้องเตรียมพัฒนาคมนทั้งในระยะสั้นและในระยะยาว โดยในระยะสั้นต้องดึงดูดนักวิจัยจากต่างประเทศ และในระยะยาวพัฒนาคมนและบุคลากรวิจัยโดยเฉพาะ วิทยาศาสตร์พื้นฐานในลักษณะสหสาขาเพื่อสังสมองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีสำหรับการพัฒนา เศรษฐกิจ และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในระยะยาว

๑.๓ สถานการณ์และแนวโน้มสังคมโลก

๑.๓.๑ การเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกส่งผลต่อเศรษฐกิจและรูปแบบการดำเนินชีวิต ในปี ๒๕๕๘ ประชากรโลกมีจำนวน ๗,๓๔๙ ล้านคน และจะเพิ่มเป็น ๗,๗๕๘ ล้านคนในปี ๒๕๖๓ ประมาณ ครึ่งหนึ่งจะอาศัยอยู่ในทวีปเอเชีย นอกจากนี้ องค์การสหประชาชาติยังได้ประเมินสถานการณ์ว่า ในช่วงปี ๒๕๔๔-๒๖๔๓ (ค.ศ. ๒๐๐๑-๒๑๐๐) จะเป็นศตวรรษแห่งผู้สูงอายุจากการเพิ่มขึ้นของประชากร ผู้สูงอายุ โดยสัดส่วนผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๑๒.๓ ในปี ๒๕๕๘ เป็นร้อยละ ๑๓.๘ ในปี ๒๕๖๓ ขณะที่ วัยแรงงาน (อายุ ๒๕-๕๔ ปี) จะเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากร้อยละ ๔๕.๔ เป็นร้อยละ ๔๕.๗ ในช่วงเวลาเดียวกัน แต่ หลังจากปี ๒๕๖๓ วัยแรงงานจะลดลงอย่างต่อเนื่อง

ส่วนวัยเด็ก (อายุ ๐-๒๔ ปี) ลดลงจากร้อยละ ๔๒.๓ เป็น ร้อยละ ๔๐.๘ ในช่วงเวลาดังกล่าว โดยประเทศพัฒนาแล้ว จะเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์แล้ว และส่วนใหญ่ มีระยะเวลาในเตรียมตัวสำหรับการเป็นสังคมสูงวัยค่อนข้างนาน เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศกำลังพัฒนา เช่น ประเทศฝรั่งเศสใช้ระยะเวลา ๑๑๕ ปี สวีเดน ๘๕ ปี สหรัฐอเมริกา ๖๙ ปี เป็นต้น ขณะที่ประเทศกำลังพัฒนาส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาที่สั้นกว่ามาก เช่น จาไมกา ๒๕ ปี ศรีลังกา ๒๓ ปี เป็นต้น เช่นเดียวกับประเทศไทยมี ระยะเวลาที่เข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ค่อนข้างเร็วประมาณ ๑๖ ปี ก่อนที่จะเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ส่งผลต่อการออม การลงทุน และการคลังของประเทศ ขณะเดียวกันแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงและกระจายตัว ของประชากรโลกที่พบว่ามากกว่าร้อยละ ๕๐ จะอาศัยอยู่ในเขตเมือง ซึ่งมีสัดส่วนการบริโภคมากกว่าร้อยละ ๘๐ ของประชากรทั้งหมด และกลุ่มผู้สูงอายุในประเทศที่พัฒนาแล้วเป็นกลุ่มสำคัญที่ทำให้มีการบริโภคสินค้า และบริการเพิ่มมากขึ้น ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการบริโภคสินค้าและบริการด้านสุขภาพ ดังนั้น จึงเป็นโอกาสสำหรับ ประเทศไทยในการพัฒนาสินค้าและนวัตกรรมใหม่ๆ รวมทั้งการบริการทางการแพทย์และการดูแลผู้สูงอายุเพื่อ รองรับความต้องการของผู้สูงอายุในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว เช่น ธุรกิจ Nursing Home ธุรกิจด้านโรงแรมและ การท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุ เป็นต้น และยังก่อให้เกิดความต้องการแรงงานในสาขาอาชีพที่เน้นในกลุ่มผู้สูงอายุ มากขึ้นตามมา เช่น ผู้ดูแลผู้สูงอายุ (Care Giver) เป็นต้น อย่างไรก็ตาม การเป็นสังคมสูงวัยของโลกยังอาจเป็น ภัยคุกคามสำคัญสำหรับประเทศไทยด้วยเช่นกันเนื่องจากการลดลงของวัยแรงงาน จึงอาจก่อให้เกิดการแย่งชิงประชากรวัยแรงงาน โดยเฉพาะคนที่มีศักยภาพสูง ซึ่งเป็นกำลังแรงงานสำคัญในการพัฒนาประเทศ

๑.๓.๒ การเลื่อนไหลของกระแสวัฒนธรรมโลกที่ผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่นส่งผล ต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตและรูปแบบการบริโภค พลวัตความเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรมไทยที่ได้รับ อิทธิพลจากกระแสวัฒนธรรมโลกมีสาเหตุจากโลกาภิวัตน์ เกิดการผสมผสานกันระหว่างวัฒนธรรม ส่งผลให้มี การเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต ทักษะคิด ความเชื่อ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การเรียนรู้และการบริโภคในรูปแบบ ต่างๆ อาทิ การใช้สื่อออนไลน์ในการจับจ่ายใช้สอยและการทำธุรกรรมต่างๆ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการมี ปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์โดยไม่จำเป็นต้องรู้จักตัวตนซึ่งกันและกัน การบริโภคสื่อ หลายช่องทางในช่วงเวลาเดียวกัน ส่งผลให้คนไทยเข้าถึงข้อมูลได้อย่างไร้ขีดจำกัด เกิดการสร้างวัฒนธรรม ร่วมสมัย และมีโอกาสสำหรับการสร้างสรรค์สินค้าและบริการเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับประเทศ ขณะเดียวกัน อาจก่อให้เกิดวิกฤตทางวัฒนธรรมเนื่องจากขาดการคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรมที่ดีงาม จนทำให้คนไทย ละเลยอัตลักษณ์ มีพฤติกรรมที่เน้นบริโภคนิยมและค่านิยมที่ฟุ้งเฟ้อ ใช้ชีวิตแบบเร่งรีบ ไม่เคารพในสิทธิคนอื่น ขาดความเอื้อเฟื้อเกื้อกูล ซึ่งนำไปสู่การสูญเสียคุณค่าทางวัฒนธรรมดั้งเดิมและพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ใน สังคมไทย

๑.๔ สถานการณ์และแนวโน้มสิ่งแวดล้อมโลก

วาระการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลก ค.ศ. ๒๐๓๐ ได้กำหนดทิศทางการรักษาและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการ ในขณะเดียวกันการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่รุนแรง และพันธกรณีที่เกี่ยวข้อง ทำให้ไทยต้องพร้อมรับภาระในการลดก๊าซเรือนกระจกมากขึ้นภายใต้กระแส การแข่งขันการค้าที่เข้มข้น

๑.๔.๑ วาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. ๒๐๓๐ เป็นทิศทางหลักในการพัฒนาของโลกหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ โดยมีเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ประกอบด้วย ๑๗ เป้าหมายและ ๑๖๙ เป้าประสงค์ จะมีส่วนสำคัญในการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต โดยเฉพาะการสร้างหลักประกันในการจัดให้น้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคน ยกระดับคุณภาพน้ำ เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำทุกภาคส่วน การมีรูปแบบการผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน ใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ลดการเกิดของเสีย การอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทรและทะเล การปกป้องและฟื้นฟู ระบบนิเวศป่าไม้อย่างยั่งยืน และหยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ การบริหารจัดการเมืองอย่าง ยั่งยืนลดผลกระทบทางลบต่อสิ่งแวดล้อม และการดำเนินการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น ทำให้ประเทศต้องมีการกำหนดเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาเพื่อรักษา พื้นฐานทรัพยากรธรรมชาติควบคู่กับแนวทางการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่มีการใช้ประโยชน์ทรัพยากรอย่าง ยั่งยืน ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมให้น้อยที่สุด ซึ่งจะเป็นโอกาสที่ประเทศไทยจะพัฒนากลไกดำเนินงานของ หน่วยงานต่างๆ ภายในประเทศ ให้เกิดการบูรณาการไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนา ที่ยั่งยืนของโลกและพร้อมไปกับการพัฒนาภายในประเทศอย่างยั่งยืน

๑.๔.๒ ข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะทวี ความเข้มข้น ส่งผลให้ประเทศต่างๆ รวมทั้งไทยต้องดำเนินมาตรการลดก๊าซเรือนกระจกอย่างจริงจัง ประเทศไทยได้ประกาศเจตนารมณ์และกำหนดเป้าหมายของประเทศในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้ ต่ำกว่าระดับการปล่อยตามปกติ ร้อยละ ๗-๒๐ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ นอกจากนี้ ความตกลงปารีส (Paris Agreement) ที่นานาชาติได้รับรองร่วมกันเมื่อ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ ซึ่งมุ่งควบคุมการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิเฉลี่ยของโลกให้ต่ำกว่า ๒ องศาเซลเซียส และประเทศไทยได้ลงนามรับรองความตกลงดังกล่าวเมื่อ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๙ ส่งผลให้ไทยต้องมีส่วนร่วมในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกอย่างต่อเนื่องโดยกำหนด เป้าหมายในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๐-๒๕ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ อีกทั้งต้องมี การทบทวนเพื่อเพิ่มระดับการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทุก ๕ ปี ก่อให้เกิดนัยสำคัญต่อการพัฒนา ประเทศ ที่จะต้องเร่งดำเนินการเพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในทุกภาคส่วน ทั้งภาคอุตสาหกรรม บริการ และการผลิตไฟฟ้า ตลอดจนภาคครัวเรือน เป็นแรงกดดันให้ประเทศต้องเปลี่ยนแปลงรูปแบบการผลิตและ บริโภคให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และเพิ่มการใช้พลังงานหมุนเวียนและพลังงานชีวภาพเพิ่มมากขึ้น

นอกจากนี้ ยังมีแนวโน้มในการใช้ประเด็นการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเป็นเงื่อนไข สำหรับกำหนดมาตรฐานสินค้าในการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อภาคการส่งออกของไทย แต่ก็อาจสร้างโอกาสสำหรับธุรกิจใหม่ด้านสิ่งแวดล้อม อาทิ ผลิตภัณฑ์และบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การเพิ่มประสิทธิภาพการลดของเสีย เป็นต้น อย่างไรก็ตาม แม้ว่าการอนุสัญญาว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศได้กำหนดให้มีความช่วยเหลือแก่ประเทศกำลังพัฒนาด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม แต่ในทางปฏิบัติยังมีข้อจำกัดเพราะความขัดแย้งกับแนวทางการปกป้องสิทธิของทรัพย์สินทาง ปัญญาภายใต้กรอบการค้าโลก (World Trade Organization: WTO) ทำให้ประเทศไทยไม่สามารถใช้ ประโยชน์จากข้อกำหนดของอนุสัญญาฯ ในส่วนนี้ได้

๑.๔.๓ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติมีความผันผวนและรุนแรง มากขึ้น ส่งผลต่อการผลิตในภาคเกษตรและความมั่นคงด้านน้ำและอาหาร การเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศก่อให้เกิดการขาดแคลนน้ำ อุทกภัย และภัยธรรมชาติที่รุนแรง สร้างความเสียหายต่อระบบ การเพาะปลูก ทำให้ปริมาณผลผลิตทางการเกษตรของโลกลดลง อาจก่อให้เกิดความไม่มั่นคงด้านอาหาร สำหรับประเทศไทยความผันผวนและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศส่งผลต่อเนื่องไปยังการส่งออกสินค้า เกษตรและอาหาร ซึ่งเป็นแหล่งรายได้สำคัญของประเทศ อาจก่อให้เกิดความไม่มั่นคงด้านอาหาร ทั้งระดับประเทศและระดับครัวเรือน ในขณะเดียวกัน ภาคเกษตรก็เป็นแหล่งรายได้หลักของเกษตรกร ผู้มีรายได้น้อยที่ต้องประสบความสูญเสียจากสภาพภูมิอากาศที่แปรปรวน ส่งผลซ้ำเติมต่อปัญหาความยากจน

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑.๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

(๑) เพิ่มศักยภาพการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ โดยการยกมาตรฐานและประสิทธิภาพการผลิต การเกษตร การพัฒนาศักยภาพการประกอบการด้านอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว การตั้งองค์การร่วมภาครัฐและเอกชนระดับพื้นที่เพื่อส่งเสริมอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน และส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) สร้างคนให้มีคุณภาพ เพื่อพัฒนาคนให้มีความสุขที่ดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญาเรียนรู้เท่าทัน การเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ

(๓) สร้างสังคมและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่น

(๔) พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ โดยเร่งอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ ๑๕.๙ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๒๕ ของพื้นที่ภาค ป้องกันการรุกพื้นที่ชุ่มน้ำ พัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทาน พื้นฟูดิน ยับยั้งการแพร่กระจายดินเค็ม และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโดยส่งเสริมทำเกษตรอินทรีย์

๑.๓.๒ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ (อุดรธานี เลย หนองบัวลำภู หนองคาย บึงกาฬ)

วิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัด : Vision

“เป็นศูนย์กลางการลงทุนด้านการค้า เกษตรกรรม อุตสาหกรรม การบริการ การท่องเที่ยว
ของอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขงและประชาคมอาเซียน”

พันธกิจ

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในการลงทุนด้านการค้า เกษตรกรรม อุตสาหกรรมเกษตร และการท่องเที่ยว เพื่อกระจายประโยชน์สู่ประชาชนทุกอาชีพของกลุ่มจังหวัดอย่างทั่วถึง

๒. พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของระบบการผลิต และระบบการตลาดในด้านการเกษตรกรรม อุตสาหกรรมการผลิต การบริการ และแรงงานให้เป็นไปตามมาตรฐาน

๓. ส่งเสริมความร่วมมือทางการค้าการเกษตร การบริการและการท่องเที่ยวกับประชาคมอาเซียน

๔. พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทุกภาคส่วนให้สามารถรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน

๕. รักษาสมดุลของการพัฒนาเศรษฐกิจกับคุณภาพชีวิต วัฒนธรรม สังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างมีธรรมาภิบาล

ประเด็นยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑

จากวิสัยทัศน์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ข้างต้น เพื่อให้การพัฒนา กลุ่มจังหวัดเป็นไปตามกรอบวิสัยทัศน์ กลุ่มจังหวัดจึงได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนา กลุ่มจังหวัด ดังนี้

- ◆ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานอย่างครบวงจร
- ◆ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการลงทุน อุตสาหกรรม และการค้า
- ◆ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา กลุ่มจังหวัดฯ

- ◆ เพื่อให้มีโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่พร้อมรองรับการเป็นศูนย์กลางการลงทุน ด้านต่างๆ ในลุ่มน้ำโขง
- ◆ เพื่อผลิตสินค้าทางการเกษตรให้ได้มาตรฐาน และแปรรูปสินค้าเพื่อเพิ่มมูลค่า
- ◆ เพื่อเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว
- ◆ เพื่อให้เกิดความร่วมมือในด้านต่างๆ ของทุกภาคส่วนสู่ประชาคมอาเซียน
- ◆ เพื่อเพิ่มศักยภาพการตลาด และการค้า
- ◆ เพื่อให้มีบุคลากรที่มีศักยภาพรองรับการเปลี่ยนแปลง

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑. เพื่อให้มีโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่พร้อมรองรับการเป็นศูนย์กลางการลงทุน ด้านต่างๆ ในลุ่มน้ำโขง

ตัวชี้วัด : ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการลงทุนในกลุ่มจังหวัด ร้อยละ ๓ ต่อปี

๒. เพื่อผลิตสินค้าทางการเกษตรให้ได้มาตรฐาน และแปรรูปสินค้าเพื่อเพิ่มมูลค่า

ตัวชี้วัด : ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP)กลุ่มจังหวัดด้านการเกษตร ร้อยละ ๓ ต่อปี

๓. เพื่อเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว

ตัวชี้วัด : ร้อยละของรายได้จากการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ ต่อปี

๔. เพื่อให้เกิดความร่วมมือในด้านต่างๆ ของทุกภาคส่วนสู่ประชาคมอาเซียน

ตัวชี้วัด : บันทึกข้อตกลงร่วมของทุกภาคส่วนเพื่อการดำเนินการสู่ประชาคมอาเซียน ๕ ฉบับต่อปี

๕. เพื่อเพิ่มศักยภาพการตลาด และการค้า

ตัวชี้วัด : ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการตลาด และการค้าของกลุ่มจังหวัด ร้อยละ ๓ ต่อปี

๖. เพื่อให้มีบุคลากรที่มีศักยภาพรองรับการเปลี่ยนแปลง

ตัวชี้วัด : จำนวนบุคลากรที่มีศักยภาพเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ ต่อปี

ยุทธศาสตร์/กลยุทธ์การพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน

เป้าหมาย: เศรษฐกิจขยายตัว รายได้ต่อหัวเพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

เป้าหมาย: ความยากจนลดลง มีการกระจายรายได้มากขึ้น เพื่อลดช่องว่างระหว่างคนรวยและคนจน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย: ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การปรับสมดุลและพัฒนากระบวนการบริหารจัดการภาครัฐ

เป้าหมาย: กลไกภาครัฐมีประสิทธิภาพ โปร่งใส

๑.๓.๓. แผนพัฒนาจังหวัดหนองบัวลำภู พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔

วิสัยทัศน์ (Vision) : เมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม Green City

พันธกิจ

๑. สร้างความตระหนักและปลูกจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม
๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับ “Green City”
๓. การป้องกันและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์รวม

เพื่อให้ประชาชนชาวจังหวัดหนองบัวลำภู และผู้มาเยือน มีความสุข มีสุขภาพดี ได้รับการบริการจากภาครัฐอย่างมีประสิทธิภาพทั่วถึงและเท่าเทียมกัน ภายใต้กรอบความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์

- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาสังคม ความมั่นคงภายใน สิ่งแวดล้อม และพลังงานสู่ความยั่งยืน
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมอุตสาหกรรมการผลิต การค้าและการบริการให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตด้านเกษตรปลอดภัยมุ่งสู่เกษตรอินทรีย์
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ

เป้าประสงค์ตามประเด็นยุทธศาสตร์

๑. เพื่อให้คนในจังหวัดหนองบัวลำภูมีความสุขภายใต้การจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
๒. เพื่อเพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดหนองบัวลำภูที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๓. เพื่อเพิ่มรายได้และยกระดับคุณภาพชีวิตเกษตรกร
๔. เพื่อสร้างความพึงพอใจสูงสุดให้กับผู้รับบริการจากภาครัฐ

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายตามแผนที่ยุทธศาสตร์

๑. ร้อยละที่ลดลงของประชากรที่เป็นโรคที่ไม่ใช่โรคติดต่อ (NCD) ร้อยละ ๓ ต่อปี
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ GPP จังหวัดร้อยละ ๓ ต่อปี
๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ GPP ภาคเกษตรร้อยละ ๓ ต่อปี
๔. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่ป่า ร้อยละ ๓ ต่อปี
๕. ร้อยละที่ลดลงของปริมาณขยะ ร้อยละ ๓ ต่อปี
๖. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของสถานประกอบการที่มีการจัดการสิ่งแวดล้อม ร้อยละ ๓ ต่อปี
๗. ร้อยละความพึงพอใจของผู้มาเยือนร้อยละ ๘๕ ต่อปี
๘. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริหารงานจังหวัดร้อยละ ๘๕ ต่อปี

ยุทธศาสตร์ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาสังคม ความมั่นคงภายใน สิ่งแวดล้อม และพลังงานสู่ความยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาคน คุณภาพชีวิต เพื่อความสงบสุข

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาและปกป้องวัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อคงความเป็นจังหวัดหนองบัวลำภู

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาความรู้และทักษะบุคลากรภาครัฐและเอกชนเกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๔ โฆษณาและประชาสัมพันธ์จังหวัดหนองบัวลำภูในรูปแบบจังหวัดที่มุ่งสู่ Green City

กลยุทธ์ที่ ๕ การบริหารจัดการพลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ ๖ พัฒนาระบบบริหารจัดการขยะอย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ ๗ การบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมอุตสาหกรรมการผลิต การค้าและการบริการให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๑ การสืบสานตำนานและสร้างอัตลักษณ์จังหวัดหนองบัวลำภูเพื่อรองรับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมเส้นทางคมนาคมขนส่งให้ปลอดภัย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตและการบริการให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และเชิงนิเวศน์

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตด้านเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมการพัฒนาเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมการทำเกษตรแปลงใหญ่ (Smart Farmer)

กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาเกษตรกรรม โดยใช้นวัตกรรมสมัยใหม่

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเพิ่มประสิทธิภาพและการบริหารจัดการภาครัฐ

กลยุทธ์ที่ ๑ ปรับปรุงกลไกขั้นตอนการบริการภาครัฐเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๒ สร้างทีมภาครัฐและเอกชนให้เข้มแข็งเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดหนองบัวลำภู

วิสัยทัศน์ (Vision)

“หนองบัวลำภูเป็นเมืองน่าอยู่ เคียงคู่รู้ค่าธรรมชาติ ประชาชนชาวนุญลาดทำกิน ในดินแดนสันติสุข”

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์และแผนงานการพัฒนาดังนี้

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แผนงาน
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่นตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	๑. แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมท้องถิ่น	๑. แผนงานการเกษตร ๒. แผนงานเคหะและชุมชน
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น	๑. แผนงานอุตสาหกรรมและโยธา ๒. แผนงานการศึกษา ๓. แผนงานสาธารณสุข ๔. แผนงานบริหารงานทั่วไป ๕. แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ๖. แผนงานสังคมสงเคราะห์ ๗. แผนงานการรักษาความสงบภายใน
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	๑. แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ

ยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการบริการส่วนจังหวัดหนองบัวลำภู

วิสัยทัศน์

“เมืองแห่งการเรียนรู้ คู่คุณภาพชีวิตที่ดี ในวิถีเศรษฐกิจพอเพียง”

พันธกิจการพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัดหนองบัวลำภู

๑. พัฒนาระบบโครงข่ายการคมนาคมขนส่ง ระบบบริการสาธารณะ และระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ให้ได้มาตรฐานและมีประสิทธิภาพ
๒. สนับสนุน ส่งเสริมและพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และการสาธารณสุขเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน
๓. ส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก การค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว ให้เข้มแข็งสามารถแข่งขันได้
๔. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสมและยั่งยืน
๕. ส่งเสริมอาชีพให้กับประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นในวิถีเศรษฐกิจพอเพียง

ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่นตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น

เป้าประสงค์

๑. พัฒนาศักยภาพด้านโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน
๒. พัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการชุมชน
๓. จัดระบบการบริหารสาธารณสุขชุมชน
๔. ประชาชนมีสุขภาพที่สมบูรณ์ในทุกมิติและได้รับการบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขที่มี

คุณภาพ

๕. ให้คนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ เป็นคนดีมีคุณภาพ มีศักยภาพ มีความสามารถในการแข่งขัน และมีคุณธรรมจริยธรรม

๖. เสริมสร้างขบวนการชุมชนเข้มแข็งและเชื่อมโยง
๗. ยกระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน
๘. เสริมสร้างให้ท้องถิ่นเข้มแข็งสามารถบริหารจัดการและแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง
๙. เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัย สันติสุข และความสมานฉันท์ทุกภาคส่วน
๑๐. ประชาชนมีความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของหน่วยงานของรัฐ
๑๑. รมรณรงค์ส่งเสริมให้ประชาชนทั่วไปออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพิ่มขึ้น
๑๒. ส่งเสริมการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

๑. จำนวนความยาวของเส้นทางที่ก่อสร้างและซ่อมปรับปรุงได้มาตรฐาน
๒. มีระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการชุมชนดีขึ้น
๓. มีระบบการบริการสาธารณสุขชุมชนอย่างทั่วถึง
๔. ประชาชนทุกคนได้รับการบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขที่มีประสิทธิภาพ
๕. มีคนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้เป็นคนดีมีคุณภาพ มีศักยภาพ มีความสามารถในการแข่งขัน และมีคุณธรรม จริยธรรมเพิ่มขึ้น

๖. มีขบวนการสร้างความเข้มแข็งของชุมชนเพิ่มขึ้น
๗. ประชาชนทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมเพิ่มขึ้น
๘. ท้องถิ่นสามารถบริหารจัดการและแก้ไขปัญหาด้วยตนเองได้
๙. สามารถสร้างความมั่นคงปลอดภัย สันติสุข และความสมานฉันท์ทุกภาคส่วนได้
๑๐. มีระบบการประเมินผลความพึงพอใจ
๑๑. มีการรณรงค์ส่งเสริมให้ประชาชนทั่วไปออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพิ่มขึ้น
๑๒. มีการส่งเสริมกีฬาสู่ความเป็นเลิศเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์/แนวทางพัฒนา

๑. เสริมสร้างศักยภาพด้านโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคมขนส่ง
๒. ปรับปรุง พัฒนาและก่อสร้างแหล่งน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค และเพื่อการเกษตร
๓. เสริมสร้างศักยภาพและขยายการให้บริการจัดการด้านบริการสาธารณสุขชุมชน
๔. เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการด้านบริการสาธารณสุขชุมชน
๕. สร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมแก่ประชาชน เยาวชนให้มีคุณธรรม จริยธรรม
๖. เสริมสร้างการประกันความเสมอภาคให้แก่ประชาชนทุกกลุ่ม โดยเฉพาะกลุ่มผู้ด้อยโอกาส
๗. ส่งเสริมประสิทธิภาพการให้บริการ
๘. ส่งเสริมสุขภาพและควบคุมโรคและภัยสุขภาพ ปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน ห่างไกลจากโรค

ร้ายและยาเสพติด

๙. เสริมสร้างให้ประชาชนมีพฤติกรรมสุขภาพอนามัยที่ดี ลดละเลิกพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อสุขภาพ
๑๐. พัฒนาถ่ายทอดและคุ้มครองภูมิปัญญาแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นบ้านและสมุนไพร
๑๑. เพิ่มประสิทธิภาพแหล่งเรียนรู้ องค์กรความรู้ การอนุรักษ์วัฒนธรรม และเพิ่มจริยธรรม
๑๒. พัฒนาและส่งเสริมระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต
๑๓. เสริมสร้างการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในองค์กรและชุมชน
๑๔. เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาธิปไตยและกระบวนการระบอบประชาธิปไตย
๑๕. ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐทุกระดับจากทุกภาคส่วนใน

การแก้ไขปัญหา

๑๖. ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการสร้างสังคมให้มีความมั่นคง ปลอดภัย สันติสุข และความ

สมานฉันท์

๑๗. พัฒนาระบบและปรับกระบวนการงานเพื่อลดขั้นตอนและอำนวยความสะดวกการให้บริการ
๑๘. ปรับปรุงและพัฒนามาตรฐานการทำงานสู่ความเป็นเลิศ
๑๙. ส่งเสริมการเรียนรู้ พัฒนาถ่ายทอดและคุ้มครองภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการดูแลสุขภาพตนเอง
๒๐. ส่งเสริมพัฒนาให้ประชาชน เยาวชน ดูแลสุขภาพตนเอง ออกกำลังกายเล่นกีฬาและลดละเลิก

พฤติกรรมเสี่ยง

๒๑. ส่งเสริมการกีฬาพัฒนาทักษะสู่ความเป็นเลิศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมท้องถิ่น

เป้าประสงค์

๑. ทรัพยากรป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์และมีการใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสม
๒. ทรัพยากรดินมีความอุดมสมบูรณ์
๓. บริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อป้องกันแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำ น้ำท่วมและคุณภาพน้ำ
๔. การพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ
๕. การบริหารจัดการและใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืนภายใต้การมีส่วนร่วมของชุมชน
๖. ควบคุมและป้องกันมลพิษให้อยู่ในระดับมาตรฐาน เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีและการพัฒนาที่ยั่งยืน
๗. ปรับปรุงพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวให้สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวภายในและต่างจังหวัด

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

๑. มีแหล่งทรัพยากรป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์และมีการใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสมเพิ่มขึ้น
๒. มีทรัพยากรดินที่มีความอุดมสมบูรณ์เพิ่มขึ้น
๓. ทรัพยากรน้ำได้รับการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ
๔. มีการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติแบบบูรณาการ
๕. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการบริหารจัดการอย่างมีระบบ
๖. มีแผนควบคุมและป้องกันมลพิษได้มาตรฐานมีโครงการปรับปรุง พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
๗. เพิ่มความอุดมสมบูรณ์และฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้และความหลากหลายทางชีวภาพ
๘. ฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์และป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน
๙. จัดทำระบบบริหารจัดการลุ่มน้ำแบบบูรณาการให้เกิดประสิทธิภาพ รวมทั้งการป้องกันอุทกภัย และรักษาคุณภาพน้ำ
๑๐. ส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาและจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งเสริมสร้างองค์ความรู้ ศักยภาพการบริหารจัดการให้กับชุมชน
๑๑. จัดทำระบบบริหารจัดการด้านขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
๑๒. สร้างภาคีเครือข่ายชุมชนในการรณรงค์สร้างจิตสำนึกและดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๑๓. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม
๑๔. พัฒนาฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น เป้าประสงค์

๑. ส่งเสริมและบำรุงรักษาศิลปวัฒนธรรมและจารีตประเพณี
๒. เพื่ออนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีความเป็นไทย
๓. ให้ประชาชนมีภูมิคุ้มกันทางวัฒนธรรม มีการเชิดชูคุณค่าความเป็นไทยและวัฒนธรรมไทย
๔. ส่งเสริมการเรียนรู้ พัฒนาและประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น
๕. เพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยว

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

๑. มีการส่งเสริมและบำรุงรักษาศิลปวัฒนธรรมและจารีตประเพณีทุกปี
๒. มีการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี ความเป็นไทยทุกปี
๓. ให้ประชาชนมีภูมิคุ้มกันทางวัฒนธรรม มีการเชิดชูคุณค่าความเป็นไทยและวัฒนธรรมไทย
๔. ส่งเสริมการเรียนรู้ พัฒนาและประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น
๕. เพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยว

กลยุทธ์/แนวทางพัฒนา

๑. เพิ่มประสิทธิภาพแหล่งเรียนรู้ องค์กรความรู้ การอนุรักษ์วัฒนธรรมจารีตประเพณีและจริยธรรม
๒. ส่งเสริมการเรียนรู้พัฒนาและถ่ายทอดคัมภีร์ความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นการแพทย์แผนไทยการแพทย์พื้นบ้านและสมุนไพร
๓. พัฒนางค์ความรู้ และภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนา
๔. ส่งเสริมวัฒนธรรม คุณธรรม จริยธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน
๕. ส่งเสริมประเพณีวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น
๖. ส่งเสริมการท่องเที่ยว

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่นตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าประสงค์

๑. เพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรและรายได้เกษตรกร
๒. ส่งเสริมกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน & SMEs
๓. ส่งเสริมการเรียนรู้ พัฒนาและประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งองค์ความรู้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มสมรรถนะการประกอบอาชีพของประชาชน
๔. เสริมสร้างความเข้มแข็งของกลุ่มอาชีพและผู้ประกอบการ
๕. เพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิตและมูลค่าผลการผลิตการเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชน การบริการ
๖. เพิ่มมูลค่าจากการท่องเที่ยว
๗. เพิ่มรายได้แก่ครัวเรือนยากจน

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

๑. ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น
๒. เพิ่มการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน & SMEs ได้เพิ่มขึ้น
๓. พัฒนาผลิตภาพหรือผลผลิตการเกษตรและหรือพัฒนาฝีมือแรงงานให้มีคุณภาพเพิ่มขึ้น
๔. พัฒนาผลิตภาพหรือผลผลิตและหรือพัฒนาฝีมือแรงงานกลุ่มอาชีพ และผู้ประกอบการให้มีคุณภาพเพิ่มมากขึ้น
๕. เพิ่มการจำหน่ายผลผลิตการเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชน การบริการได้เพิ่มขึ้น
๖. มีการประสานและร่วมกับหน่วยงานเจ้าภาพหรือเครือข่ายในการเพิ่มมูลค่าจากการท่องเที่ยว
๗. ครัวเรือนยากจนมีรายได้เพิ่มขึ้น

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นเทศบาลตำบลนาดี

๒.๑ วิสัยทัศน์ในการพัฒนาเทศบาลตำบลนาดี

วิสัยทัศน์ (Vision) เป็นถ้อยแถลงที่ระบุถึงความมุ่งมั่นที่เทศบาลตำบลนาดี ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้า จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนาไว้ดังนี้

“สิ่งแวดล้อมดี สังคมน่าอยู่ การเรียนรู้สู่อาเซียน”

ภารกิจหรือพันธกิจในการพัฒนาเทศบาลตำบลนาดี

พันธกิจ (Mission) เป็นการกำหนดสิ่งที่เทศบาลตำบลนาดี จะต้องดำเนินการ เพื่อให้การพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ของเทศบาลตำบลนาดี (พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๖๒) บรรลุผลตามวิสัยทัศน์ที่กำหนด ภายใต้แนวทางปฏิบัติ ตาม “ปรัชญาเศรษฐกิจแบบพอเพียง” จึงได้กำหนดพันธกิจไว้ดังนี้

พันธกิจที่ ๑ พัฒนาและส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

พันธกิจที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต และความเข้มแข็งของชุมชน

พันธกิจที่ ๓ พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และด้านการเกษตร

พันธกิจที่ ๔ ส่งเสริมและพัฒนาการศึกษา การกีฬาในท้องถิ่น

พันธกิจที่ ๕ ส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น

พันธกิจที่ ๖ นำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางในการพัฒนาท้องถิ่น

พันธกิจที่ ๗ พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

พันธกิจที่ ๘ ส่งเสริมให้ความรู้สู่อาเซียน

๒.๒ ยุทธศาสตร์เทศบาลตำบลนาดี

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์ด้านพัฒนาคุณภาพชีวิต ความเข้มแข็งของชุมชน และการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และกีฬา

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์ด้านเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. ทรัพยากรธรรมชาติได้รับการอนุรักษ์ พื้นฟู

๒. ชุมชนมีความเข้มแข็งทั้งทางกายและใจ

๓. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๔. ประชาชนมีส่วนร่วมในการสืบสาน ศาสนา วัฒนธรรม กีฬา และการศึกษา

๕. ประชาชนผลิตสินค้าได้คุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน

๖. ประชาชนมีส่วนร่วมตามหลักธรรมาภิบาล

๒.๔ ตัวชี้วัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม

๑.ร้อยละความสำเร็จของโครงการ/กิจกรรมเพื่อการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม

๒.ร้อยละของปริมาณขยะมูลฝอยที่ทำการคัดแยก

๓.ร้อยละความสำเร็จของโครงการ/กิจกรรมเพื่อการอนุรักษ์พลังงานและการใช้พลังงานทดแทน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์ด้านพัฒนาคุณภาพชีวิต ความเข้มแข็งของชุมชน และการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย

๑.ร้อยละของความพึงพอใจของประชาชนต่อการจัดสวัสดิการสังคมและสังคม สงเคราะห์

๒.ร้อยละของจำนวนชุมชนที่เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมการพัฒนาชุมชน

๓.จำนวนค่าความเสียหายที่เกิดจากอัคคีภัยลดลงเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา

๔.ร้อยละของประชาชนมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และกีฬา

๑.ร้อยละของความพึงพอใจของประชาชนต่อการจัดกิจกรรมประเพณีท้องถิ่น ครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา ได้รับการส่งเสริม พัฒนาเป็นมืออาชีพ สามารถจัดการศึกษาให้กับผู้เรียนได้อย่างมีคุณภาพเด็ก เยาวชนและประชาชน ได้รับการส่งเสริม สนับสนุนด้านกีฬา และกิจกรรมอย่างมี คุณภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์ด้านเศรษฐกิจ

๑.ร้อยละของรายได้ที่เพิ่มขึ้นต่อครัวเรือนในแต่ละปี

๒.จำนวนชนิดของผลิตภัณฑ์ของฝากที่เป็นเอกลักษณ์ของชาวตำบลนาดี

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๑.ค่าเฉลี่ยการประเมินมาตรฐานการปฏิบัติราชการและนิเทศองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริหารตามหลักธรรมาภิบาล

๒.๕ คำเป้าหมาย

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา เป็นขอบเขตหรือประเภทของกิจกรรมที่แต่ละองค์กรจะต้องระบุงถึง ซึ่งขอบเขตหรือประเภทของกิจกรรมเป็นสิ่งที่สนับสนุนภารกิจหลัก และนำไปสู่การบรรลุผลสำเร็จตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ได้อย่างครอบคลุม และมีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ เทศบาลตำบลนาดี จึงได้กำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา ดังนี้

๑. ตำบลนาดีมีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์
๒. ตำบลนาดีมีสิ่งแวดล้อมดีไม่เป็นมลพิษ
๓. ประชาชนมีถนนที่สะดวกและปลอดภัยในการสัญจร
๔. ประชาชนมีน้ำในการอุปโภค บริโภค และน้ำเพื่อการเกษตรที่เพียงพอ
๕. ประชาชนมีรายได้เพียงพอกับการดำรงชีพ
๖. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีมีความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๗. ประชาชนผู้ประสบสาธารณภัยได้รับการช่วยเหลืออย่างทั่วถึง
๘. ประชาชนมีความมั่นคงในการดำรงชีวิต มีสวัสดิการและสามารถพึ่งพาตนเองได้
๙. เด็ก เยาวชน ประชาชนปลอดภัยจากยาเสพติด
๑๐. ประชาชนมีสุขภาพที่ดี ทั้งสุขภาพกายและสุขภาพจิต
๑๑. ประชาชนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน
๑๒. ศาสนาได้รับการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาของท้องถิ่นได้รับการอนุรักษ์
๑๓. ประชาชนนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางในการดำรงชีวิต
๑๔. ผลผลิตทางการเกษตรและสินค้าเกษตรมีคุณภาพได้มาตรฐานและปลอดภัย
๑๕. ประชาชนมีครอบครัวที่อบอุ่น
๑๖. ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
๑๗. บุคลากรเทศบาลสามารถปฏิบัติงานและให้บริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๑๘. เทศบาลมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ทันสมัยไว้บริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๑๙. ประชาชนได้รับความรู้และแนวทางการปฏิบัติตนสู่อาเซียน

๒.๖ กลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

- ๑.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม
- ๑.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้พลังงานทดแทนในชุมชน
- ๑.๓ พัฒนาและปรับปรุงทัศนคติของชุมชนให้มีความเป็นระเบียบสวยงาม
- ๑.๔ ส่งเสริมภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาขยะและการจัดการสิ่งแวดล้อม
- ๑.๕ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์ด้านพัฒนาคุณภาพชีวิต ความเข้มแข็งของชุมชน และการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย

- ๒.๑ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ขาดโอกาสทางสังคมให้สามารถพึ่งตนเองได้
- ๒.๒ ส่งเสริมและพัฒนาการบริการด้านสาธารณสุขให้ได้มาตรฐาน
- ๒.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาเสพติด
- ๒.๔ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย
- ๒.๕ ส่งเสริมและพัฒนาระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- ๓.๑ พัฒนาระบบการคมนาคมขนส่งให้มีความสะดวกและปลอดภัย
- ๓.๒ พัฒนาและบริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการอุปโภค บริโภคและทำการเกษตร
- ๓.๓ พัฒนาระบบสาธารณูปการ ไฟฟ้า การระบายน้ำ
- ๓.๔ พัฒนาระบบบริหารการผังเมือง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และกีฬา

- ๔.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- ๔.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนศาสนา ศิลปวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น
- ๔.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ ฟื้นฟูภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๔.๔ ส่งเสริมให้เด็ก เยาวชน ประชาชนมีคุณธรรม จริยธรรมในการดำรงชีวิตและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข
- ๔.๕ ส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็ก เยาวชน และประชาชนได้ออกกำลังกายและสามารถพัฒนาตนเองสู่ความเป็นเลิศทางกีฬา

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์ด้านเศรษฐกิจ

- ๕.๑ ส่งเสริมการเรียนรู้การดำเนินชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ๕.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความยากจน
- ๕.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนการลงทุนในการประกอบอาชีพ
- ๕.๔ ส่งเสริมการรวมกลุ่มประกอบอาชีพเสริม

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

- ๖.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
- ๖.๒ การเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการและการให้บริการประชาชน
- ๖.๓ สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาประชาธิปไตยและการมีส่วนร่วมทางการเมือง

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของเทศบาลตำบลนาดี

จากยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลนาดี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔) จำแนกจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของเทศบาลตำบลนาดี ดังนี้

๑. เทศบาลมีทรัพยากรธรรมชาติสมบูรณ์และสิ่งแวดล้อมไม่เป็นมลพิษ
๒. เทศบาลตำบลนาดีมีถนนที่สะดวกในการสัญจร
๓. ประชาชนมีน้ำในการอุปโภค บริโภค และน้ำเพื่อการเกษตรที่เพียงพอ
๔. ประชาชนมีรายได้เพียงพอกับการดำรงชีพ
๕. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีที่มีความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ผลการวิเคราะห์การพัฒนาแบบบูรณาการ (Integration) ในเชิงพื้นที่และการพัฒนาท้องถิ่นสู่ความเชื่อมโยงการพัฒนาระดับอำเภอ จังหวัด และประเทศ

๑. ความมุ่งมั่นร่วมกัน

จากประสบการณ์ ความรู้และสถานการณ์ในปัจจุบัน มีความเป็นไปได้ที่คนไทยจะตั้ง เป้าหมายว่า จะมีการพัฒนาอย่างบูรณาการและยั่งยืน เพื่อความร่มเย็นเป็นสุข โดยทำเป็นโครงการนำร่องในบางตำบล และบางจังหวัด เรียนรู้วิธีการจัดการ แล้วขยาย ตัวให้เกิดขึ้นเต็มพื้นที่ทั่วประเทศ เป็นประเทศที่มีความร่มเย็นเป็นสุข ในแต่ละตำบล ถ้าชาวบ้านมีสัมมาอาชีวะ มีรายได้สูงกว่ารายจ่าย มีการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ไม่มีการจี้ปล้น และควบคุมอุบัติเหตุได้มีวัฒนธรรม มีศาสนาธรรม มีสุขภาพดี และมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง สามารถรักษาคุณภาพ และพัฒนา อย่างยั่งยืน ย่อมมีความร่มเย็นเป็นสุข คนไทยควรที่จะสร้างความมุ่งมั่นร่วมกันว่า เราจะส่งเสริมการพัฒนาอย่างบูรณาการและ ยั่งยืน เพื่อทำให้เกิดความร่มเย็นเป็นสุข ในทุกหมู่บ้าน ทุกตำบลและทุกจังหวัด ทั้งประเทศ

๒. พัฒนาอย่างบูรณาการ ๘ ประการ

การพัฒนาไม่ควรจะมุ่งเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดดๆ หรือแยกส่วน เพราะจะทำให้เกิดการเสียความสมดุลและความวิกฤต แต่ควรที่จะพัฒนาทุกด้านอย่างเชื่อมโยงเป็นบูรณาการ เพื่อความ สมดุลและความยั่งยืน องค์ประกอบของมรรคผล ๘ ประการ ที่ควรพัฒนาอย่างบูรณาการ มีดังนี้

๑. การมีสัมมาอาชีวะเพื่อเศรษฐกิจพอเพียงเต็มพื้นที่
๒. การอนุรักษ์และเพิ่มพูนสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการใช้อย่าง เป็นธรรมและยั่งยืน
๓. มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๔. มีสังคมเข้มแข็ง
๕. มีการอนุรักษ์และพัฒนาวัฒนธรรม
๖. มีพัฒนาการทางจิตวิญญาณหรือศาสนาธรรม
๗. มีสุขภาพดี
๘. มีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ที่จะรักษาคุณภาพท่ามกลางความเปลี่ยนแปลง ซึ่งพอจะขยายความพอเป็นสังเขปดังนี้

๑. การมีสัมมาอาชีวะเพื่อเศรษฐกิจพอเพียงเต็มพื้นที่

ถ้าทุกพื้นที่ที่มีครอบครัวที่มีสัมมาอาชีวะ มีรายได้สูงกว่ารายจ่าย จะเป็นพื้นฐานแห่งการ พัฒนาด้านอื่นๆ สัมมาอาชีวะเป็นองค์ประกอบในมรรค ๘ และมีความสำคัญขั้นพื้นฐาน สัมมาอาชีวะคือการประกอบอาชีพ อันไม่เบียดเบียนต่อมนุษย์และสิ่งแวดล้อม นี่แปลว่า เราเอาคนเป็นตัวตั้ง คือดูกันที่จำนวนคนที่มีสัมมาอาชีวะมากที่สุด ไม่ใช่ดูกันแต่ที่รายได้รวม โดยไม่คำนึงถึงว่าคนจะไม่มืงานทำหรือไม่จะประกอบอาชีพอื่นอันเบียดเบียนหรือไม่ ในแต่ละตำบล และแต่ละจังหวัดควรจะช่วยกันคิด มีสัมมาอาชีวะได้บ้าง และส่งเสริมให้ มีขั้นเต็มพื้นที่ และวัดความสำเร็จกันที่ครอบครัวจำนวนมากที่สุดมีรายได้อันสุจริต มีรายได้ มากกว่ารายจ่าย มีความพอเพียง

๒. การอนุรักษ์และเพิ่มพูนสิ่งแวดล้อม

ทุกพื้นที่ต้องมีป่าไม้เพิ่มพูนขึ้นด้วยการมีป่าชุมชน ด้วยการทำเกษตรผสมผสาน ทำให้ มีความชุ่มชื้นและเก็บน้ำได้มากขึ้น ลดความแห้งแล้ง มีการอนุรักษ์พันธุ์ปลาในทุกลำน้ำ และ อนุรักษ์พันธุ์สัตว์อื่นๆ การรักษาฐานทรัพยากรมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อเศรษฐกิจรากหญ้า และการพัฒนา อย่างยั่งยืน คนในชุมชนท้องถิ่นควร รวมตัวกันพิทักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

๓. มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ทุกตำบลควรจะมีการดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ไม่ให้มีการจี้ การปล้น การฆ่า ทั้งของคนในชุมชนเองหรือของผู้เดินทางผ่าน หรือมาท่องเที่ยว รวมทั้งควบคุมอุบัติเหตุ ทุกตำบลเป็นตำบล ปลอดภัย การประกาศเป็นตำบลหรือจังหวัดปลอดภัย จะเป็นเกียรติและศักดิ์ศรีของตำบลหรือ จังหวัดอย่างยิ่ง

๔. มีสังคมเข้มแข็ง

ในทุกชุมชนท้องถิ่นมีการรวมตัวร่วมคิดร่วมทำ สามารถกำหนดอนาคตของตนเองได้มี ผู้นำตาม ธรรมชาติผุดบังเกิดขึ้นจากกระบวนการรวมตัวร่วมคิดร่วมทำ ผู้นำเหล่านี้ต้องมีหลายคนทั้งหญิงและชาย เพื่อความ ยั่งยืนต่อเนื่อง สิทธิชุมชนอย่าง น้อยใน ๔ เรื่องคือ

(๑) สิทธิในการทำมาหากิน

(๒) สิทธิในการดูแลและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างเป็นธรรมและยั่งยืน

(๓) สิทธิในการสื่อสารชุมชน

(๔) สิทธิในการมีระบบการเงินของชุมชน

ชุมชนจะหายจนและเข้มแข็งอย่างยิ่ง ชุมชนท้องถิ่นต้องมีความสามารถในการจัดการ การพัฒนาการอย่างบูรณาการและ ยั่งยืน ต้องมีการส่งเสริมความสามารถในการจัดการของท้องถิ่น การกระจายอำนาจ และ กระจายงบประมาณเท่านั้นหาเป็นการเพียงพอไม่

๕. มีการอนุรักษ์และพัฒนาวัฒนธรรม

วัฒนธรรมหมายถึงวิถีชีวิตร่วมกันของกลุ่มชน อันสอดคล้องกับสิ่งแวดล้อมหนึ่งๆ เพราะ สิ่งแวดล้อมแต่ละแห่งแตกต่างกัน วัฒนธรรมของแต่ละชุมชนท้องถิ่นจึงแตกต่างกันหลากหลาย ที่เรียกว่าความ หลากหลายทางวัฒนธรรม ความหลากหลายทำให้เกิดความสอดคล้องและยั่งยืน ชุมชนท้องถิ่นจึงควรเข้าใจ เห็นคุณค่า ภูมิใจ ใช้ประโยชน์วัฒนธรรมของตนเอง วัฒนธรรมคือจุดแข็งของแต่ละชุมชนท้องถิ่น เพราะวัฒนธรรม หมายถึงความร่วมกัน จึง ควรเป็นตัวตั้งของการพัฒนามากกว่าการคิดเชิงเศรษฐกิจแบบตัวใครตัวมันทอดทิ้งฉันท ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นจะช่วยให้การรวมตัวของผู้คนในชุมชนท้องถิ่น เพื่อความเข้มแข็ง ทางสังคมของชุมชนท้องถิ่น ฉะนั้นควรมีการศึกษาวิจัยประวัติศาสตร์ชุมชนท้องถิ่น แล้วนำมาสู่ การเรียนรู้ร่วมกัน

เมื่อเอาวัฒนธรรมเป็นตัวตั้ง ทุกชุมชนท้องถิ่นและทุกประเทศจะมีเกียรติและมีศักดิ์ศรี เสมอกัน เพราะวัฒนธรรมมีความแตกต่างหลากหลาย ไม่มีใครเหนือใคร ต่างจากการเอาเศรษฐกิจเป็นตัวตั้ง ที่ทำให้เกิดความสัมพันธ์แบบไม่เท่าเทียมกัน เช่น ทุกจังหวัดเป็นบริวารของกรุงเทพฯ และกรุงเทพฯ เป็นบริวารของยุโรป อเมริกา และญี่ปุ่น เป็นต้น การมีเกียรติและมีศักดิ์ศรีทำให้มีความสุข ฉะนั้นการพัฒนาควรเอาวัฒนธรรมเป็นตัวตั้ง เพราะทำให้เกียรติและศักดิ์ศรีเสมอกัน การทำมาหากินก็การศึกษาที่ดี ศาสนาก็ดี สุขภาพก็ดี สุนทรียกรรมต่างๆ ก็ดี ควรเชื่อมโยงอยู่ในฐานวัฒนธรรม ควรมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับวัฒนธรรมอื่นๆ แต่ต้องอยู่บนฐาน ความเข้มแข็งทางวัฒนธรรมของตนเอง

๖. มีพัฒนาการทางจิตวิญญาณหรือศาสนาธรรม

การพัฒนาด้วยโลกจริตจะนำไปสู่การแย่งชิง ทอดทิ้ง และทำร้ายกัน การพัฒนาเฉพาะทางวัตถุเท่านั้นจะนำไปสู่ความเสื่อมและความไม่ยั่งยืน การพัฒนาจิตสำนึกให้มีความรักต่อเพื่อนมนุษย์และธรรมชาติทั้งหมด มีความจำเป็นต่อ ความสุขของตนเอง และต่อการอยู่ร่วมกันด้วยสันติระหว่างมนุษย์กับมนุษย์และมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม การทำมาหากิน การศึกษา การสื่อสาร การสุขภาพ ต้องเชื่อมโยงกับการเข้าถึงสัจธรรม แห่งความเป็นหนึ่งเดียวกันของมนุษย์และธรรมชาติทั้งหมด เพื่อการเกิดขึ้นแห่งความรักอัน ไพศาลในเพื่อนมนุษย์และธรรมชาติเพื่อการพัฒนาอย่างบูรณาการและยั่งยืน สถาบันทางศาสนา กลุ่มที่สนใจกระบวนการสร้างจิตสำนึกใหม่ควรเข้ามามีบทบาทใน การพัฒนาอย่างบูรณาการ

๗. มีสุขภาพดี

สุขภาพคือสุขภาวะทั้งทางกาย ทางจิต ทางสังคม และทางจิตวิญญาณหรือทางปัญญา ซึ่งหมายถึงบูรณาการของทุกข้อข้างต้น ๑-๖ และข้อ ๘ ที่จะกล่าวถึงต่อไป การสร้างเสริมสุขภาพจึงหมายถึงพัฒนาการทุกด้านทั้งในตัวมนุษย์ สังคม และสิ่งแวดล้อม สุขภาพหรือสุขภาวะจึงควรเป็นดรชนิบังคับการพัฒนาที่ถูกต้อง ควรสร้างเครื่องชี้วัด ความสุข นำมาใช้วัดการพัฒนาแทนที่การวัดเฉพาะรายได้ หรือ GDP เครื่องชี้วัดความสุขคือ GDH (H = happiness) ทุกชุมชนท้องถิ่นควรมีสุขภาพพอเพียง สามารถป้องกันเรื่องยาเสพติด ควบคุมโรค เอชไอวี และการสร้างเสริมสุขภาพในทุกๆ มิติ

๘. มีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องที่จะรักษาคุณภาพท่ามกลางความเปลี่ยนแปลง

สิ่งต่างๆ ล้วนเปลี่ยนแปลง การเรียนรู้ของบุคคลหรือองค์กรให้รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง และสามารถรักษาคุณภาพของตนเองท่ามกลางการเปลี่ยนแปลง จึงจะทำให้เกิดความยั่งยืน ชุมชนท้องถิ่นจึงต้องมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ที่ตรงนี้มีองค์ประกอบ ๓ ประการคือ

(๑) ความรู้ข้อมูลข่าวสาร

(๒) การสื่อสาร

(๓) การเรียนรู้ที่ดี

ต้องมีการจัดระบบความรู้ข้อมูลข่าวสารของชุมชนท้องถิ่น ซึ่งรวมถึงหนังสือ ห้องสมุด พิพิธภัณฑ์ อินเทอร์เน็ต ระบบการสื่อสาร เช่น วิทยุชุมชน หนังสือพิมพ์ชุมชนท้องถิ่น อินเทอร์เน็ต การเรียนรู้ที่ดีซึ่งรวมถึงการส่งเสริมการอ่าน การเรียนรู้ร่วมกันในการปฏิบัติการเรียนรู้ ในเครือข่ายและระหว่างเครือข่าย ชุมชนต้องสามารถวิจัยเรื่องของตัวเอง เช่น เรื่องรายจ่าย เรื่องหนี้ วิเคราะห์ปัญหา วินิจฉัยปัญหา วิเคราะห์ทางเลือก และตัดสินใจทางเลือกที่ถูกต้อง นำผลการวิจัยไปทำแผนแม่ บทชุมชน และการพัฒนาอย่างบูรณาการ กระบวนการเรียนรู้ที่ดีจะทำให้เกิดการพัฒนาการอย่างบูรณาการและยั่งยืน สถาบันการศึกษาในท้องถิ่น เช่น สถาบันราชภัฏ สถาบันราชภัฏ มงคล มหาวิทยาลัยที่ตั้ง อยู่ในท้องถิ่น ควรเข้ามามีบทบาทสนับสนุนการวิจัยเรื่องของท้องถิ่น

ทั้ง ๘ ประการนี้ต้องบูรณาการอยู่ในกันและกัน อาจเรียกว่ามรรคผล ๘ ประการแห่งการพัฒนา หรือมรรค ๘ แห่งการพัฒนา หรือพัฒนาการอย่างบูรณาการ ๘ ประการ

๓. หลักการพัฒนา

๑. ชุมชนเป็นผู้กระทำเอง ทางราชการเป็นผู้สนับสนุน ไม่ใช่ไปสั่งการให้เกิดการพัฒนา ซึ่งจะทำให้เกิดความผิตเพี้ยน พิกการ ไม่ยั่งยืน
๒. เป็นกระบวนการทางปัญญา ใช้ความรู้ใช้การเรียนรู้ร่วมกันในการปฏิบัติมีการจัด การโดยใช้ความรู้ทุกส่วนที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันด้วยการเรียนรู้ไม่ใช่โดยการใช้อำนาจ
๓. มีกลไกการจัดการอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน เช่น การรวมตัวกันด้วยความสมัครใจ มิใช่โดยตำแหน่ง

การพัฒนาตามนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น

๑.นโยบายของผู้บริหารเทศบาลตำบลนาดี

คำแถลงนโยบาย นายสุริยา นามลี วันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๖

๑. นโยบายด้านเศรษฐกิจ การส่งเสริมอาชีพและสร้างรายได้

- ๑.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มแม่บ้านทำผลิตภัณฑ์ในครัวเรือน
- ๑.๒ ส่งเสริมอาชีพและการพัฒนาหมู่บ้าน ตามโครงการตำบล
- ๑.๓ ส่งเสริมกลุ่มอาชีพใหม่ และที่จัดตั้งเป็นวิสาหกิจชุมชนให้ครอบคลุมในพื้นที่
- ๑.๔ สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาบทบาทกลุ่มสตรีตำบลนาดี
- ๑.๕ สนับสนุนและส่งเสริมให้ประชาชนผลิตและใช้ปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพในการเกษตร

๒. นโยบายด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

- ๒.๑ ขยายเขตไฟฟ้าเพื่อการเกษตรและที่อยู่อาศัย
- ๒.๒ ขยายเขตและติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะให้ทั่วถึง (ไฟฟ้าสว่าง)
- ๒.๓ ปรับปรุงถนนคอนกรีตที่สึกกร่อนโดยการเคลือบผิวแอสฟัลติกให้ครบทุกสาย
- ๒.๔ ก่อสร้างถนนคอนกรีตหรือก่อสร้างถนนแอสฟัลติกให้ทั่วถึง
- ๒.๕ ปรับปรุงและซ่อมแซมถนนเพื่อการเกษตรให้การขนส่งผลิตผลทางการเกษตรได้สะดวกและปลอดภัย
- ๒.๖ ปรับปรุงและซ่อมแซมระบบประปาหมู่บ้านให้มีคุณภาพและเป็นระบบ
- ๒.๗ ก่อสร้างรางระบายน้ำ เพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมขังในหมู่บ้านชุมชน
- ๒.๘ จัดหาเครื่องจักรกลในการบริหารจัดการ และแก้ไขปัญหาคความเดือดร้อนให้กับประชาชน

๓. นโยบายด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ๓.๑ ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานและกิจกรรมของกลุ่มอนุรักษ์ป่าชุมชน
- ๓.๒ ส่งเสริมการปลูกต้นไม้เสริมในเขตป่าชุมชน
- ๓.๓ จัดหาสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย
- ๓.๔ จัดซื้อรถจัดเก็บขยะเพิ่ม

๔. นโยบายด้านการศึกษา กีฬา และวัฒนธรรมประเพณี

- ๔.๑ ปรับปรุงภูมิทัศน์ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในเขตพื้นที่ ให้เหมาะสม สวยงาม เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาการของเด็ก

- ๔.๒ ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมการเรียนการสอน วัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน อาหารกลางวัน อาหารเสริม(นม) ให้กับโรงเรียนพื้นที่และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กทุกศูนย์
- ๔.๓ ก่อสร้างอาคารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านค่ายสว่างหลังใหม่เนื่องจากมีสภาพแวดล้อมไม่เหมาะสมและทรุดโทรม
- ๔.๔ ปรับปรุงพัฒนาอาคารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กทุกศูนย์ในเขตพื้นที่
- ๔.๕ ส่งเสริมการแข่งขันกีฬาภายในเขตเทศบาลและกีฬากลุ่มโรงเรียน
- ๔.๖ ส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น
๕. นโยบายด้านการพัฒนาคนและสังคม
 - ๕.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่
 - ๕.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยต่างๆในพื้นที่
 - ๕.๒.๑ สนับสนุนสวัสดิการต่างๆ ให้สมาชิกอาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือน
 - ๕.๒.๒ จัดทำรถน้ำดับเพลิงเพิ่มเพื่อให้เพียงพอต่อการปฏิบัติงานและให้บริการประชาชน
 - ๕.๒.๓ ส่งเสริมการฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพสมาชิก อปพร.และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน
๖. นโยบายการส่งเสริมสุขภาพและสาธารณสุขชุมชน
 - ๖.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนพัฒนาศักยภาพอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านในการดูแลสุขภาพ และการป้องกันโรคให้กับประชาชน
 - ๖.๒ จัดงบประมาณสมทบกองทุนหลักประกันสุขภาพระดับท้องถิ่น

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบัน และโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT Analysis

ผลการวิเคราะห์สถานะแวดล้อม (SWOT Analysis) ผลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการทำให้ทราบปัจจัยที่เป็นจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคหรือภัยคุกคามของเทศบาลตำบลนาดี ดังต่อไปนี้

๑. ปัจจัยที่เป็นจุดแข็ง (Strengths)

๑. มีผู้บริหารที่มีความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะพัฒนาท้องถิ่น
๒. มีหน่วยงานรองรับการดำเนินงานตามภารกิจและอำนาจหน้าที่อย่างชัดเจน
๓. ผู้บริหารให้ความสำคัญและสนับสนุนการพัฒนาทุกด้าน
๔. เปิดโอกาสให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
๕. เป็นองค์กรขนาดกลางง่ายต่อการบริหารจัดการและการควบคุม
๖. ผู้นำ ประชาชนมีความรู้และความเข้มแข็ง
๗. ประชาชน ผู้นำชุมชนให้ความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น
๘. ประชาชนมีความรักความสามัคคีที่ดี
๙. มีพื้นที่ป่าชุมชนจำนวนมาก
๑๐. พื้นที่เหมาะสมกับการทำการเกษตร
๑๑. พื้นที่มีแหล่งน้ำที่อุดมสมบูรณ์ และอยู่ในพื้นที่สายน้ำสาขาของกลุ่มน้ำโขง
๑๒. มีจุดรับซื้อผลผลิตทางการเกษตรในพื้นที่
๑๓. มีการคมนาคมเชื่อมระหว่างหมู่บ้าน ตำบลที่สะดวก
๑๔. มีการรวมกลุ่มอาชีพของประชาชนหลายๆ กลุ่ม

๑๕. ประชาชนมีการรวมกลุ่มที่เข้มแข็ง
๑๖. มีสถานที่ราชการการให้บริการประชาชน
๑๗. เป็นพื้นที่โครงการสายใยรักแห่งครอบครัวของจังหวัดหนองบัวลำภู
๑๘. มีวัฒนธรรมประเพณีที่เหมือนกันในแต่ละชุมชน
๑๙. ประชาชนมีความสนใจด้านการกีฬาและการออกกำลังกาย
๒๐. เทศบาลมีการบริหารงบประมาณที่มีประสิทธิภาพ

๒. จุดอ่อนขององค์กร (Weaknesses)

๑. บุคลากรขาดจิตอาสาและจิตสาธารณะในการพัฒนาเทศบาลตำบลนาดี
๒. วัฒนธรรมองค์กรไม่เอื้อต่อการสร้างความร่วมมือร่วมใจในการพัฒนาเทศบาลตำบลนาดี
๓. มีพื้นที่ขนาดใหญ่ ทำให้พัฒนาได้ไม่ทั่วถึง ภายใต้งบประมาณที่มีอย่างจำกัด
๔. ขาดฐานข้อมูลที่ถูกต้องชัดเจน
๕. ประชาชนส่วนใหญ่ยากจนมีหนี้สินจำนวนมาก
๖. ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจในการประกอบอาชีพของตนเองอย่างถ่องแท้
๗. ไม่มีระบบกักเก็บน้ำที่ได้มาตรฐาน
๘. ไม่มีระบบชลประทานที่ดี
๙. ขาดแคลนน้ำในการเกษตรช่วงฤดูแล้ง
๑๐. ดินมีความอุดมสมบูรณ์น้อย
๑๑. ถนนลาดยางมีสภาพเป็นหลุมเป็นบ่อ
๑๒. ถนนเชื่อมระหว่างตำบล เกิดการชำรุด

๓. โอกาสต่อการพัฒนา (Opportunities)

๑. นโยบายของรัฐบาลส่งเสริมการพัฒนาท้องถิ่น เหมาะสมกับความต้องการของประชาชน
๒. บุคลากรของรัฐ และ/หรือหน่วยงานของรัฐพร้อมให้การสนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่น
๓. มีระเบียบกฎหมายที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาท้องถิ่น
๔. รัฐบาลให้การสนับสนุนงบประมาณอย่างต่อเนื่อง
๕. มีการสนับสนุนจากองค์กรภาคีเครือข่าย
๖. เป็นพื้นที่เป้าหมายโครงการสายใยรัก
๗. มีแผนพัฒนาและแผนปฏิบัติการจังหวัดหนองบัวลำภูเป็นแนวทางในการพัฒนาท้องถิ่น
๘. ได้รับการสนับสนุนจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดหนองบัวลำภูในการพัฒนาศักยภาพการให้บริการประชาชน

๔. อุปสรรคต่อการพัฒนา (Threats)

๑. มีการระบาดของยาเสพติด
๒. ขาดการบูรณาการระหว่างเทศบาลกับภาคราชการและภาคประชาชนเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
๓. การจัดสรรงบประมาณจากภาครัฐต่ำกว่ากฎหมายที่กำหนดและล่าช้า
๔. นักการเมืองและความคิดเห็นที่แตกต่างทางการเมืองทุกระดับมีผลกระทบต่อการพัฒนาท้องถิ่น
๕. ภาคประชาชนขาดความเข้าใจและร่วมมือในการตรวจสอบการบริหาร
๖. เกิดภัยธรรมชาติทุกปี
๗. ปัจจัยการผลิตมีราคาสูง แต่มีคุณภาพต่ำ
๘. มีพื้นที่ขนาดใหญ่ ทำให้พัฒนาได้ไม่ทั่วถึง ภายใต้งบประมาณที่มีอย่างจำกัด

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

๑. ผลการวิเคราะห์การพัฒนาจากปัญหา และความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นการพัฒนาตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น

เทศบาลตำบลนาดี แม้จะมีจุดแข็งที่เป็นตำบลที่มีระบบเศรษฐกิจดีอยู่บ้างจากรายได้ที่ขึ้นกับพืชเศรษฐกิจเป็นชุมชนใหญ่และมีความพร้อมในระบบโครงสร้างพื้นฐานอยู่บ้าง แต่เทศบาลตำบลนาดีโดยรวมแล้วยังมีปัญหาในด้านต่าง ๆ ที่สมควรได้รับการพัฒนาและแก้ไขให้ดีขึ้นกว่าเดิมได้แก่

๑. ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ข้อมูลสภาพปัญหา	ความต้องการ/แนวทางในการแก้ไขปัญหา
๑. การคมนาคม - ถนนคอนกรีตเป็นหลุมเป็นบ่อ พื้นผิวจราจรหลุดร่อนขรุขระ บางแห่งเกิดการแตกร้าว - ถนนลาดยางชำรุด เกิดเป็นหลุมเป็นบ่อ - ถนนลาดยางบางสายชำรุดจนกลายเป็นถนนดิน - ถนนดินลูกรังมีฝุ่นละอองมากในฤดูฝน และจะกลายเป็นโคลนในช่วงฤดูฝน - ถนนดินลูกรังเพื่อการเกษตรถูกน้ำกัดเซาะขาด พังเสียหาย และเป็นหลุมเป็นบ่อ บางสายจนไม่สามารถใช้สัญจรได้ - ถนนเชื่อมระหว่างหมู่บ้าน /ตำบล บางสายยังเป็นถนนลูกรังยังไม่เป็นถนนคอนกรีต หรือถนนลาดยางครบทุกสาย และ/หรือยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ - รางระบายน้ำไหลทางภายในชุมชนไม่มี - การบุกรุกทางสาธารณะและที่สาธารณะ	๑. ก่อสร้างถนนลาดยางเชื่อมระหว่างหมู่บ้านและ/หรือตำบล ๒. ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กให้ครบทุกสายที่เป็นถนนในเขตพื้นที่ชุมชน ๓. ปรับปรุง ซ่อมแซมพื้นผิวถนนคอนกรีตที่สึกกร่อน โดยให้เป็นพื้นผิวแอสฟัลติกส์ ๔. ปรับปรุง ซ่อมแซมถนนลาดยางทุกสายที่ชำรุดให้อยู่ในสภาพปกติ ๕. ดำเนินการปรับปรุง ซ่อมแซมถนนสายเพื่อการเกษตรทุกปี ๖. ก่อสร้างรางระบายน้ำในจุดที่สำคัญในสามารถระบายน้ำไม่ให้ท่วมขังบนถนนได้
๒. น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค - ระบบน้ำประปาหมู่บ้านท่ออุดตัน - สภาพน้ำมีความเป็นด่าง และมีตะกอน - มีปริมาณน้ำไม่เพียงพอต่อการผลิตน้ำประปา - ขาดแหล่งกักเก็บน้ำในการอุปโภคบริโภค	๑. ขุดบ่อบาดาลเพิ่ม ๒. ซ่อมแซม/เปลี่ยนระบบท่อส่งน้ำประปา ๓. ก่อสร้างอ่างเก็บน้ำ
๓. น้ำเพื่อการเกษตร - ในฤดูแล้งมีน้ำไม่เพียงพอต่อกิจกรรมการเกษตร - บ่อ อ่างเก็บน้ำมีสภาพแห้งขอด ตื้นเขิน - แหล่งน้ำ ลำห้วยไม่สามารถกักเก็บน้ำได้ตลอดปี - ขาดระบบชลประทานที่ดี	๑. ดำเนินการขุดบ่อบาดาลให้มีน้ำเพียงพอ ๒. ขุดลอกลำห้วย ๓. ขุดสระน้ำในพื้นที่การเกษตร ๔. ก่อสร้างฝายกักเก็บน้ำ ๕. พัฒนาระบบชลประทาน
๔. การสื่อสารโทรคมนาคม - ระบบโทรศัพท์สาธารณะไม่เพียงพอ - คลื่นสัญญาณโทรศัพท์ไม่ครอบคลุม - คลื่นสัญญาณอินเทอร์เน็ตอ่อน/ไม่ครอบคลุม	๑. พัฒนาระบบการให้บริการโทรศัพท์ และระบบอินเทอร์เน็ตให้ครอบคลุมทุกพื้นที่
๕. ไฟฟ้าสาธารณะ - พื้นที่ให้บริการไฟฟ้าแรงต่ำยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ - ขาดไฟฟ้าสำหรับการเกษตร - กระแสไฟฟ้าไม่เพียงพอต่อความต้องการ	๑. ขยายเขตการให้บริการให้ครอบคลุมทั้งพื้นที่การเกษตรและที่อยู่อาศัย ๒. เพิ่มขนาดหม้อแปลงกระแสไฟฟ้าให้เพียงพอต่อความต้องการ

๒. ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม

ข้อมูลสภาพปัญหา	ความต้องการ/แนวทางในการแก้ไขปัญหา
๑. สารเคมีตกค้างในน้ำ อากาศ ผลผลิตทางการเกษตร - มีการใช้สารเคมีเป็นหลักในการเกษตร - การใช้สารเคมีเกินปริมาณความจำเป็น - การใช้สารเคมีทางการเกษตรผิดวิธี	๑. รณรงค์ให้เกษตรกรงดใช้ และ/หรือลดปริมาณการใช้สารเคมีในการทำเกษตร ๒. ส่งเสริมและสนับสนุนการทำปุ๋ยอินทรีย์ปุ๋ยหมักใช้ในครัวเรือน ๓. ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้และผลิต สารอินทรีย์วัตถุ
๒. ขยะมูลฝอย / สิ่งปฏิกูล - ขาดความร่วมมือในการกำจัดของประชาชน - พื้นที่กำจัดไม่เหมาะสม / มีไม่เพียงพอกับปริมาณขยะ - ระบบการจัดการขยะ สิ่งปฏิกูลไม่ดีพอ - ระบบจัดการน้ำเสียในครัวเรือนไม่ถูกสุขลักษณะ - มีการทิ้งขยะในที่สาธารณะหรือแหล่งน้ำชุมชน ทำให้เกิดน้ำเน่าเสีย	๑. ออกกฎระเบียบของชุมชนในการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลในครัวเรือน ๒. จัดหาพื้นที่ทิ้งขยะ/กำจัดขยะแห่งใหม่ ๓. พัฒนาระบบการจัดการขยะแบบใหม่
๓. ปัญหากลิ่นเหม็นจากปศุสัตว์ - มีการเลี้ยงหมูในเขตชุมชนทำให้มีกลิ่นเหม็น - มีการเลี้ยงเป็ด ไก่ในเขตชุมชน	๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการเลี้ยงหมูหลุม ๒. ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้สารอินทรีย์ชีวภาพในการทำปศุสัตว์
๔. ป่าไม้ถูกทำลาย / พื้นที่ป่าลดลง - มีการบุกรุกพื้นที่ป่าชุมชน เพื่อทำการเกษตร - มีการเผาทำลายป่าชุมชน	๑. ส่งเสริมการปลูกต้นไม้ในที่สาธารณะและพื้นที่ป่าชุมชน ๒. ออกกฎระเบียบการใช้ประโยชน์จากป่าชุมชนร่วมกัน
๕. เกิดการเผาป่า ฝุ่นละอองในอากาศและหมอกควัน - มีการจุดไฟเผาพื้นที่การเกษตร ทั้งการเตรียมพื้นที่และการเก็บเกี่ยว - เกิดไฟไหม้ป่าชุมชน - มีฝุ่นละอองจากการเผา	๑. สนับสนุนและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของ ชุมชนในการเฝ้าระวังป้องกันและแก้ไข ปัญหาไฟป่า ๒. ออกกฎระเบียบ/มาตรการควบคุมการเผาป่าหรือพื้นที่การเกษตร
๖. มลพิษทางเสียงและฝุ่นละออง - เสียงดังรบกวนชุมชนจากการดำเนินกิจกรรมของสถานประกอบการ - การฟุ้งกระจายของฝุ่นละออง - เสียงดังจากเครื่องเสียงในงานกิจกรรมและ/หรือการแสดง การเล่น กิจกรรมรื่นเริง	๑. ออกกฎระเบียบของชุมชนในการกำหนดช่วงเวลาของการเปิดเครื่องเสียง ๒. สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายหรือระเบียบในการใช้เครื่องขยายเสียง

๓. ด้านการสังคม

ข้อมูลสภาพปัญหา	ความต้องการ/แนวทางในการแก้ไขปัญหา
๑. การเมือง การปกครอง - เกิดความแตกต่างทางความคิดในเรื่องการเมือง ทำให้มีการแบ่งพรรคแบ่งพวก - มีทัศนคติที่ผิดๆ ในทางการเมือง เช่น มีการซื้อสิทธิ์ขายเสียง ความเข้าใจผิดในระบบการปกครอง - ขาดความรู้ความเข้าใจในระบบการเมืองการปกครองในแต่ละระดับ - ประชาชนยังขาดการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการเมืองการปกครองท้องถิ่น	๑. ให้ความรู้เรื่องระบบการเมืองไทย ๒. ส่งเสริมให้ประชาชนมีบทบาทในทางการเมือง/การปกครอง ๓. ส่งเสริมขบวนการการมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่น ๔. ส่งเสริมและสนับสนุนบทบาทของสตรีในการมีส่วนร่วมทางการเมือง และการปกครองท้องถิ่น
๒. ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด - ยังมีผู้ป่วย หรือเกี่ยงข้องกับยาเสพติด - ยาเสพติดบูหรี สุรา เพิ่มขึ้น - ยังมีประชาชนที่เสพยา - มีผู้นำยาเสพติดจากที่อื่นเข้ามาจำหน่าย หรือเสพในพื้นที่ - มีประชาชน ยาเสพติดสารระเหย	๑. จัดชุดเฝ้าระวังบุคคลภายนอกที่จะนำยาเสพติดเข้ามาจำหน่ายในพื้นที่ ๒. จัดกิจกรรมลดกลุ่มเสี่ยง โดยเฉพาะในกลุ่มเด็ก ยาเสพติด ๓. ดำเนินการค้นหาผู้เสพยา เพื่อนำเข้าสู่การบำบัดรักษา และการส่งเสริมการประกอบอาชีพ หรือหางานให้ทำ
๓. ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน - ปัญหาการลักขโมยทรัพย์สิน เงินทอง เครื่องมือประกอบอาชีพ - มีการทะเลาะวิวาทของเยาวชนในพื้นที่ตำบล และเยาวชนจากต่างถิ่นในสนามหรือพื้นที่ต่างๆ - การจับกลุ่มมั่วสุมของเยาวชนตามสถานที่ต่างๆ เช่น ร้านเกมส์ ตามไฟทางแยก สะพาน ฯลฯ	๑. ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนช่วยกันเฝ้าระวังรักษาทรัพย์ และช่วยการสอดส่องบุคคลแปลกหน้าที่เข้ามาในพื้นที่ ๒. จัดชุดเฝ้าระวังรักษาความสงบเรียบร้อยในชุมชนด้านชีวิต ทรัพย์สิน
๔. ปัญหาด้านวัฒนธรรมประเพณี - เยาวชนชอบเลียนแบบวัฒนธรรมต่างชาติ - เยาวชนไม่สนใจวัฒนธรรมประเพณีดั้งเดิมของท้องถิ่น - การจัดกิจกรรมประเพณีมักจะมีการดื่มของมึนเมา - ประชาชนยังขาดความรู้ที่เป็นแก่นแท้ของประเพณี - ขาดผู้นำที่เข้าใจวัฒนธรรมประเพณีอย่างลึกซึ้งถึงแก่นแท้ที่จะเป็นผู้ถ่ายทอดต่อคนรุ่นหลัง	๑. สนับสนุนการปฏิบัติตนแบบอย่างไทย ๒. ส่งเสริมสนับสนุนให้เยาวชนเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางศาสนา ๓. สร้างจิตสำนึกของผู้ปกครองให้เป็นตัวอย่างที่ดีกับบุตรหลาน ๔. สนับสนุนและส่งเสริมบทบาทของปราชญ์ ชาวบ้านและภูมิปัญญาของท้องถิ่น

๔. ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต

ข้อมูลสภาพปัญหา	ความต้องการ/แนวทางในการแก้ไขปัญหา
๑. การส่งเสริมอาชีพ /รายได้ - ประชาชนขาดความรู้วิชาการในการประกอบอาชีพด้านต่างๆ การเกษตร ประมง ปศุสัตว์ การทอผ้า - ประชาชนขาดเงินทุนในการประกอบอาชีพเสริม - ประชาชนขาดอาชีพเสริมหลังฤดูเก็บเกี่ยว - ขาดพื้นที่ในการทำเกษตร ปศุสัตว์ ประมง - ขาดแคลนแหล่งน้ำ - เกษตรกรขาดแคลนพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ฯลฯ	๑. ให้ความรู้เรื่องการประกอบอาชีพ ๒. ส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีทุนทรัพย์ในการประกอบอาชีพ ๓. ส่งเสริมให้ผู้พิการ ผู้ขาดโอกาสทางสังคมผู้ว่างงานให้มีอาชีพ ๔. สนับสนุนเมล็ดพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์เลี้ยงแก่เกษตรกร ๕. สนับสนุนการจัดหาที่ดิน แหล่งน้ำให้แก่ประชาชนได้เพาะปลูกฤดูหลังการเก็บเกี่ยว
๒. ด้านจัดสวัสดิการสังคม - ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม ผู้พิการ ผู้ยากไร้ ยังไม่ได้รับการดูแลอย่างทั่วถึง - ผู้ได้รับการบาดเจ็บ เจ็บป่วยฉุกเฉินยังไม่ได้รับการช่วยเหลืออย่างทันท่วงที และขาดมาตรฐาน - ประชาชนไม่ได้รับการจัดสวัสดิการอย่างทั่วถึง	๑. สนับสนุนการซ่อมแซมที่พักอาศัยแก่ ผู้พิการ / ผู้ด้อยโอกาสในสังคม ๒. เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการผู้ป่วยฉุกเฉินให้ได้มาตรฐาน ๓. ส่งเสริม สนับสนุนการจัดตั้งกลุ่มเพื่อการจัดสวัสดิการให้แก่ประชาชนที่มีความประสงค์จะเป็นสมาชิกกลุ่ม
๓. ด้านการศึกษา - เด็กนักเรียนตั้งครรภ์ในวัยเรียน(อายุต่ำกว่า ๑๕ ปี) - ขาดงบประมาณสนับสนุนการจัดการศึกษาที่เหมาะสม - ขาดบุคลากรครูผู้สอนภาษาต่างชาติด - ขาดแคลนครูพี่เลี้ยง(โรงเรียนสังกัด สพฐ) - ขาดสถานที่ออกกำลังกาย เช่น ลานกีฬา อุปกรณ์การเล่นกีฬา เครื่องออกกำลังกาย ฯลฯ - ขาดสนามเด็กเล่นของเด็กก่อนวัยเรียนที่เหมาะสม	๑. สนับสนุนการจัดหาครูสอนภาษาต่างประเทศให้เด็กเยาวชนในช่วงปิดภาคเรียน ๒. จัดหาสถานที่สำหรับการออกกำลังกาย ๓. สนับสนุนอุปกรณ์การเล่นกีฬา และอุปกรณ์การออกกำลังกาย ๔. จัดหาอุปกรณ์ สนามเด็กเล่นในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้ครบ
๔. สาธารณสุข - ประชาชนขาดความสนใจในการตรวจสุขภาพ - ขาดบุคลากรทางการแพทย์ที่เหมาะสมกับประชากร - ประชาชนมีพฤติกรรมในการดำเนินชีวิตที่ทำให้เสี่ยงต่อการเกิดโรค - การระบาดของโรคติดต่อและ/หรือโรคไม่ติดต่อ ทั้งที่เกิดกับคน สัตว์	๑. รณรงค์การดูแลสุขภาพให้ประชาชน ๒. ให้ความรู้กับประชาชนด้านสาธารณสุข ๓. รณรงค์ ส่งเสริมการควบคุมป้องกันโรคต่างๆ ให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการป้องกัน

๒. ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาในปัจจุบัน และโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT Analysis

ผลการวิเคราะห์สถานะแวดล้อม (SWOT Analysis) ผลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการทำให้ทราบปัจจัยที่เป็นจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคหรือภัยคุกคามของเทศบาลตำบลนาดี ดังต่อไปนี้

๑. ปัจจัยที่เป็นจุดแข็ง (Strengths)

๑. มีผู้บริหารที่มีความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะพัฒนาท้องถิ่น
๒. มีหน่วยงานรองรับการดำเนินงานตามภารกิจและอำนาจหน้าที่อย่างชัดเจน
๓. ผู้บริหารให้ความสำคัญและสนับสนุนการพัฒนาทุกด้าน
๔. เปิดโอกาสให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
๕. เป็นองค์กรขนาดกลางง่ายต่อการบริหารจัดการและการควบคุม
๖. ผู้นำ ประชาชนมีความรู้และความเข้มแข็ง
๗. ประชาชน ผู้นำชุมชนให้ความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น
๘. ประชาชนมีความรักความสามัคคีที่ดี
๙. มีพื้นที่ป่าชุมชนจำนวนมาก
๑๐. พื้นที่เหมาะสมกับการทำการเกษตร
๑๑. พื้นที่มีแหล่งน้ำที่อุดมสมบูรณ์ และอยู่ในพื้นที่สายน้ำสาขาของกลุ่มน้ำโขง
๑๒. มีจุดรับซื้อผลผลิตทางการเกษตรในพื้นที่
๑๓. มีการคมนาคมเชื่อมระหว่างหมู่บ้าน ตำบลที่สะดวก
๑๔. มีการรวมกลุ่มอาชีพของประชาชนหลายๆ กลุ่ม
๑๕. ประชาชนมีการรวมกลุ่มที่เข้มแข็ง
๑๖. มีสถานที่ราชการการให้บริการประชาชน
๑๗. เป็นพื้นที่โครงการสายใยรักแห่งครอบครัวของจังหวัดหนองบัวลำภู
๑๘. มีวัฒนธรรมประเพณีที่เหมือนกันในแต่ละชุมชน
๑๙. ประชาชนมีความสนใจด้านการกีฬาและการออกกำลังกาย
๒๐. เทศบาลมีการบริหารงบประมาณที่มีประสิทธิภาพ

๒. จุดอ่อนขององค์กร (Weaknesses)

๑. บุคลากรขาดจิตอาสาและจิตสาธารณะในการพัฒนาเทศบาลตำบลนาดี
๒. วัฒนธรรมองค์กรไม่เอื้อต่อการสร้างความร่วมมือร่วมใจในการพัฒนาเทศบาลตำบลนาดี
๓. มีพื้นที่ขนาดใหญ่ ทำให้พัฒนาได้ไม่ทั่วถึง ภายใต้งบประมาณที่มีอย่างจำกัด
๔. ขาดฐานข้อมูลที่ถูกต้องชัดเจน
๕. ประชาชนส่วนใหญ่ยากจนมีหนี้สินจำนวนมาก
๖. ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจในการประกอบอาชีพของตนเองอย่างถ่องแท้
๗. ไม่มีระบบกักเก็บน้ำที่ได้มาตรฐาน
๘. ไม่มีระบบชลประทานที่ดี
๙. ขาดแคลนน้ำในการเกษตรช่วงฤดูแล้ง
๑๐. ดินมีความอุดมสมบูรณ์น้อย
๑๑. ถนนลาดยางมีสภาพเป็นหลุมเป็นบ่อ
๑๒. ถนนเชื่อมระหว่างตำบล เกิดการชำรุด

๓. โอกาสต่อการพัฒนา (Opportunities)

๑. นโยบายของรัฐบาลส่งเสริมการพัฒนาท้องถิ่น เหมาะสมกับความต้องการของประชาชน
๒. บุคลากรของรัฐ และ/หรือหน่วยงานของรัฐพร้อมให้การสนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่น
๓. มีระเบียบกฎหมายที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาท้องถิ่น
๔. รัฐบาลให้การสนับสนุนงบประมาณอย่างต่อเนื่อง
๕. มีการสนับสนุนจากองค์กรภาคีเครือข่าย
๖. เป็นพื้นที่เป้าหมายโครงการสายใยรัก
๗. มีแผนพัฒนาและแผนปฏิบัติราชการจังหวัดหนองบัวลำภูเป็นแนวทางในการพัฒนาท้องถิ่น
๘. ได้รับการสนับสนุนจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดหนองบัวลำภูในการพัฒนาศักยภาพการให้บริการประชาชน

๔. อุปสรรคต่อการพัฒนา (Threats)

๑. มีการระบาดของยาเสพติด
๒. ขาดการบูรณาการระหว่างเทศบาลกับภาคราชการและภาคประชาชนเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
๓. การจัดสรรงบประมาณจากภาครัฐต่ำกว่ากฎหมายที่กำหนดและล่าช้า
๔. นักการเมืองและความคิดเห็นที่แตกต่างทางการเมืองทุกระดับมีผลกระทบต่อการพัฒนาท้องถิ่น
๕. ภาคประชาชนขาดความเข้าใจและร่วมมือในการตรวจสอบการบริหาร
๖. เกิดภัยธรรมชาติทุกปี
๗. ปัจจัยการผลิตมีราคาสูง แต่มีคุณภาพต่ำ
๘. มีพื้นที่ขนาดใหญ่ ทำให้พัฒนาได้ไม่ทั่วถึง ภายใต้งบประมาณที่มีอย่างจำกัด

ส่วนที่ ๓

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑	ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม	งานส่งเสริมและสนับสนุนความเข้มแข็งชุมชน	แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัด	
๒	ด้านพัฒนาคุณภาพชีวิตความเข้มแข็งของชุมชนและการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย	งานบริหารทั่วไปเกี่ยวกับการรักษาความสงบภายใน	แผนงานการรักษาความสงบภายใน	สำนักปลัด	
๓	ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	งานไฟฟ้าถนน	แผนงานเคหะและชุมชน	กองช่าง	
		งานบริหารงานทั่วไปเกี่ยวกับอุตสาหกรรมและการโยธา	แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา		
๔	ด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และกีฬา	งานบริหารทั่วไปเกี่ยวกับการศึกษา	แผนงานการศึกษา	กองการศึกษา	
		งานกีฬาและนันทนาการ	แผนงานการศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ		
		งานศาสนาวัฒนธรรมท้องถิ่น	แผนงานการศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ		
๕	ด้านเศรษฐกิจ	งานส่งเสริมและสนับสนุนความเข้มแข็งชุมชน	แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัด	
๖	ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	งานบริหารงานทั่วไป	แผนงานบริหารงานทั่วไป	สำนักปลัด	
		งานบริหารงานคลัง	แผนงานบริหารงานทั่วไป	กองคลัง	

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น